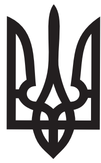
ВІВТОРОК, 6 ЛЮТОГО 2007 РОКУ ■ № 21 (4021)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ПРИРЕЧЕНІ НА КОНСТРУКТИВНИЙ ДІАЛОГ

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Учора Голова Верховної Ради України Олександр Мороз та Прем'єр-міністр Віктор Янукович зустрілися з Президентом Віктором Ющенком.

Глава держави, як повідомила його прес-служба, наголосив на необхідності виконання домовленостей, укладених між політичними силами. Нині, за його словами, всі вони, починаючи від Універсалу національної єдності, демонстративно ігноруються.

Найголовнішим для України та суспільства є збереження стабільності у державі, підкреслив Президент. Саме тому всі політичні сили та гілки влади мають усвідомлювати необхідність порозуміння із основних позицій та вести конструктивний діалог. В. Ющенко наголосив, що як Президент робитиме все для забезпечення стабільної ситуації в країні.

Олександр МОРОЗ: «Розпуску парламенту не буде»

Розмова з Президентом України та Прем'єр-міністром, яка відбулася з ініціативи глави держави, за словами О. Мороза, була конструктивною. З приводу змін до закону про Кабмін, зауважив Голова Верховної Ради, домовилися про таке: в четвер за основу може бути прийнято той документ, який стосується юридичного і технічного застосування закону про уряд і не викликає заперечень у жодної зі сторін. А істотні питання закону, про структуру влади, зокрема, висунення і призначення кандидатури прем'єра, нині перебувають на розгляді у Конституційному Суді за поданням депутатів від «Нашої України», тому не потрапили до тексту проекту змін.

(Закінчення на 2-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Парламент хоче створити комісію для роботи над проектом змін до Конституції

Сьогодні стартує третя сесія парламенту. І можна легко передбачити, що у стінах на Грушевського, як зазвичай, буде спекотно.

(Закінчення на 2-й стор.).

Ющенко їде до Німеччини

Президент України Віктор Ющенко збирається пояснити німецькому канцлеру Ангелі Меркель, що нині відбувається в українській політиці. Візит глави держави до Німеччини намічено на 8 лютого.

За інформацією німецьких дипломатичних кіл, канцлер передусім зацікавлена в тому, щоб під час зустрічі з Віктором Ющенком з'ясувати бачення Президентом внутрішньополітичної ситуації в Україні. У Берліні лідери двох країн обговорять переважно стратегічні питання. Окремі теми економічного блоку, такі, наприклад, як питання заборгованості й експорту зерна, що належать до компетенції Прем'єр-міністра України, не зачіпатимуть. Програма візиту Віктора Ющенка включає обговорення нової розширеної угоди «Україна—ЄС», а також двостороннього співробітництва з Німеччиною з урахуванням її головування в Євросоюзі.

У Києві стартують переговори щодо нової Угоди про партнерство з Євросоюзом

Європейська «трійка» (глава МЗС Німеччини Франк-Вальтер Штайнмайєр, представник ЄС із зовнішньої політики і політики безпеки Хав'єр Солана та єврокомісар із закордонних справ Беніта Ферреро-Вальднер) своє «слов'янське турне» вчора розпочали з Москви.

Сьогодні європейські колеги приїздять до Києва, щоб розпочати переговори про нову Угоду про партнерство та співробітництво ЄС—Україна, мандат на проведення яких було дано на засіданні Ради Євросоюзу із загальних питань 22 січня в Брюсселі.

Таємниця музейної порцеляни

■ ВЛАСНІСТЬ

У музеї Українського народного декоративного мистецтва можна натрапити на порожні стелажі. На них, кажуть співробітники, мала стояти порцелянова колекція ліквідованого у березні минулого року ВАТ «Деффа» з міста Вишневого, що на Київщині. Її вартість експерти оцінюють по-різному, торік — у мільйон гривень. При цьому вони впевнені, що за кордоном дали б не менше, але вже у доларах США. І після паузи, як правило, додають: «Якби вона не зникла»...

(Закінчення на 11-й стор.).

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КОРОТКО

■ Мінагрополітики пропонує внести зміни до порядку декларування зерна.

■ Столична влада перевірить техніку безпеки спорткомплексів міста.

■ На Донеччині затримали чотирьох місцевих жителів, яких підозрюють у скоєнні розбійних нападів на водіїв приватних автомобілів.

■ В Одесі представник кредитної спілки оформив кредити на 62 підставні особи.

■ У Сумах директор комунального підприємства завдала територіальній громаді більш як 1,4 млн. грн. збитків.

■ У Миколаєві викрили групу громадян, котрі мали намір вивезти в рабство до Туреччини трьох 17-річних дівчат.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Обіцяти — не виконувати

У вересні, а потім і в грудні в телевізійних новинах повідомляли, що буде виділено 2 млн. грошей на погашення знецінених вкладів, але парламент не затвердив цю пропозицію. У мене запитання, чому наші депутати, які у своїх передвиборних програмах так клятвенно обіцяли повернути людям заморожені заощадження, не підтримали цю постанову?

М. ХОМКО.

Бахмач Чернігівської області.

Сьогодні Конституційний Суд продовжить розгляд подання про право народного депутата вільно виходити з фракції

Президент України вніс до Верховної Ради України подання про призначення Володимира ОГРИЗКА міністром закордонних справ

■ У НОМЕР

Великий шовковий шлях: з України через Казахстан

Запевнення у стратегічному партнерстві та у відсутності проблем у двосторонніх відносинах пролунали під час зустрічі Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з Президентом Казахстану Нурсултаном Назарбаєвим.

Глава українського парламенту високо оцінив рівень двосторонніх відносин і висловився за долучення України до Шанхайської ініціативи. На його думку, це дасть змогу відкрити величезний потенціал України як транзитної держави. Обмінялися співбесідники і позитивними оцінками зовнішньота внутрішньополітичного курсу держав. О. Мороз відзначив успіхи керівництва Казахстану у проведенні структурних реформ в економіці, зваженуу внутрішню і зовнішню політику, яка дала змогу країні посісти місце лідера в регіоні і зміцнити авторитет на міжнародній арені. Для України може стати корисним і досвід Казахстану в реформуванні аграрної сфери.

У свою чергу, Н. Назарбаєв визнав, що у розвитку двосторонньої співпраці велику роль відіграють парламенти обох країн. Він висловив вдячність Україні за підтримку прагнення Казахстану головувати у ОБСЄ у 2009 році.

Говорячи про політико-економічну ситуацію в Україні, Голова Верховної Ради України наголосив, що політична ситуація стабільна, уряд і парламент тісно співпрацюють, велику кількість законів ухвалено конституційною більшістю. О. Мороз вважає, що «в Україні встановлено баланс між інститутами влади», що «є підгрунтям для успішного розвитку вітчизняної економіки».

Президент Казахстану запросив Голову Верховної Ради України відвідати його країну з офіційним візитом у зручний час.

Олександра КУЧЕРЯВА.

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Інвестори матимуть гарантії

Комітет з питань економічної політики опрацьовує проект закону «Про порядок реалізації стратегічно важливих та пріоритетних для України інвестиційних проектів». Мета документу — створення сприятливих умов для реалізації інвесторами за участю держави проектів, реалізація яких визначена як стратегічно важлива для економіки та безпеки України. А також реалізація інвестиційних проектів, визначених як пріоритетні для економіки країни.

Зокрема, пропонується встановити порядок проведення конкурсу на укладення угоди про спільне інвестування та використання спеціальних державних цінних паперів, що вносяться державою як внесок до статутного капіталу підприємства. Визначено розмір внеску з боку держави до статутного капіталу спільного підприємства та інших підприємств.

Згідно з проектом, в подальшому Кабінет Міністрів України може прийняти рішення про продаж пакету акцій окремого спільного підприємства, закріпленого у державній власності. Продаж пакетів акцій підприємств, що належить державі, здійснюється відповідно до законодавства України про приватизацію державного майна. Кошти від продажу такого пакета акцій будуть зараховані до доходів державного бюджету.

***

А вчора Комітет Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони провів міжнародний робочий семінар на тему: «Практичні аспекти парламентського контролю за сектором розвідки».

Колектив апарату Верховної Ради України з глибоким сумом сповіщає про смерть після тривалої тяжкої хвороби на 82-му році життя колишнього завідувача відділу з питань роботи Рад Президії Верховної Ради Української РСР

КИРНЕНКА Валентина Івановича

і висловлює співчуття рідним та близьким покійного. Відійшла у вічність добра, талановита людина, великий життєлюб, учасник Великої Вітчизняної війни.
Хай земля буде пухом Вам, Валентине Івановичу!

Центральна виборча комісія глибоко сумує з приводу смерті колишнього заступника Голови Центрвиборчкому, ветерана війни та праці, кавалера багатьох орденів і почесних відзнак

Валентина Івановича КИРНЕНКА.

Пішла у вічність людина, все життя якої було присвячене роботі на благо країни і людини. В. І. Кирненко зробив значний внесок у розбудову української держави, максимальну реалізацію виборчих прав її громадян, у становлення і розвиток Центральної виборчої комісії як відповідальної, самостійної державної інституції.
Комісія висловлює щире співчуття родині покійного, поділяючи невимовну скорботу і біль гіркої непоправної втрати.

Олександр Мороз: «Розпуску парламенту не буде»

(Початок на 1-й стор.).

Проект документа, який буде винесено на голосування у четвер, готує робоча група з представників Верховної Ради, секретаріату Президента і Кабінету Міністрів. Глава парламенту не виключив, що 8 лютого депутати можуть ухвалити зміни до закону про Кабмін або одразу в першому читанні і остаточно, або лише за основу, а наступного пленарного тижня — з уточненнями після погодження всіх розбіжностей. О. Мороз наголосив, що три головні позиції щодо процедури призначення прем'єра нині розглядаються у КС, а тому «демарші з боку Верховної Ради будуть некоректні». Якщо автори конституційного подання будуть готові відкликати його, зауважив Голова Верховної Ради, ці норми можна буде включити до проекту змін і поставити на голосування. Саме так, зазначив він, до цієї проблеми ставиться і Президент України. І, як відомо главі парламенту, подання Президента щодо закону про Кабмін до Конституційного Суду сьогодні немає. Підсумовуючи зустріч із главою держави, Голова Верховної Ради наголосив: «Ми домовилися, як узгоджувати позиції, знімати напруженість і демонструвати для суспільства єдність дій гілок влади».

На сьогодні в парламенті зареєстровано кілька законопроектів про внесення змін до Конституції України, що фактично є новою редакцією Основного Закону. Зокрема, у варіанті від фракції КПУ взагалі не передбачається посади Президента України. Коментуючи ці законодавчі ініціативи, О. Мороз заявив: «Сьогодні говорити про скасування інституту президентства недоречно і невчасно». Він наголосив, що Україна є і буде парламентсько-президентською республікою, і, можливо, лише згодом можна буде порушувати такі питання. Голова Верховної Ради також висловив упевненість, що «жодного розпуску парламенту не буде». Спокійно ставиться О. Мороз і до намірів деяких політичних сил блокувати роботу парламенту з першого дня роботи нової сесії. За його словами, питання про створення газотранспортного консорціуму ще не вирішено, і жодних домовленостей з цього приводу немає, тривають переговори у форматі «Ющенко—Путін».

Без зайвих емоцій відреагував Олександр Мороз і на запитання про ініціативу фракцій «Наша Україна» та БЮТ про збирання підписів народних депутатів про відставку Голови Верховної Ради. Він зауважив, що депутати мають право ініціювати це питання. «Абсолютно спокійно на те дивлюся за будь-якого варіанта, але шкода витраченого часу на цю справу», — посміхаючись відповів О. Мороз.

Ганна ШЕВЧЕНКО.

Реформа допоможе розкритися людям і державі

З прийняттям Закону «Про Кабінет Міністрів» законодавчо пройдено перший етап політреформи. Про це заявив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз на зустрічі з мешканцями Таращанського району Київської області минулої суботи. Говорячи про ситуацію, що склалася із набуттям чинності закону про Кабмін, Олександр Мороз зазначив, що процедура введення закону в дію була здійснена у повній відповідності до Конституції України.

Нині, за словами Голови Верховної Ради, треба реалізувати другий етап політреформи, зокрема дати місцевим органам влади матеріальні, фінансові, кадрові, економічні повноваження, щоб вони могли ефективно працювати. Йдеться про децентралізацію влади і європейську модель управління, за якої виборець буде відповідальним за свій політичний вибір і формування влади. Глава парламенту сподівається, що реформа на місцевому рівні буде реалізована вже цього року.

Олександр Мороз категорично відкинув закиди стосовно недосконалості внесених до Основного Закону змін та звинувачення у незаконності процедури їх ухвалення. Нині, за його словами, відбувається «об'єктивний процес — зміна системи влади», перехід до парламентсько-президентської республіки.

Голова Верховної Ради України також висловив переконання, що цього року відбудуться позитивні зрушення в економіці і буде успішно виконаний бюджет. Крім того, Олександр Мороз пропонує змінити систему оплати праці в Україні найближчим часом. Він повідомив, що у Верховній Раді України зареєстрований законопроект про погодинну оплату праці, внесений ним і народним депутатом України Іваном Боким. Згідно із законопроектом, погодинну оплату некваліфікованої праці пропонується встановити на рівні не менше 10 гривень за годину, а кваліфікованої — на рівні від 25 гривень і вище.

Таку модель, на думку Олександра Мороза, потрібно запровадити з наступного року, що дасть змогу змінити систему оплати праці й позбавитись практики отримання грошей «у конвертах». «Це буде непростий вибір, але він дозволить, зокрема, посилити контроль держави за виплатою зарплати і посилити соціальний захист працівників», — зазначив глава парламенту.

Парламент хоче створити комісію...

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

(Початок на 1-й стор.).

Вже першого дня роботи парламенту одним із перших питань після затвердження порядку денного сесії депутатам запропонують проголосувати за внесений главою парламенту проект постанови про утворення тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради з опрацювання проектів законів про внесення змін до Конституції України. Загалом, за словами Першого заступника Голови Верховної Ради України Адама Мартинюка, до проекту порядку денного третьої сесії за пропозиціями профільних комітетів включено 518 питань. А нинішнього пленарного тижня парламентарії планують розглянути 51 питання, з них два — внесені Президентом України як невідкладні.

А. Мартинюк на погоджувальній раді лідерів депутатських фракцій і голів парламентських комітетів звернувся до депутатів з пропозицією спочатку проголосувати «пакетом» про включення до порядку денного тих питань, які не викликають заперечень з боку депутатських фракцій і комітетів, а потім, окремо, голосувати за кожне з питань порядку денного третьої сесії Верховної Ради, яке викликає у парламентаріїв певні зауваження.

Законопроекту про внесення змін до Закону «Про Кабінет Міністрів» у розданому перед початком погоджувальної ради проекті порядку денного не було. Однак Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк на погоджувальній раді запропонував розглянути питання про внесення змін до законів «Про Кабінет Міністрів» і «Про місцеві державні адміністрації» у четвер 8 лютого, одразу у першому і другому читанні. А напередодні, у середу, свої висновки щодо цих законопроектів має подати Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування.

У четвер парламент визначатиметься із кадровими питаннями — розгляне кандидатури на посаду Уповноваженого Верховної Ради з прав людини та до складу Вищої ради юстиції та Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. А у п'ятницю парламентарії планують заслухати попередній звіт тимчасової слідчої комісії з питань розслідування

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Петро Цибенко, Сергій Ківалов, Володимир Стретович

факту порушень прав народних депутатів України. Нинішнього пленарного тижня депутати визначатимуться щодо проектів законів про державне регулювання в енергетиці, внесення змін до Земельного Кодексу, щодо парламентського контролю над судовою гілкою влади, про нормування у будівництві, соціальний діалог, мають затвердити загальнодержавну програму протидії захворюванню на туберкульоз до 2011 року тощо. 13 лютого у Верховній Раді відбудеться день уряду з порядком денним «Про стан виконання законодавства України щодо соціального, правового і морального захисту ветеранів війни». 14—16 лютого депутати працюватимуть у комітетах і фракціях, 20—23 лютого — у пленарному режимі.

Опозиція також не збирається «складати зброю»: лідерка фракції БЮТ Юлія Тимошенко в інтерв'ю журналістам заявила, що її фракція має намір у день відкриття сесії блокувати парламентську трибуну й роботу Верховної Ради. Претензії БЮТ: до порядку денного не внесено розроблений депутатами-бютівцями законопроект стосовно газотранспортної системи України, який забороняє будь-які маніпуляції з цією системою, зокрема, відчуження газосховищ, створення газотранспортних консорціумів тощо. За словами Ю. Тимошенко, БЮТ планує провести з «Нашою Україною» спільну політраду і узгодити на ній спільні дії двох фракцій під час блокування парламентської трибуни. Серед стратегічних завдань парламентської опозиції на нову сесію Верховної Ради лідерка БЮТ, зокрема, назвала схвалення законопроекту про обмеження зростання тарифів на житлово-комунальні послуги з урахуванням рівня зростання заробітних плат (БЮТ пропонує віднести прийняття рішень про збільшення тарифів до компетенції Національної комісії з питань регулювання електроенергії), а також схвалення нової редакції Конституції країни, проведення пенсійної реформи. А лідер фракції «Наша Україна» В'ячеслав Кириленко в інтерв'ю журналістам заявив: «Наша Україна» блокуватиме роботу парламенту, якщо до порядку денного не буде внесено питання про заслуховування з парламентської трибуни інформації Прем'єр-міністра України Віктора Януковича стосовно домовленостей з Російською Федерацією про створення газотранспортного консорціуму.

Юліана ШЕВЧУК.

Характерною особливістю третьої сесії Верховної Ради стане те, що до порядку денного пропоновано внести 70 питань

Дорогою батьків із синівською звитягою

ТСО України, яке є правонаступником ДТСААФ, переходить 80-річний рубіж

Сьогоднішнє Товариство сприяння обороні України, котре у вересні 91-го стало правонаступником Добровільного товариства сприяння армії, авіації і флоту, — чи не найпотужніша громадська організація країни за своєю матеріально-технічною базою і кадровим потенціалом. Свого часу за власні кошти вона створила понад 7 тисяч об'єктів — аероклуби з аеродромами і літаками, спортивно-технічні та автошколи, склади й ангари, мототреки й автодроми і навіть єдину в СНД шосейно-кільцеву дорогу, навчальні заклади, будівлі та споруди по всій країні. Сьогодні ТСО є повноправним власником цих об'єктів, що іноді «муляє очі» деяким владним мужам та новоспеченим багатіям, котрі не проти того, щоб дещо з цього добра поділити на свою користь.

Про те, якими віхами зустрічає цю знаменну дату, чим живе нині з поглядом на перспективу колектив цієї масової громадської організації, розповідає голова ТСО України народний депутат України Володимир ДОНЧАК.

Школа мужності і патріотизму

— Володимире Андрійовичу, читачі старшого покоління можуть згадати, з чого розпочинався шлях очолюваного вами товариства, які люди його уславили, і насамперед у роки війни. Незалежній Україні тут є чим пишатися?

— Безперечно. Наша організація упродовж десятиліть була школою мужності і патріотизму, школою здобуття престижного фаху, загартування здоров'я та фізичного вдосконалення. Досить згадати лише повітряних асів — вихованців тодішнього ТСОАВІАХІМу, від якого йде наш родовід: 80 з них стали героями Радянського Союзу, груди дев'ятьох льотчиків прикрашали по дві медалі «Золота Зірка», а Іван Кожедуб тричі удостоєний звання Героя Радянського Союзу. Або інший факт: тсоавіахімівці в роки війни з фашистами взяли активну участь у створенні 88 партизанських загонів, які об'єднали 15 тисяч народних месників.

На подвигах цих співвітчизників виховувалися цілі покоління молоді; яскраве життя героїв і нині слугує прикладом для патріотичного виховання тих, хто готується або вже захищає у Збройних силах рідний край. Наше товариство упродовж десятиліть підготувало стільки спеціалістів армії та народному господарству, майстрів спорту міжнародного класу, котрі уславили країну на весь світ, що сьогодні й не злічити. Нагадаю, що тільки за роки незалежності представники ТСО, члени збірних команд України брали участь більш як у ста чемпіонатах світу, майже у півтори тисячі чемпіонатах Європи, та більш як у 140 розіграшах кубків світу і Європи, де загалом виборолм понад 1800 золотих, срібних та бронзових медалей.

— Ваше товариство хоч і називалося всі роки добровільним і громадським, але в радянський час воно більше нагадувало «добровільно-примусове», бо виконувало завдання насамперед партії та військових відомств. Щось змінилося за роки незалежності?

— Згідно з нинішнім статутом товариства головне наше покликання — сприяти обороні України та готувати молодь до праці і захисту Батьківщини. І хоча девіз «сприяти обороні» був колись і є й нині, проте між ними досить відчутна різниця. Якщо на початку 90-х за розпорядженням Кабміну і домовленістю з Міноборони до служби в армії та в інших силових відомствах ми готували 70 тисяч допризовників, то нині вдесятеро менше. Зате щороку нарощуємо випуск спеціалістів (до сорока найменувань) масових технічних професій. За останні п'ятнадцять літ, наприклад, у нас підготовлено понад три мільйони фахівців робітничих професій, щороку готуємо третину водіїв від їх загальної кількості в країні.

Спадок як стимул для розвитку

— У спадок товариство одержало тисячі всіляких об'єктів. Як ви їх використовуєте і чи поменшало рейдерських набігів?

— Збереглася переважно вся матеріально-технічна база товариства. Якщо порівняти ту кількість об'єктів, що мали у 1991 році, то нині є 95% з них. Решту списали, продали, передали органам державної влади. У нас колись, скажімо, майже в кожній середній школі були стрілецькі тири. Свого часу до них затвердили нові вимоги, тому ми майже усіх їх позбулися ще в 91-му, а залишили тільки в спортивно-технічних школах і клубах. Тим паче, що нам вистачає пневматичних тирів. Принагідно зауважу, що більша частина вогнепальної зброї ТСО зберігається на складах військових частин МО України та органів МВС. Чимало й списуємо цієї зброї, якої ще майже рік тому в нас було близько дев'яносто тисяч одиниць.

Ми позбуваємося того, що непотрібне або неефективно використовується. Тут у нас чітка політика: використовувати об'єкти і майно лише за призначенням і принципом: менше витрат, а більше прибутку. Однак будь-який керівник товариства вирішити долю об'єкта чи майна на свій розсуд не може, бо у нас складна процедура продажу чи передавання. Спершу це питання розглядають у колективі, потім — бюро районного та обласного комітетів, далі — експертна оцінка його і наостанок — виносить рішення бюро ЦК ТСО. За виручені кошти ремонтуємо будівлі, які зведені 30—50 років тому, оновлюємо матеріально-технічну базу, розвиваємо спорт з 21 виду, платимо зарплату людям, податки. Що стосується рейдерських набігів на об'єкти, то будь-які зазіхання на майно намагаємося вирішувати через суд. Поки що виграємо суди, бо правда і закон — на нашій стороні. Поодинокі наїзди деяких чиновників чи «крутих» ще трапляються, але не в такому масовому порядку, як це було раніше.

— Ваша організація неприбуткова?

— Так, ми зареєстровані в Мін'юсті як громадська організація, діємо на основі закону України «Про об'єднання громадян». Однак у нас є 800 юридичних осіб, котрі діють на підставі своїх власних статутів. Варто врахувати, що наше товариство — це 90% навчальних закладів, які готують кадри масових технічних професій. Усі вони акредитовані, мають ліцензії і працюють на законодавчому рівні.

— Що це за навчальні заклади і де вони знаходяться?

— Освітню діяльність та підготовку кадрів по всій країні у нас здійснюють майже 140 автомобільних, технічних та інших шкіл, понад 430 спортивно-технічних клубів та шість вищих навчальних закладів різних ступенів акредитації: коледжі і технікуми. Останні діють переважно у райцентрах, зокрема, у Коростені, Хусті, Фастові, Білій Церкві. До речі, до нас іде навчатися чимало юнаків і дівчат, бо доступні ціни, а головне — ВНЗ ми створили поближче до сільського населення, рівень життя якого не такий високий, як у столиці чи у великих промислових центрах. Крім того, наші організації плідно працюють з центрами зайнятості населення, тому здійснюємо підготовку й перепідготовку тих фахівців, яких скоротили, наприклад, за штатом.

Готуємо фахівців на платній основі, адже тільки за рахунок цього живемо, бо давно вже на госпрозрахунку і нас ніхто не фінансує. Однак надаємо пільги малозабезпеченим, дітям активістів ТСО. Зауважу також, що сьогодні найбільшим попитом у молоді користуються спеціальності комп'ютерного техніка й оператора, водія автотранспортних засобів усіх категорій, секретаря-референта, радіотелемеханіка, тракториста, швачки-мотористки і навіть бджоляра. Усі навчальні заклади дають собі раду самі. Певні складнощі, щоправда, маємо з дитячо-юнацькими спортивними школами (ДЮСШ), яких у нас одинадцять. Намагаємося домовлятися з органами місцевої влади, щоб спільно їх утримувати: вони допомагають фінансами, а ми надаємо навчально-матеріальну базу, тренерів.

З боку держави ставлення до ДЮСШ різне: там, де розвиваються олімпійські види спорту, кошти ще виділяють, а де спортивно-технічні — фінансування ледь жевріє. Показовим щодо цього є ДЮСШ, котра діє на базі Київського палацу підводних видів спорту, що неподалік Ленінградської площі столиці. У палаці — один з кращих у країні басейнів, тому не дивно, що він завантажений з 6-ї до 24-ї години, — тут тренуються збірні команди України. Ми його самі утримуємо, хоча й платимо за «квадрати» на загальних податкових умовах.

Дещо важче доводиться з утриманням спортивно-технічних шкіл і центрів, особливо авіаційно-спортивних та аероклубів, де опановують планерний та парашутний спорт, авіа- та ракетомоделізм. Сьогодні один спортивний літак, наприклад, коштує майже 250 тисяч доларів, а планер — більш як 120—130 тисяч євро. Тому до нас опановувати ці види спорту приходять ті, хто має власну техніку, а ми надаємо їм свою інфраструктуру й тренерів.

— Меценати та благодійники тут могли б чимало допомогти, чи у них руки не доходять?

— Якби в країні діяло щодо цього певне законодавство, як у розвинених країнах, щоб вигідно й престижно було вкладати кошти в спорт, кіно, культуру, мистецтво, вони не забарилися б. А оскільки в Україні з усього, що в ній робиться, намагаються побільше стягнути до однієї загальної годівниці — бюджету, з якого всяк бере на свій розсуд, то вони з'являться у нас нескоро. Крім того, в державі мають бути система і навіть політика розвитку любительського та професійного спорту, програми їх виконання. Поки що нічого цього немає — держава не стимулює або не хоче чи не вміє це робити.

— Ця годівниця — бюджет — підтримувала вас у важкий час?

— За весь час розвитку ДТСААФ, а нині ТСО держбюджет нас не підтримував. До 1990 року, щоправда, держава згідно з тодішнім законодавством мала право допомагати громадським організаціям. А в період незалежності була лише дотація Кабміну для того, щоб представляти Україну в деяких видах спорту на міжнародній арені, зокрема на Перших та Других всесвітніх авіаційних спортивних іграх (у 1997 і 2000 роках), коли ми готували збірні команди України. Нас навіть недофінансовують за підготовку допризовників для служби в армії на замовлення ЗС України. З цих коштів ні копійки не йде на військово-патріотичну роботу чи на розвиток спорту. Тут ми — самодостатня організація. Усі наші будівлі, школи, спортивні споруди, автодроми, мототреки та все інше — зведено за кошти організацій товариства. Особливо активно це робили, коли товариство очолювали Федір Жмаченко, Анатолій Покальчук. Розбудовувались завдяки тому, що свого часу були такі податки (у собівартість продукції дозволялося закладати 6,75% від вартості її виготовлення), які стимулювали розвиток матеріально-технічної і навчальної бази, спорту тощо. Тоді, як і нині, ми відмовляли собі у високих зарплатах, тому все це разом дало нам можливість швидко з підвалів переселитися в сучасні будівлі.

Про те, що декому не дає спати

— ТСО, як бачимо, не бідує, бо не потребує коштів від держави. У вашої громадської організації збереглося, якщо не помиляюся, майже 5 тис. будівель і споруд, з яких 2 тис. — навчальні заклади, понад 2 тис. — спортивно-технічні організації, у майже 30-ти — авіаційні клуби, більш як 12 — виробничих підприємств, котрі виробляють продукцію й надають послуги. А ще — тисячі одиниць всіляких автомобілів, автобусів, мотоциклів, іншої техніки, чимало літаків, понад 4000 тис. га землі і багато чого іншого, через що доморощені багатії і деякі чиновники ночами не сплять. З таким капіталом може рівнятися хіба що армія мілітарної держави. Як встигаєте всьому давати лад і мирно співіснувати з фіскальними органами?

— Насамперед завдяки кваліфікованим спеціалістам і роботі в законодавчому полі. З десяти тисяч штатних працівників, котрі у нас працюють, три тисячі — офіцери запасу. Саме ці дисципліновані люди з великим професійним і життєвим досвідом й організаторськими здібностями, яких ми працевлаштували, очолюють наші обласні організації, відповідальні ділянки роботи. Стосовно підприємств ТСО, то їх у нас небагато — вісім (було десять), які дають до нашого бюджету 4—5% коштів. У кожному з них працює до 70 чоловік. Такими є, приміром, київське ВО «Контур», харківський та київський виробничі комбінати, база механізації, ремонтно-будівельне управління, дрібнооптовий магазин. Ці підприємства працюють під замовлення — виготовляють швейні вироби, запчастини, атрибутику товариства — грамоти, дипломи, значки, ремонтують техніку й будівлі тощо. Частину своїх прибутків вони віддають для потреб товариства — на розвиток спорту, іншої його статутної діяльності, решта йде на зарплату, покриття комунальних послуг. Зауважте, що жодне з цих підприємств немає якихось пільг щодо сплати податків чи своєї діяльності. І це ненормально не тільки для нас, а й для всіх громадських організацій спортивно-оздоровчого напряму.

Стосовно землі, то нею в нас володіють понад 600 організацій, 90% з яких отримали Державні акти на право постійного користування ділянками або уклали угоди на їх оренду. Майже вся земля наша у володінні навчальних закладів. Принцип її використання — ефективність. Дещо переглядаємо і тут: визначаємо необхідний мінімум її для статутної діяльності, решту передамо органам державної влади та місцевого самоврядування. Робимо це тому, що товариство не є власником землі, вона в нас у постійному користуванні, і ми не можемо просто так комусь її віддати. ТСО платить за неї згідно із чинним законодавством. У деяких регіонах, особливо на периферії, звільняємося від зайвої площі, а там, де можна впроваджувати інвестиційні проекти, розвиватимемо виробництво. Однак до цього підходимо обережно, бо за вісімдесят літ ми стільки набудували, створили таку матеріально-технічну базу, що роботи вистачить і наступним поколінням.

— Довгобудів вистачає?

— У нас їх небагато — до дванадцяти. Солідніші з них — у Вінницькій та Львівській областях. Решта — то гаражі чи щось подібне. У деяких є лише фундамент. Потроху від них звільняємося, бо вони — на балансі товариства. Одні продаємо, інші — передаємо.

Об'єднувати народ, націю, країну

— Ваше товариство впродовж десятиліть «добровільно» зобов'язували здійснювати не лише військову підготовку юнаків, а й патріотично виховувати громадян. Як нині з цим у правонаступника ДТСААФ?

— Це пріоритетний напрям статутної діяльності і тодішнього, і нинішнього товариства. І тут ми робимо чимало. Тим паче, що досвіду, людських ресурсів і матеріально-наочної бази вдосталь. Проводимо місячники, декади, вечори оборонно-масової роботи, автопробіги, екскурсії по історичних та місцях бойової слави, всеукраїнські акції «Пам'ятаємо минуле заради майбутнього», «Ветерани—молодь—майбутнє», військово-спортивні ігри, влаштовуємо тематичні виставки, присвячені визначним датам в житті країни і народу, організовуємо клуби «Майбутній воїн», «дні відкритих дверей» тощо. Проводили й акції, котрі набули розголосу не лише в країнах СНД, а й в усьому світі. Й досі у пам'яті, наприклад, квітень 2000 року, коли на Північний полюс здійснили масовий десант українські парашутисти. Їх, до речі, звідти додому доправив на літаку Ан-28 Центрального аероклубу імені О. К. Антонова пілот Володимир Грибанов, який нині є заступником голови ТСО України.

Водночас згадана тема є болючою для нас. Насамперед тому, що в Україні немає загальної ідеології військово-патріотичного виховання, хоча держава мусить її мати, щоб об'єднувати народ, націю, країну. Ідеологія патріотичного виховання підростаючого покоління вкрай необхідна, щоб в усіх дитсадках, школах, інститутах знали, що беремо за основу задля цього, які традиції, звичаї, що диктує глобалізація світового розвитку. Останнім часом ми, щоправда, прийняли чимало документів, пов'язаних з патріотичним вихованням громадян і насамперед молоді, але все залишилося на папері.

З цього приводу непогано було б на рівні уряду чи Президента країни створити координаційні ради (колись такі були!) з питань патріотичного виховання громадян України і навколо них об'єднати громадські організації й органи державної влади. Це, зрештою, необхідно, бо дасть можливість виробити відповідну концепцію. Вони, щоправда, теж були і на п'ять, і на десять років, але нічого з того не працює. Найприкріше те, що останніми роками ми на офіційному рівні ми лише щось декларуємо про патріотичне виховання, але нічого не робимо. А можливостей у нас стосовно цього чимало, бо лише зареєстрованих у Мін'юсті всеукраїнських громадських організацій — понад двісті. Якби усі їх об'єднати, можна було б досягти разючих результатів у справі патріотичного виховання громадян країни.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

НОВИНИ

ВІВТОРОК, 6 ЛЮТОГО 2007 ■ № 21 (4021)

З 15 червня у Кременчуку планують закрити міст через Дніпро

Голова ЦВК Ярослав ДАВИДОВИЧ: «На сьогодні закон про всеукраїнський та місцеві референдуми надзвичайно відстав від вимог сучасного законодавства й Конституції України»

■ У НОМЕР

Рятувальники допомогли дитині з'явитися на світ

Луганська область. Місцеві рятувальники виручили «швидку», що поспішала до породіллі в селі Калинівка. Машина застрягла в снігових заметах, не доїхавши до місця призначення півтора кілометра. Ситуація створилася критична, оскільки в молодої жінки розпочалися передчасні пологи, і допомога медиків була необхідна. Незважаючи на заметілі і погану видимість, рятувальники швидко доставили лікаря до потрібного будинку, і головне — вчасно. Уже через кілька хвилин після огляду жінка народила дівчинку, а за півгодини їх віднесли до пожежної машини і доправили до «швидкої допомоги». Ніяких ускладнень у мами з донечкою не було.

Вл. інф.

Пасажирів маршрутки госпіталізовано

Кіровоградська область. Десять осіб, у тому числі одна дитина, постраждало внаслідок зіткнення мікроавтобуса «IVECO» та «TOYOTA — Camry», яке сталося на 242 кілометрі автошляху «Київ—Луганськ—Ізварине» **(на знімку),** неподалік від райцентру Олександрівка Кіровоградської області.

А в обласній прес-службі МНС нашому кореспонденту повідомили, що рятувальники надали допомогу постраждалим та доставили їх до лікарні. Після огляду п'ятьох пасажирів мікроавтобуса госпіталізовано. Причина аварії встановлюється.

Олег БОНДАР.

Знімок надано прес-службою ГУ МНС України в Кіровоградській області.

Віталій Максимов повернувся на Закарпаття

Ужгород. Наказом міністра внутрішніх справ України керівником управління МВС України в Закарпатській області призначено генерал-лейтенанта міліції Віталія Максимова. Особовому складу закарпатської міліції його представив заступник міністра Василь Бондар. Віталій Максимов — добре знаний на Закарпатті. У 1996—1997 роках він працював першим заступником начальника, а з 1 лютого 2000-го більше року — начальником УМВС України в Закарпатській області. До призначення на Закарпаття Віталій Максимов очолював львівську міліцію.

Каналізаційні стоки скинули в Уж

В Ужгороді на Слов'янській набережній через тривалу експлуатацію та внаслідок порушення місць з'єднання напірно-каналізаційного колектора стався викид неочищених стоків. Довелося вдатися до аварійного випуску їх у річку Уж. Водопостачання міста не припиняли, бо водозабір від місця події — вище за течією. За повідомленням із центру пропаганди головного управління МНС України в Закарпатській області, частину стоків відвели до іншої гілки колектора й обсяг викидів у річку не перевищував 150 кубометрів за годину. Нині забруднення — у гранично допустимих межах. Наслідки аварії ліквідовують фахівці місцевого водоканалу та еменесники.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

І дармове тепло дорожчає

Рівненська область. У розпал опалювального сезону Національна комісія з регулювання електроенергетики повідомила владу Кузнецовська про підвищення ціни на теплоносії. Тепер за гігакалорію теплоенергії доведеться платити не 1,98, а 15,33 гривні. Це з огляду на те, що житловий фонд міста опалюється за рахунок скидного тепла РАЕС. Такий стрибок потягне за собою збільшення тарифів утричі. Навіть за таких умов місцеві мешканці платили б за тепло менше, ніж в інших містах області. Однак міський голова Кузнецовська Володимир Коровкін збирається відстоювати «старі» тарифи, які вважає економічно обгрунтованими.

Олександра ЮРКОВА.

Чому зростає заборгованість у зарплаті на суднобудівних підприємствах Миколаївщини

Понад 20 мільйонів гривень становить заборгованість у зарплаті в Миколаївській області. Торік порушено 41 кримінальну справу, 35 з яких направлено до суду. До відповідальності притягнуто 191 посадову особу, відшкодовано 24,4 мільйона гривень. Як повідомила заступник начальника відділу прокуратури області Алла Кадєєва, зростання заборгованості у зарплаті сталося через збільшення боргів на підприємствах суднобудівної галузі — до 11,2 мільйона гривень. Зокрема, борги підприємств холдингу «Чорноморський суднобудівний завод» досягли 6,4 мільйона гривень. За результатами перевірки прокуратура Заводського району Миколаєва в листопаді минулого року порушила кримінальну справу за фактом грубого порушення керівництвом «ЧСЗ» законодавства про працю.

Основними причинами появи заборгованості у зарплаті на держпідприємстві «Суднобудівний завод ім. 61 комунара» є невиконання центральними органами виконавчої влади зобов'язань з фінансування будівництва суден, у тому числі за іноземними замовленнями. Тривалий час господарським судом області розглядається справа про банкрутство суднобудівного заводу ім. 61 комунара. Нині завод відновлює свою платоспроможність. Зокрема, комунарівцям на вимогу прокуратури області погашено заборгованість у заробітній платі на суму 8,2 мільйона гривень.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

У центрі Одеси обвалився будинок

У суботу в центрі Одеси на вулиці Катерининській обвалився двоповерховий флігель, прибудований до триповерхового будинку, спорудженого в 1917 році. На щастя, жертв і потерпілих немає. П'ятьох мешканців, що залишилися без даху над головою, тимчасово розмістили в готелі «Центральний». Причиною обвалення будинку, як заявив «Голосу України» начальник міської служби з реагування на надзвичайні ситуації генерал Олег Рогожкін, стало знесення несучої стіни під час перепланування квартири на другому поверсі. Правоохоронні органи почали розслідування обставин обвалення будинку.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

■ ФОТОФАКТ

Фото Сергія СВЕТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

Довгоочікуваний сніг, що випав по всій Україні, покликав на лижню. На знімку: у Протасовому яру Києва.

Понад 900 мешканців Донеччини зникли безвісти

На початку року кількість зниклих безвісти становила 907 осіб, із них 27 — діти. Прокурор Донецької області Віталій Мурза заявив, що заходи з перевірки обгрунтованості рішень про відмову в порушенні кримінальних справ за фактами зникнення людей та оскарження незаконних постанов вчасно не вживаються. За 10 місяців минулого року в області відкрито лише три кримінальні справи за фактами умисних убивств осіб, які вважалися безвісти зниклими, та одна кримінальна справа за фактом викрадення людини. Після того, як наприкінці 2006-го прокуратура звернула увагу на цю проблему, за фактами зникнення безвісти людей порушено 18 кримінальних справ, за якими розкрито 10 злочинів.

Ліна КУЩ.

Місцем трагедії стало кафе «Суп-хауз»

Опівдні у вихідний у центрі Луганська пролунав вибух. Як завжди, у цей час тут було багатолюдно. Луганці й гості обласного центру любили відвідувати цей заклад, де смачно й дешево годують. Але цей обід для деяких виявився фатальним. За попередньою інформацією, на кухні вибухнув газовий балон. Вибух забрав життя двох робітниць кафе, а 14 осіб — відвідувачі й обслуговуючий персонал — госпіталізовано до опікового центру обласної клінічної лікарні. Троє з них у дуже тяжкому стані. Серед потерпілих — двоє дітей, молодшому з яких сім років. У Дмитрика сильно обгоріли руки, обличчя, але головну тривогу лікарів викликає опік верхніх дихальних шляхів. В одніеї із жінок опік — майже 90 відсотків.

Через вибухову хвилю постраждало 60 відсотків приміщення кафе, а також будівлі готелю «Луганськ» і обласної бібліотеки ім. Горького, що розташовані поруч, — із вікон вилетіли шибки. Фахівці головного управління МНС України в Луганській області вважають причиною трагедії порушення правил експлуатації газових балонів і устаткування. Як вдалося дізнатися кореспондентові «Голосу України», під час проектування кафе «Суп-хауз» передбачалося установлення електроплечей. Користування газовим устаткуванням передбачено не було.

Алла АНТІПОВА.

Фото Юрія СТРЕЛЬЦОВА (УНІАН).

На знімку: «Суп-хауз» після вибуху.

Відкрито мистецьку частину Року Казахстану

У Черкаській обласній філармонії святковим концертом відкрито мистецьку частину Року Республіки Казахстан в Україні

Тепло і радісно зустріли черкащани представницьку делегацію з Астани. Овацію у залі викликав емоційний виступ міністра культури та інформації Казахстану Ермухамеда Ертисбаєва, котрий, зокрема, сказав, що одружений з українкою...

Багатоголосою величальною привітав гостей Черкаський державний заслужений український народний хор; особливо звучали безсмертні Тарасові рядки «Обніміться ж, брати мої» у виконанні народного артиста Республіки Казахстан Балата Абдиманова. Зачарували присутніх виступи державного ансамблю народного танцю «Гульдир», тенора академічного театру опери і балету імені Абая Жана Такіла, Інеш Кдирової та Рози Римбаєвої.

Лідія ТИТАРЕНКО.

На знімку: народна артистка Казахстану і колишнього СРСР Роза Римбаєва з солістками Черкаського заслуженого народного хору.

Фото автора.

■ ВІСТІ З ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ

Дипломатам пояснили, чому Прикарпаття недостатньо «розкручене» для іноземців

На запрошення обласної влади на Прикарпатті побувала велика група представників дипломатичного корпусу та міжнародних організацій із 22 держав. За словами голови ОДА Романа Ткача, мета відвідин — презентація можливостей Івано-Франківщини як туристичного регіону. За радянських часів він був закритий для іноземців, бо недостатньо «розкручений». Тож господарі намагалися показати Прикарпаття у всій красі. Гостей ознайомили з роботою успішних підприємств, з гірськолижним туристичним комплексом «Буковель». Вони побували на знаменитому яремчанському ярмарку сувенірів гуцульського краю, ознайомилися з можливостями «зеленого туризму». Культурну програму склало відвідання в Коломиї Музею народного мистецтва Гуцульщини і Покуття імені Йосафата Кобринського та Музею писанки.

Ще один бюджет регіону принесли заробітчани із-за кордону

Місцеві жителі, які змушені були виїхати на заробітки до інших держав, істотно поповнюють казну області. Так, цього року один з прикарпатців-заробітчан сплатив 128 тисяч гривень податків, задекларувавши свої торішні доходи, інформує відділ оподаткування фізичних осіб ДПА в області. А загалом, за неофіційними даними, 2006 року в область надійшло 2 мільярди гривень від заробітчан. Це, по суті, ще один обласний бюджет. Люди хоч і заробляють в інших країнах, але накопичують свій капітал не за кордоном, а тут, зауважують представники влади. А це ознака того, що рано чи пізно вони планують повернутися додому.

Дарина НАЗАРЧУК.

Міністр підписав нові правила прийому до вузів

Учора на прес-конференції міністр освіти і науки України Станіслав Ніколаєнко розповів про новини вступної кампанії 2007 року.

Днями він підписав нові правила вступу до вищих навчальних закладів. Міністр запевнив, що цього року близько 145 тисяч дітей навчатимуться за рахунок держави. При цьому набиратимуть студентів переважно на ті спеціальності, в яких є реальна потреба. Адже нині, як стверджує С. Ніколаєнко, третина випускників працюють не за фахом. Тому особливий попит мають такі професії, як педагоги, технологи, будівельники.

Щоб вступити до університету, цього року доведеться попотіти пільговикам. Цих дітей, як і раніше, зараховуватимуть поза конкурсом, але тільки за тієї умови, що вони отримають позитивну оцінку, тобто 4 і більше балів. Також в абітурієнтів та їхніх батьків з'явиться законне право вимагати від вузів продемонструвати свої ліцензії, а також сертифікати про акредитацію. Іншою особливістю вступної кампанії стане порядок подачі документів. На денну форму навчання прийом документів проводитимуть не раніше як за 30 днів до початку іспитів.

— Прийом документів у національних університетах закінчиться 8 липня, 15 липня — в інших вищих навчальних закладах і 22 липня — в технікумах, — зазначив міністр. Водночас додав, що терміни можуть змінюватися, якщо вуз погодить їх з міністерством.

А ось переможцям всеукраїнських олімпіад відтепер доведеться визначатися з вибором вузу заздалегідь. Адже міністерство зобов'язало розумників подавати комісії тільки оригінали документів про свої перемоги.

Наталія ОВДІЄНКО.

На станції «Миколаїв-Сортувальний» люди перекрили рух потягів

У такий спосіб громадяни протестували проти скасування робочого дизеля потяга № 6316 «Миколаїв—Новополтавка». За словами залізничників, робота цього дизеля нерентабельна — мовляв, «через 20 осіб ганяти состав невигідно». Місцева влада пообіцяла розібратися з проблемою. Через акцію протесту потяг «Херсон—Львів» вирушив із запізненням на дві з половиною години.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

У неділю шлюбів не реєструватимуть

На Рівненщині цей день обласне управління юстиції зробило вихідним для працівників РАЦСів. Тож молодята можуть розраховувати лише на п'ятницю і суботу. Але знаючи, якими велелюдними бувають весілля, неважко спрогнозувати, що багатьом гостям доведеться у п'ятницю відпрошуватись з роботи, щоб розділити радість із щойно створеним подружжям. Але у нововведенні є й «плюс» — гості приходитимуть у понеділок на роботу з «легкою» головою.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

■ ФОТОФАКТ

Народного артиста України Богдана Ступку цими днями знімають у головній ролі в художньому фільмі «Тарас Бульба» російського режисера Володимира Бортко на острові Хортиця в Запоріжжі.

Фото Анатолія МУДРИКА (УНІАН).

ЦИФРА

240 тисяч гривень

на обід для бідного виділила влада Хмельницького з бюджету обласного центру.

Тепер у двох їдальнях безплатно харчуватиметься сотня малозабезпечених громадян. Тим, хто через хворобу не зможе дістатися закладів, обіди доставлятимуть додому. Цим опікуватимуться працівники міського комплексу соціальної реабілітації пенсіонерів.

Ірина КОЗАК.

На п'яти з шести заправок — порушення

Із шести автозаправок області, які протягом місяця перевірили працівники ДП «Хмельницькстандартметрологія», на п'ятьох виявлено порушення. На заправках були відсутні пломби на дозаторах, необхідна вимірювальна техніка, а дехто просто недоливав пальне у баки.

Вл. інф.

Разом із санками дитина пішла під лід

Трагедія сталася просто перед будинком. Катаючися на санках, 5-річний хлопчик раптом виїхав на середину річки, що протікала одразу за городом. Майже двосантиметровий лід провалився. Разом із санками дитина пішла під лід. Випадковий свідок, 14-річний сусід, поспішив на допомогу, але теж опинився у воді. Батько хлопчика, що прибіг на крик, зумів витягти з річки лише підлітка. Його сина рятувальники знайшли під льодом за 35 метрів від місця трагедії.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

■ СВІТ КОРОТКО

БІЛОРУСЬ

Арештовують опозицію

Напередодні спецназ затримав 30 представників руху «Малади фронт». Це сталося в одній із квартир, коли там відбувалося засідання незареєстрованої організації. Серед затриманих були також неповнолітні. На момент, коли верстався номер, практично всіх затриманих відпущено. Невідомою залишається доля Олега Корбана і Дмитра Хведарука. На квартирах керівників регіональних відділень опозиційного руху почалися обшуки.

США

Гроші на «оборонку»

Президент Джордж Буш має намір попросити у Конгресу збільшити витрати на армію в бюджеті на 2007—2008 фінансовий рік. Йдеться про 130 млрд. доларів. Гроші повинні вишукати за рахунок скорочення внутрішніх витрат країни, заявив Буш. «Зниження дефіциту під час війни вимагає зменшення витрат в інших сферах», — сказав він. Коментарі з Конгресу поки що не надходили. За прогнозами експертів, дефіцит американського бюджету становитиме близько 172 млрд. доларів.

КНДР

Готові згорнути зброю

Пхеньян може заморозити свої ядерні об'єкти і допустити в країну міжнародних інспекторів в обмін на надання йому енергетичної допомоги в розмірі більш як 500 тис. тонн мазуту на рік і виключення зі списку країн, що підтримують тероризм. Про це повідомив колишній відповідальний співробітник держдепартаменту США Джоель Уіт. Однак КНДР наполягає на тому, що про повну відмову від ядерної програми може йтися лише після надання країні двох ядерних реакторів на легкій воді.

ІНДОНЕЗІЯ

Без даху над головою

Триста сорок тисяч індонезійців залишилися без даху над головою. У результаті масштабних повеней загинуло щонайменше двадцять осіб. Метеорологи прогнозують посилення паводків. Епіцентр стихії — в столиці Джакарті. Тут рівень води сягає чотирьох-п'яти метрів. У мегаполісі не працює телефонний зв'язок і паралізовано рух транспорту. Влада країни закликає людей не панікувати й переїхати до тимчасових жител. Однак не всі погоджуються на евакуацію — побоюються мародерства.

РОСІЯ

Друга справа Ходорковського і Лебедєва

Генпрокуратура РФ висунула колишньому главі «ЮКОСу» Михайлові Ходорковському обвинувачення у відмиванні грошей. Раніше такі обвинувачення висували колишньому главі «МЕНАТЕПу» Платону Лебедєву. «Ці мільярди доларів, що йому пред'являють, — навіть не абсурд, а божевілля», — заявила адвокат Ходорковського, за словами якої, — її клієнт не визнає своєї провини.

Чи може в демократичній державі Рахункова палата бути розмінною політичною монетою?

Для України сьогодні важливо правильно вирішити дві діалектично пов'язані між собою проблеми. Перша — це всебічний розвиток демократії в країні й створення громадянського суспільства. Друга — організація дійової системи управління, насамперед державними фінансовими ресурсами, та контролю за їх використанням, забезпечення матеріального благополуччя народу, а також постійне дійове сприяння розвитку науки, культури та освіти, здоров'я нації, соціального захисту громадян. Від вирішення цих завдань і залежатиме перспектива виживання й процвітання в глобалізованому світі.

У період бурхливих політичних баталій та руйнівних диспропорцій у системі управління державою важко очікувати появу «інструмента», призначення якого — мінімізувати руйнівну силу протиріч та анархії в соціально-економічних процесах, що відбуваються в нашій державі. Ось чому відрадною подією стало останнім часом предметне обговорення на всіх рівнях державної влади питань про створення ефективної системи державного фінансового контролю, яка є необхідною умовою існування міцної демократичної держави, важливим фактором розбудови нашого суспільства.

Павло ПЕТРЕНКО.

В Україні державний фінансовий контроль здійснюється органами державної влади в рамках своїх повноважень. Провідним органом державного фінансового контролю є Рахункова палата, яка володіє організаційною і функціональною незалежністю, на відміну від інших контрольних органів. Аналіз статей 6 і 21 Закону України «Про Рахункову палату» дає змогу зробити висновок, що, хоча Рахункова палата і не визначається в законі як вищий орган фінансового контролю, фактично вона є таким органом. А відповідно до статей 7 і 16 зазначеного закону, всі органи державної влади, Національний банк України, підприємства, установи та організації незалежно від форм власності зобов'язані (при здійсненні палатою контрольного заходу) надавати на її запит інформацію (документи, матеріали) про їх діяльність, яка стосується використання коштів Державного бюджету України. Рахункова палата стала нині своєрідною моделлю дійового демократичного громадянського суспільства, без якого неможливе створення соціальної держави.

Якщо ми зможемо побудувати систему державного фінансового контролю як одне ціле, то нам вдасться уникнути соціальної напруги в суспільстві вже зараз, без революційних потрясінь та ще більшого розквіту корупції. Роль та значення такої системи у вирішенні соціально-економічних завдань буде визначальна, оскільки держава матиме можливість ефективно здійснювати свою регулюючу функцію в економічній сфері, а саме: попередження, виявлення та припинення фінансових правопорушень, ефективне та раціональне використання народних коштів. Десятирічний досвід роботи Рахункової палати показав, що проблема організації державного контролю потребує комплексного підходу і співробітництва спеціалістів різного профілю, яке повинне відбуватися без політичного торгу та конкуренції між різними політичними партіями.

Проте, як відомо, Верховна Рада України прийняла у першому читанні проект закону України «Про парламентську опозицію», в якому фактично робиться спроба зруйнувати ледь-ледь зароджений форпост демократії — Рахункову палату. Палата позбувається організаційної і функціональної незалежності, оскільки ставиться вимога, щоб її керівний склад представлявся не за професійними ознаками, а за належністю до певних політичних груп і партій. Можна передбачити реакцію більшості країн світу на таку наругу над демократією, бо для них такий підхід до вирішення проблеми державного фінансового контролю є нонсенсом (Рахункова палата з 1998 р. повноправний член INTOSAI — Міжнародної організації вищих органів контролю державних фінансів, яка об'єднує 172 країни світу).

Виступаючи недавно перед журналістами, Голова Верховної Ради України заявив, що Рахункова палата є її контрольним органом. Це ж саме він підкреслив у листі-привітанні з нагоди 10-річчя Рахункової палати, зазначивши, що «Верховна Рада України буде й надалі всіляко підтримувати свій контролюючий орган...». На жаль, і більшість народних депутатів дотримуються такої само позиції, що Рахункова палата є контрольним органом парламенту, заявляючи про це з парламентської трибуни і в засобах масової інформації. На чому ж базується така залізобетонна впевненість «званих і незваних» законодавців?

По-перше, як свідчить аналіз нормативно-правових актів, які торкаються діяльності Рахункової палати, вони недосконалі, неоднозначні в тлумаченні, конфліктують з міжнародними стандартами та нормами. До цього слід додати, що створення органів фінансового контролю здійснювалося без Концепції державного фінансового контролю, в якій слід чітко вказати інститути, що забезпечують ефективну діяльність державного фінансового контролю, їх повноваження, форми взаємодії при його здійсненні. Тож не випадково, що навіть перші особи держави сприймають Рахункову палату як орган парламентського контролю.

У міжнародній практиці для визначення державного органу, в компетенцію якого входить здійснення зовнішнього контролю за бюджетним процесом, використовується уніфікована назва — Вищий орган фінансового контролю (ВОФК) з обов'язковою вказівкою, до якої країни він належить. Проте ні в Конституції України, ні в Законі України «Про Рахункову палату» не зазначається, що це орган, який створено в Україні. Наявність офіційної назви державного органу дозволяє ідентифікувати його у системі державного апарату. Формування легального визначення поняття «Рахункова палата України» має відбуватися шляхом використання законодавцем лінгвістичної моделі, яка включає комплекс основних та допоміжних ідентифікуючих ознак.

Включення до складу офіційної назви національного ВОФК поняття «вищий» (Китай, Туреччина), «генеральний» (США), «верховний» (Польща, Чехія) вказує на те, що цей орган належить до вищого рівня державного управління. А включення до складу чинного українського законодавства легального визначення Рахункової палати України означає необхідність використання цього терміна в правових цілях винятково в тому значенні, яке є в цьому визначенні. Отже, лише за цих ознак можна зробити висновок, що на сьогодні Рахункова палата є нелегітимним органом державного фінансового контролю в Україні.

По-друге, питання визначення місця та ролі Рахункової палати у системі органів фінансового контролю України досі не має нормативним чином закріпленої єдиної відповіді. Чинне законодавство дає тільки непрямі вказівки у цій сфері.

Так, Конституція України не містить прямих приписів, що характеризують правове положення Рахункової палати. Використовуючи парламентську модель розміщення норм, які регламентують діяльність національних ВОФК, законодавець включає спеціалізовані приписи функціонування Рахункової палати України до складу розділу IV Конституції України «Верховна Рада України». Цим самим створюється взаємозв'язок між Рахунковою палатою і системою представницьких органів України.

Виявлене взаємовідношення підтверджується і в абзаці 1 статті 1 Закону України «Про Рахункову палату», де вказано, що Рахункова палата створюється Верховною Радою України, підпорядкована та підзвітна їй.

Але слід розуміти, що Рахункова палата не знаходиться у структурі Верховної Ради України. Із тексту статей 85 та 98 Конституції України зовсім не випливає висновок, що створювана органом законодавчої влади Рахункова палата сама є органом законодавчої влади.

Відповідно до чинного законодавства, порядок та організаційні форми здійснення контролю за виконанням бюджету визначаються відповідними органами представницької влади. Але це не означає, що всі органи, які створюються представницькою владою різних рівнів або за їх участю, є органами законодавчої влади.

По-третє, висновки про те, що Рахункова палата є контрольним органом законодавчої влади, базуються не тільки на тому, що вона створюється Верховною Радою України, підзвітна та підконтрольна їй, а керівництво Рахункової палати призначається та звільняється від посад Верховною Радою України (ст. ст. 1, 10 згаданого закону), а й на тому, що ст. 36 визначає, що палата «свою діяльність здійснює як незалежний орган контролю Верховної Ради України...».

Проте, безпідставність цього висновку підтверджують самі норми закону про Рахункову палату. Так, у частині 1 статті 1 закріплюється за палатою самостійна і незалежна діяльність (тобто узаконюється організаційна і функціональна незалежність) від будь-яких органів держави. В статті 3 принцип незалежності проголошується одним із основних принципів здійснення Рахунковою палатою контрольних заходів, а ст. 36 навіть у своїй назві «Незалежність і законність діяльності Рахункової палати» вкотре закріплює за палатою незалежність цієї діяльності.

Якщо ми зможемо побудувати систему державного фінансового контролю як одне ціле, то нам вдасться уникнути соціальної напруги в суспільстві вже зараз.

Припис про те, що палата здійснює свою діяльність як «незалежний орган контролю Верховної Ради України» (ст. 36) не слід розглядати як вказівку на її приналежність до парламенту України. Це вказівка на принцип і мету діяльності Рахункової палати — гласність контролю щодо забезпечення громадян, парламенту і структур, які мають право отримати від палати достовірну, об'єктивну інформацію про фінансове і соціально-економічне становище держави, а органи державної влади за матеріалами досліджень палати зобов'язані приймати економічно і соціально обґрунтовані закони та виважені управлінські рішення.

Провідне положення Рахункової палати, яка є вищим органом фінансового контролю України, обумовлює необхідність особливого підходу при розробці правової основи її діяльності. Аналіз змістовного аспекту конституційної регламентації діяльності Рахункової палати дозволяє констатувати лише часткове дотримання відповідних міжнародних вимог.

Отже, з огляду на вищезазначене, давно назріла необхідність внесення змін до Конституції України щодо статусу Рахункової палати України і прийняти новий Закон України «Про Рахункову палату України».

У новому законі про Рахункову палату України повинен міститися припис, який чітко визначає мету її діяльності, на верховенство Рахункової палати в системі державних органів, які здійснюють фінансовий контроль. Зробити це можливо за умови співставлення окремих нормативних приписів українського і міжнародного законодавств з результатами сучасних наукових досліджень по тематиці, що розглядається.

Світовий досвід функціонування подібних Рахунковій палаті ВОФК свідчить, що парламент, жодним чином не втручаючись у безпосередню їх контрольну діяльність, створює окремий комітет парламенту із взаємодії з ВОФК. Він розглядає звіти ВОФК; за результатами перевірок приймає відповідні рішення та виносить рекомендації за результатами їх розглядів на парламент; аналізує, вивчає тенденції фінансового розвитку та контролю в державі; здійснює інші парламентські функції з контролю за фінансово-економічним станом у країні. Цей комітет, згідно з міжнародним досвідом, завжди очолює представник з опозиції і більшість цього комітету складається з представників опозиції.

На нашу думку, саме ця світова концепція — створення Комітету Верховної Ради України із взаємодії Рахункової палати з парламентом, має знайти своє відображення у проекті закону України «Про парламентську опозицію», зокрема і в законі про парламентську опозицію. Створення зазначеного комітету Верховної Ради відповідатиме нормам міжнародного права і досвіду діяльності, співпраці між ВОФК і парламентом, а також нормам Конституції України та в цілому законодавству України.

У країні необхідно сформувати всеохоплюючу систему державного фінансового контролю на базі Рахункової палати України, контрольних органів центральних органів виконавчої влади та системи відомчого контролю. Мабуть, було б доцільно в майбутньому прийняти рішення про заснування посади представника комітету парламенту із взаємозв'язку Верховної Ради України з Рахунковою палатою. Досить цікавий приклад для наслідування — функціонування Колегії Верховної контрольної палати Польщі, до складу якої входять Голова Верховної контрольної палати як головуючий, заступники і генеральний директор Верховної контрольної палати, а також 14 членів Колегії. Маршал Сейму за пропозицією Голови Верховної контрольної палати призначає на посади членів Колегії. Цікаво, що сім членів Колегії призначаються від представників юридичних або економічних наук, а сім — з-поміж директорів організаційних одиниць (у тому числі представника територіальних управлінь) або радників Голови Верховної контрольної палати, з-поміж яких Голова призначає секретаря Колегії. Члени Колегії призначаються на три роки, рахуючи від дня призначення. Маршал Сейму згідно з пропозицією Голови Верховної контрольної палати відкликає членів Колегії у встановлених законодавством випадках.

Український парламент, з огляду на міжнародну практику, зобов'язаний не тільки заслуховувати і обговорювати звіт Голови Рахункової палати, а й головних контролерів-директорів департаментів (краще було б назвати їх у новому законі державними аудиторами) на засіданні Комітету з питань взаємодії з Рахунковою палатою України за участю профільних комітетів парламенту.

Таким чином, у рамках удосконалення законодавства необхідна розробка адекватних правових механізмів взаємодії всіх елементів системи державного фінансового контролю України. Все це створить серйозний стимул до її удосконалення, що є і нагальною потребою держави, і важливим фактором зміцнення економічної безпеки.

Вік, в якому ми живемо, — це вік жорстокої боротьби за джерела енергії, води, будь-яких корисних копалин. У цій боротьбі здобудуть перемогу країни високорозвинені та згуртовані високою національною метою, ті, яким вдасться вирватися бодай на мікрон вперед у боротьбі за технологічну перевагу і технічний прогрес. Усі інші приречені на відставання і на підлегле становище, втрату суверенітету, якщо не на вихід з історичної арени.

Специфіку правової основи діяльності ВОФК розкривають, зокрема, статті 6, 8, 18 Лімської декларації керівних принципів контролю. В них відображені вимоги обов'язкового включення в текст конституцій держав спеціальних норм, які присвячені діяльності ВОФК.

На жаль, у проекті закону контроль не розглядається як завершальна стадія усього циклу управління. А це означає, що в державі не буде забезпечуватися системний характер управління, оскільки наукою та практикою доведено, що системність в управлінні можна забезпечити лише через контроль.

Ми всі на тому етапі розвитку України, коли важлива не конфронтація влади, а спільна клопітлива робота для знаходження найбільш ефективних шляхів вирішення тих завдань, які вимагає суспільство.

Удосконалення легального визначення Рахункової палати України можливо шляхом включення до складу його лінгвістичної моделі обов'язкової ідентифікуючої ознаки, яка використовується у міжнародній практиці для визначення понять національного ВОФК — характеризує організаційну форму ВОФК і до якої країни він належить. Це, по-перше.

Аналіз універсального терміну «Вищий орган фінансового контролю», який використовується стосовно Рахункової палати, показує, що цей державний орган є в державній системі одним із суб'єктів державного фінансового управління. Отже, діяльність Рахункової палати має бути спрямована на вирішення державних завдань щодо виявлення, попередження і нейтралізації фактів протиправної діяльності та підтримки належного рівня правопорядку у фінансовій сфері.

Досвід розвинених країн свідчить, що державний фінансовий контроль (ДФК) — одна з найважливіших функцій державного управління, оскільки він є однією з вирішальних умов упорядкованого функціонування державного апарату, ефективного використання бюджетних коштів і державної власності, істотного поліпшення якості роботи в усіх сферах суспільного життя.

«Чорні дірки» у державних фінансах

Останні п'ятнадцять років, сповнених глибинними перетвореннями економіки, стали для нашої держави одними з найскладніших періодів у її історії. Механічне запозичення чужих рецептів та цінностей, зведених у геометричну прогресію непрофесіоналізму чиновників-управлінців чинників, призвело до забуття власного національного досвіду й підірвало економіку та духовно-моральний потенціал нації. Підмінивши фаховий підхід політичними резонами, кожне «новотимчасове» політичне керівництво країни ставило нас перед необхідністю починати економічні реформи заново і, як правило, не з кращих, але тільки з незмірно гірших стартових позицій. При цьому нехтувався відомий постулат: щоб забезпечити стійке економічне зростання, потрібні, щонайменше, компетентна і відповідальна влада, чітка стратегія поступу й ефективна фінансова система. А для цього потрібні політична воля і науково обґрунтована система управління, без яких добрі наміри неможливо реалізувати.

Що ж відбувається протягом п'ятнадцяти років з нашою «системою економічного і соціального управління державним і недержавним комплексами?» І це питання не риторичне, оскільки «системою» назвати її навіть з великою натяжкою не можна. Вона фактично відсутня.

У країні практично не проводиться політика модернізації і розвитку. Падіння ефективності виробництва, загострення енергетичних та економічних складнощів, поглиблення й наростання соціальних проблем — усе це не тільки підірвало стійкість української економіки, а й виявило неефективність системи державного управління, викрило її кризу. Делікатно кажучи, управлінські рішення центральних органів виконавчої влади призвели до того, що ми маємо.

За даними статистики і соціологічних досліджень, у нашій країні бідні й убогі становлять 70 % (!) населення[1]. При цьому грошові доходи

10—15 млн. людей виявилися нижчими від вартості мінімального споживчого кошика, тобто переважна більшість людей не живуть, а животіють. «За індексом людського розвитку Україна знаходиться між Таїландом і Казахстаном. За рівнем життя — в одній групі з Гватемалою і Сурінамі. За довготривалістю життя — з Алжиром, Гондурасом, Єменом, Таджикистаном, Туреччиною і Перу. За рівнем економічної свободи — позаду нас тільки Конго, Гвінея-Бісау, Алжир, Зімбабве і Маньянма»[2].

Такий стан справ у системі управління економікою держави вкрай непокоїть суспільство. Сьогодні державна бюрократія розрослася в надзвичайно громіздкий, погано узгоджений набір міністерств, комітетів, управлінь, рад, незалежних національних асоціацій, концернів тощо. Питання стоїть так: або ми спроможні побудувати ефективну систему управління, або ж її відсутність призведе не тільки до ще більшого занепаду економіки, а й до загрози національній безпеці.

Завдання зміцнення центральних державних служб, державних адміністрацій різних рівнів архіважливе і його необхідно вирішити в оптимальні терміни. Постійний перегляд фінансових, податкових законів та прийняття бюджетів у процесі їх виконання породжує нестабільність у суспільстві, перешкоджає розвитку економіки. Треба побудувати систему управління так, щоб змусити чиновників ефективно використовувати бюджетні кошти, іншими словами, не красти їх, а учасники ринку повинні прагнути легалізувати свої справжні доходи і витрати. В цьому зв'язку доцільно розширити функції та можливості Рахункової палати України в забезпеченні дотримання прийнятих стандартів щодо ефективності, законності та доцільності використання державних коштів, нагляду за адміністративними порушеннями та зловживаннями, здійснення відповідних заходів для покарання винних. Повз її увагу не повинні проходити спроби штучного нагромадження трансакційних витрат, створення надлишкових посередницьких ланок у процесі руху бюджетних коштів. Отже, потрібні кардинальні зміни щодо методів управління і планування, аби поставити під реальний контроль діяльність державного апарату, припинити бюрократичне безладдя при використанні бюджетних коштів.

Відповідно до ст. 98 Конституції України «встановлено, що контроль за надходженням та використанням коштів Державного бюджету України від імені Верховної Ради України здійснює Рахункова палата»[3]. В Україні державний фінансовий контроль також здійснюється системою державних органів влади в рамках своїх повноважень[4]. Провідним органом державного фінансового контролю є Рахункова палата України[5], яка має організаційну та функціональну незалежність. Згідно з міжнародними стандартами, «...кожна країна повинна мати Вищий орган контролю державних фінансів, незалежність якого гарантується законом»[6].

Аналіз ч. 4 ст. 6 і ст. 21 Закону України «Про Рахункову палату» дає змогу зробити висновок, що, хоча Рахункова палата і не визначається в законі як Вищий орган фінансового контролю, фактично вона є таким органом. Тому, як стверджує у своїх дослідженнях Юргелевич С. В., «...було б доцільно, щоб закон «Про Рахункову палату» відповідав принципам Лімської декларації»[7]. Поряд з інститутом зовнішнього контролю у більшості країн діють також урядові контрольно-ревізійні органи, які здійснюють внутрішній контроль.

В Україні нерозуміння ролі зовнішнього та внутрішнього контролю призвело до послаблення, а часом і до знищення існуючої системи державного контролю.

Як свідчать проведені Рахунковою палатою контрольно-аналітичні та експертні заходи щодо використання державних бюджетних коштів, українська економіка зазнає значних втрат через низький рівень фінансової, бюджетної, податкової дисципліни. Реальною загрозою для її економічної безпеки стало масштабне нецільове та неефективне використання державних коштів та матеріальних ресурсів, розквіту корупції, вивезення капіталу за кордон і «легалізації» (відмиванню) доходів, отриманих кримінальним шляхом.

Рахунковою палатою були виявлені бюджетні правопорушення (незаконного, у тому числі нецільового), а також неефективного використання коштів Державного бюджету України та державних позабюджетних фондів на суму майже 9 млрд. гривень. У 2005 році питома вага виявлених фактів неефективного управління бюджетними коштами і їх використання становила майже 60 відсотків від загального обсягу порушень, при тому, що в попередні роки ця цифра становила від 30 до 40 відсотків[8].

Аналіз стану справ з використанням державних коштів переконує, що протягом останніх років кількість управлінських проблем неухильно збільшується.

Це пояснюється передусім тим, що в теорії та практиці державного управління відсутня будь-яка цілісна система побудови державного фінансового контролю. Першочергове бажання провести зміни не базується на наукових обґрунтуваннях, вони не враховують власний та зарубіжний досвід. Усе в основному зводиться до політичного «лавірування» з метою досягнення якнайбільших вигод для певної «команди» або політичного угруповання.

По-друге, відсутність у державних ешелонах влади всіх рівнів чіткого уявлення про необхідну систему державного фінансового контролю, як правило, стає основною причиною стратегічних невдач у системі управління державою. Наявні підходи та містечкове розуміння наукових положень щодо системи державного управління призвели до створення внутрішніх органів державного фінансового контролю без єдиного задуму, які демонструють низьку ефективність своєї діяльності.

Відсутність єдиної концепції і детально розробленої теорії про те, як потрібно здійснювати державне управління, неодмінно приводить до відсутності розуміння того, як потрібно здійснювати окремі функції цього управління — створення єдиної системи державного фінансового контролю в Україні.

По-третє, «в Україні практично немає наукових праць, які б містили комплексне дослідження теоретичних засад організації й трансформації системи фінансово-економічного контролю, інституційних принципів її модернізації, місця і значення окремих суб'єктів контролю у формуванні ефективного й оптимального контрольного середовища, визначенні особливостей контрольних дій в умовах сучасного економічного розвитку країни»[9]. Тому, на нашу думку, розвиток системи державного фінансового контролю є одним із першочергових та найважливіших умов упорядкування функціонування державного апарату, ефективного використання бюджетних коштів і державної власності, суттєвого покращення якості роботи в усіх сферах суспільного життя.

«Контроль державних фінансів не є самоціллю, а виступає обов'язковим елементом регуляторної системи, мета якої полягає у своєчасному виявленні відхилень від прийнятих стандартів, порушень принципів законності, ефективності, доцільності та економності управління фінансовими ресурсами, що дозволяло б у кожному конкретному випадку внести відповідні корективи, посилити відповідальність уповноважених осіб, отримати відшкодування збитків та перешкодити або принаймні ускладнити повторення виявлених порушень у майбутньому»[10].

Отже, контроль є завершальною стадією циклу управління і, водночас, предтечею нового циклу управління. Без нього цикл управління державною економікою буде розірваний, а це означає, що управління як такого не буде. Тож відсутність наукової теорії контролю, яка б враховувала закономірності перехідного періоду перебудови української економіки — одна із причин, що гальмує не тільки формування дійової правової бази контролю, а й практичне створення взаємодіючих один з одним елементів єдиної системи державної контрольної системи взагалі.

Підвищення ефективності бюджетної політики держави викликає необхідність створення принципово нової системи державного фінансового контролю — одного з найважливіших інструментів побудови справедливої, конкурентоспроможної, ефективної держави.

Практика свідчить, що нині в Україні функціонує конгломерат розрізнених ланцюгів фінансового контролю, які дуже слабо взаємодіють між собою. В науковому розумінні це не назвеш системою. По суті, державний фінансовий контроль — це простий набір міністерств, відомств і організацій, які виконують неузгоджені, розрізнені контрольні функції. Їх функції, статус та сферу контрольної діяльності визначають різні закони, укази Президента України, постанови уряду та інші нормативно-правові акти, які не тільки не забезпечують системності у їхній діяльності, а навпаки, призводять до дублювання та паралелізму в здійсненні контролю. Досі не розроблена Концепція становлення і розвитку єдиної системи державного фінансового контролю.

Для вирішення зазначених проблем та ефективного управління фінансовими потоками, забезпечення координації діяльності контрольних органів передусім необхідно методологічно обґрунтувати і на цій основі законодавчо закріпити розподіл контрольних повноважень та функцій зовнішнього та внутрішнього державного фінансового контролю. Ці два види контролю зобов'язані створити у своїй сукупності єдину систему, яка функціонує за затвердженими правилами, принципами, процедурами здійснення контрольно-ревізійної та експертно-аналітичної діяльності.

На жаль, доводиться констатувати, що в діях законодавчої та виконавчої гілок влади немає чіткого розуміння проблем державного фінансового контролю. Підтвердженням цього висновку є не тільки відсутність Концепції єдиної системи державного фінансового контролю, а й наявність суперечливих сучасній науці та міжнародній практиці нормативних документів, прийнятих урядом стосовно розвитку державного фінансового контролю, зокрема, постанови Кабінету Міністрів України від 24.07.2003 № 1156 «Про затвердження стратегії розвитку системи державного фінансового контролю, що здійснюється органами виконавчої влади» (далі — Стратегія) та «Концепції розвитку державного внутрішнього фінансового контролю» (далі — Концепція), котра схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.05.2005 р. № 158-р. Зупинюся лише на окремих положеннях Стратегії та Концепції, які, на мій погляд, підтверджують зроблений мною висновок про нерозуміння виконавчою і законодавчою владою суті, ролі, місця та принципів державного фінансового контролю.

Контроль є завершальною стадією циклу управління і, водночас, предтечею нового циклу управління.

Навіть із назви урядової постанови видно, що Стратегія розвитку системи державного фінансового контролю реалізується виключно органами виконавчої влади. Тобто система державного контролю (зовнішнього та внутрішнього) як функція управління ототожнюється зі специфікою діяльності окремих управлінських ланок органів виконавчої влади і, насамперед, з ГоловКРУ. З цим принципово погодитися не можна, оскільки будь-яка функція управління виступає як загальна категорія для всіх її ланок, незалежно від конкретної структури управлінського апарату. В Стратегії не визначено функції взаємодії між органами внутрішнього фінансового контролю та органом зовнішнього державного фінансового контролю — Рахунковою палатою.

Схвалена урядом «Концепція розвитку державного внутрішнього фінансового контролю» містить низку неузгодженостей та суперечливе теоретичне розуміння окремих понять і взаємопов'язаних визначень. Так, «державний внутрішній контроль» тлумачиться як «система здійснення внутрішнього контролю, проведення внутрішнього аудиту...». Цим самим автори Концепції змішують різні за значеннями поняття. Відбувається підміна суті державного внутрішнього фінансового контролю його змістом. Державний фінансовий контроль сам по собі не може бути системою здійснення внутрішнього контролю, бо внутрішній контроль є лише складовою організації системи такого контролю. Зазначена Концепція відокремлює державний внутрішній контроль від зовнішнього, що апріорі є грубою помилкою.

У Концепції не визначено функції системи державного фінансового контролю. А також, що таке система внутрішнього державного фінансового контролю, а тлумачення терміну «внутрішній контроль» взагалі не розглядає цей контроль як систему.

Крім того, оптимальне функціонування організаційної системи забезпечується лише в тому випадку, коли вона розглядається як закінчене ціле. Не можна розглядати її по частинах (у даному разі окремо внутрішній і окремо зовнішній контроль), звертаючи увагу тільки на окремі її сторони чи на ізольовані функції, виключаючи інші. Тому автори Концепції, розкриваючи поняття «організації системи», повинні були пов'язувати її з інтегрованою системою державного фінансового контролю (зовнішнього та внутрішнього). Тобто має йтися про цілісну (єдину) систему державного фінансового контролю.

До того ж внутрішній контроль — лише частка єдиної системи державного фінансового контролю. Тому державний внутрішній фінансовий контроль не можна називати «системою здійснення внутрішнього контролю», оскільки умовою її (системи) ефективного функціонування є наявність зовнішнього фінансового контролю. Іншими словами, внутрішній фінансовий контроль може ефективно здійснювати покладені на нього повноваження лише за умови, коли в державі буде створена єдина система державного фінансового контролю.

Отже, спираючись на наведені приклади, можна констатувати, що змішування понять стане головною причиною «розладу» фінансової системи, бо нечітке використання в теорії та практиці понятійного апарату, природно, призводить до повного нерозуміння предмету, що ж таке єдина система державного фінансового контролю.

«Заплуталися» автори Концепції й у різних видах аудиту. Вводяться, скажімо, такі сумнівні форми контролю: «централізований внутрішній аудит», «децентралізований внутрішній аудит», «інспектування», «централізоване інспектування». Цікавим є те, що «централізований внутрішній аудит» визначається, як «державний внутрішній аудит», що проводиться ГоловКРУ», тобто «централізований внутрішній аудит» ототожнюється з «державним внутрішнім аудитом».

У Концепції в розділі «Основні завдання з реформування системи державного внутрішнього фінансового контролю» основним завданням системи внутрішнього контролю є: «визначення Мінфіну органом, уповноваженим здійснювати нагляд за станом реформування системи державного внутрішнього контролю, спрямовувати та координувати централізований внутрішній контроль». Зазначається, що «... ГоловКРУ є органом гармонізації системи внутрішнього аудиту і внутрішнього контролю».

Таким чином, з одного боку, Мінфін визначено органом, уповноваженим спрямовувати та координувати лише централізований внутрішній аудит, а з другого — що ГоловКРУ є органом гармонізації системи внутрішнього аудиту і внутрішнього контролю. У зв'язку з цим не може не постати запитання, який із цих органів є основним (головним) у системі внутрішнього фінансового контролю? Адже, якщо ГоловКРУ є органом гармонізації системи внутрішнього контролю, то на нього покладені повноваження відповідального органу, який приводить стандарти національного внутрішнього аудиту у відповідність з міжнародними нормами. Основними рисами гармонізації, наприклад, у ЕС є: підходи до розгляду закону про державний фінансовий контроль, еквівалентність та співставлення фінансової звітності, стандарти фінансової звітності тощо. Цими питаннями саме й опікується Мінфін України (взагалі функції гармонізації притаманні вищому органу в ієрархії управління) і тому делегування цих функцій ГоловКРУ апріорі є хибним.

Отже, з упевненістю можна стверджувати, що такі застарілі відомчі підходи, коли перетягується на себе ковдра задля того, щоб «покерувати» всупереч здоровому глузду, сучасним досягненням науки та практики, щодо розбудови державного фінансового контролю, не дадуть очікуваних реальних результатів. Впровадження суперечливих положень концептуальних документів не сприятимуть запобіганню безконтрольності, казнокрадства, припиненні безладності економічних відносин та порушень законодавства в соціальній сфері.

Цікаво те, що Стратегію затверджував уряд на чолі з В. Януковичем, а Концепція, яка була розроблена цим же урядом, схвалювалася урядом Ю. Тимошенко. Отже, підходи до розуміння проблем створення «єдиної системи державного фінансового контролю» на сьогодні і в опозиції, і в коаліції близькі за духом і є практично спробою втілення ідеї минулого в життя. Цей висновок додатково стверджується змістом проекту закону «Про парламентську опозицію», який був зареєстрований у Верховній Раді України 04.12.2006 року (№ 1011-д) та внесений групою народних депутатів України від блоку «Наша Україна»; фракцій «Партії регіонів», Блоку Юлії Тимошенко та Соціалістичної партії України[11].

Розробники проекту закону, не розуміючи суті, місця, ролі та принципів діяльності Рахункової палати в системі державного фінансового контролю, допустилися стратегічної помилки, виходячи з того, що Рахункова палата — це орган суто парламентського контролю. На жаль, такої думки дотримується більшість народних депутатів України, які неодноразово у своїх виступах з парламентської трибуни і в ЗМІ розділяють точку зору, що Рахункова палата є виключно внутрішнім структурним (підлеглим) органом Верховної Ради України.

Проте таке розуміння статусу Рахункової палати є хибним, оскільки згадана вище мною стаття 98 Конституції України не регламентує той факт, що Рахункова палата є органом парламентського контролю, а лише зазначає, що вона здійснює функцію контролю.

До того ж Конституційний Суд України своїм рішенням № 7-зп від 23.12.1997 р. визначає Рахункову палату як «...незалежний орган спеціальної конституційної компетенції (так, як це передбачено Лімською декларацією. — **Коментар П. П.**), і Верховна Рада України як орган законодавчої влади не має права забрати чи обмежити конституційні повноваження Рахункової палати, передати їх будь-яким іншим органам або ж узяти на себе їх здійснення...»[12].

Рахункова палата не є органом парламентського контролю і саме тому з назви попереднього закону — «Про Рахункову палату Верховної Ради України» за рішенням Конституційного Суду України слова «Верховної Ради України» були вилучені.

А далі ще цікавіше. Автори законопроекту пропонують формувати персональний склад Рахункової палати за максимально визначеними політичними ознаками, а такий підхід, як уже зазначалося, суперечить Конституції України, рішенню Конституційного Суду і до того ж не відповідає нормам чинного Закону України «Про Рахункову палату» та положень міжнародного права, яким регламентується контрольна діяльність ВОФК.

Тобто сама природа створення і функціонування ВОФК полягає у незалежності контрольної діяльності від будь-якого зовнішнього впливу, в тому числі й від парламенту. Це правило має застосовуватися принаймні в умовах такої демократії, яка передбачає конкуренцію між різними політичними партіями.

Головний висновок: тільки за цих умов у державних фінансах можна закрити сумнозвісні «чорні дірки».

Павло ПЕТРЕНКО,
кандидат економічних наук.

[1] Симоненко В. К. «Бідність, зубожіння, здичавіння?!». Щотижневик «Дзеркало тижня», № 40, 18—24. 10. 2003.

[2] Труд як джерело, або про красу моєї держави. «Дзеркало тижня» № 32 (457), 2003 р.

[3] Конституція України із змінами і доповненнями, внесеними Законом України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV.

[4] Відповідно до чинних нормативно-правових актів (закони України «Про Рахункову палату», «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні», Бюджетний кодекс України тощо) державний фінансовий контроль покладається на Рахункову палату, Національний банк України, Міністерство фінансів, Державне казначейство України, Державну контрольно-ревізійну службу України, Фонд державного майна України, Державну комісію з цінних паперів і фондового ринку, Державну інспекцію України з контролю за цінами, контрольно-ревізійні підрозділи міністерств і відомств, Державний департамент фінансового моніторингу, Пенсійний фонд України, а також на інші органи, які здійснюють контроль за надходженням та витратами державного бюджету.

[5] Основні контрольні повноваження Рахункової палати визначені Конституцією України, законом «Про Рахункову палату», Бюджетним кодексом України.

[6] Лімська декларація керівних принципів аудиту державних фінансів. Вона є основним міжнародним нормативним документом у сфері державного фінансового контролю. Була прийнята в жовтні 1977 р. на IX конгресі INTOSAI (Міжнародна організація вищих органів контролю державних фінансів). — Керівні принципи аудиту державних фінансів: збірник базових документів INTOSAI. К.: 2003. INTOSAI об'єднує більш як 170 країн світу (Рахункова палата України є членом цієї організації з 1998 р.).

[7] Юргелевич С. В. Система державного фінансового контролю. — Фінанси України, 2002, № 4.

[8] Річний звіт Рахункової палати України за 2005 рік.

[9] Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук. Дрозд Ірина Кузьмівна. — К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2006. — С. 2.

[10] «Лімська декларація керівних принципів аудиту державних фінансів».

[11] Счетная палата перейдет в руки оппозиции. «Газета по-киевски» 2006. 12.04. http:// www. pk. kiev. ua/ country/ 2006 /12/ 04/ 161624. html.

[12] Рішення Конституційного Суду України від 14.12. 2000 р. у справі за конституційним поданням Президента України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Постанови Верховної Ради України «Про чинність Закону «Про Рахункову палату». Справа № 1-31/200.

ПРАВО
ВІВТОРОК, 6 ЛЮТОГО 2007 ■ № 21 (4021)

Президенти Росії Володимир Путін та Венесуели Уго Чавес використовують закони для контролю, залякування і цензури ЗМІ, — так вважає Комітет захисту журналістів

У Верховній Раді зареєстровано проект закону «Про внесення змін до законів України «Про Кабінет Міністрів України» та «Про місцеві державні адміністрації»
(Інформаційне управління Верховної Ради)

ЗАТВЕРДЖЕНО ЗАКОНОМ УКРАЇНИ ВІД 9 СІЧНЯ 2007 РОКУ № 537-V.

ОСНОВНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ НА 2007—2015 РОКИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007—2015 роки

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007—2015 роки, що додаються.

2. Кабінету Міністрів України:

розробити механізм реалізації завдань щодо розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007—2015 роки;

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до законів України, які випливають із цього Закону;

у шестимісячний термін з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
9 січня 2007 року. № 537-V.

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Одним з головних пріоритетів України є прагнення побудувати орієнтоване на інтереси людей, відкрите для всіх і спрямоване на розвиток інформаційне суспільство, в якому кожен міг би створювати і накопичувати інформацію та знання, мати до них вільний доступ, користуватися і обмінюватися ними, щоб надати можливість кожній людині повною мірою реалізувати свій потенціал, сприяючи суспільному і особистому розвиткові та підвищуючи якість життя.

Україна має власну історію розвитку базових засад інформаційного суспільства: діяльність всесвітньо відомої школи кібернетики; формування на початку 90-х років минулого століття концепції та програми інформатизації; створення різноманітних інформаційно-комунікаційних технологій (далі — ІКТ) і загальнодержавних інформаційно-аналітичних систем різного рівня та призначення.

За цей час сформовано певні правові засади побудови інформаційного суспільства: прийнято ряд нормативно-правових актів, які, зокрема, регулюють суспільні відносини щодо створення інформаційних електронних ресурсів, захисту прав інтелектуальної власності на ці ресурси, впровадження електронного документообігу, захисту інформації.

Україна готує і має значну кількість висококваліфікованих фахівців з ІКТ, математики, кібернетики; у країні постійно зростає та поновлюється парк комп'ютерної техніки, сучасних систем та засобів телекомунікації, зв'язку; високим є ступінь інформатизації банківської сфери.

Ці та інші передумови дають підстави вважати, що вітчизняний ринок ІКТ перебуває у стані активного становлення та за певних умов може стати фундаментом розвитку інформаційного суспільства в Україні.

Разом з тим ступінь розбудови інформаційного суспільства в Україні порівняно із світовими тенденціями є недостатнім і не відповідає потенціалу та можливостям України, оскільки:

відсутня координація зусиль державного і приватного секторів економіки з метою ефективного використання наявних ресурсів;

ефективність використання фінансових, матеріальних, кадрових ресурсів, спрямованих на інформатизацію, впровадження ІКТ у соціально-економічну сферу, зокрема в сільське господарство, є низькою;

наявне відставання у впровадженні технологій електронного бізнесу, електронних бірж та аукціонів, електронних депозитаріїв, використанні безготівкових розрахунків за товари і послуги тощо;

рівень інформатизації окремих галузей економіки, деяких регіонів держави є низьким;

розвиток нормативно-правової бази інформаційної сфери недостатній;

створення інфраструктури для надання органами державної влади та органами місцевого самоврядування юридичним і фізичним особам інформаційних послуг з використанням мережі Інтернет відбувається повільно;

рівень комп'ютерної та інформаційної грамотності населення є недостатнім, впровадження нових методів навчання із застосуванням сучасних ІКТ — повільним;

рівень інформаційної представленості України в Інтернет-просторі є низьким, а присутність україномовних інформаційних ресурсів — недостатньою;

рівень державної підтримки виробництва засобів інформатизації, програмних засобів та впровадження ІКТ є недостатнім, що не забезпечує всіх потреб економіки і суспільного життя;

спостерігаються нерівномірність забезпечення можливості доступу населення до комп'ютерних і телекомунікаційних засобів, поглиблення «інформаційної нерівності» між окремими регіонами, галузями економіки та різними верствами населення;

не вирішуються у повному обсязі питання захисту авторських прав на комп'ютерні програми, відсутні системні державні рішення, спрямовані на створення національних інноваційних структур (центрів, технополісів і технопарків) з розробки конкурентоспроможного програмного забезпечення.

Водночас склалися такі передумови, які вимагають прискореного розвитку інформаційного суспільства в Україні. Насамперед це пов'язано із соціально-економічною нерівністю, яка виникає між розвинутими країнами і країнами, що розвиваються, внаслідок суттєвої різниці в темпах зростання обсягів та номенклатури товарів і послуг, які виробляються та надаються за допомогою ІКТ. Така нерівність негативно впливає на конкурентоспроможність країн і життєвий рівень людей.

Виконання масштабного, багатогранного завдання потребує гармонійного поєднання зусиль держави, суспільства, профспілок, бізнесу та громадян щодо впровадження відповідних Основних засад розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007—2015 роки (далі — Основні засади).

II. ЗАВДАННЯ, ЦІЛІ ТА НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Основним завданням розвитку інформаційного суспільства в Україні є сприяння кожній людині на засадах широкого використання сучасних ІКТ можливостей створювати інформацію і знання, користуватися та обмінюватися ними, виробляти товари та надавати послуги, повною мірою реалізовуючи свій потенціал, підвищуючи якість свого життя і сприяючи сталому розвитку країни на основі цілей і принципів, проголошених Організацією Об'єднаних Націй, Декларації принципів та Плану дій, напрацьованих на Всесвітніх зустрічах на вищому рівні з питань інформаційного суспільства (Женева, грудень 2003 року; Туніс, листопад 2005 року) та Постанови Верховної Ради України від 1 грудня 2005 року «Про Рекомендації парламентських слухань з питань розвитку інформаційного суспільства в Україні».

Основні засади є концептуальною основою для розробки завдань щодо розвитку інформаційного суспільства в Україні.

Розвиток інформаційного суспільства в Україні та впровадження новітніх ІКТ в усі сфери суспільного життя і в діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування визначається одним з пріоритетних напрямів державної політики.

1. Основні стратегічні цілі розвитку інформаційного суспільства в Україні:

прискорення розробки та впровадження новітніх конкурентоспроможних ІКТ в усі сфери суспільного життя, зокрема в економіку України і в діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

забезпечення комп'ютерної та інформаційної грамотності населення, насамперед шляхом створення системи освіти, орієнтованої на використання новітніх ІКТ у формуванні всебічно розвиненої особистості;

розвиток національної інформаційної інфраструктури та її інтеграція із світовою інфраструктурою;

державна підтримка нових «електронних» секторів економіки (торгівлі, надання фінансових і банківських послуг тощо);

створення загальнодержавних інформаційних систем, насамперед у сферах охорони здоров'я, освіти, науки, культури, охорони довкілля;

збереження культурної спадщини України шляхом її електронного документування;

державна підтримка використання новітніх ІКТ засобами масової інформації;

використання ІКТ для вдосконалення державного управління, відносин між державою і громадянами, становлення електронних форм взаємодії між органами державної влади та органами місцевого самоврядування і фізичними та юридичними особами;

досягнення ефективної участі всіх регіонів у процесах становлення інформаційного суспільства шляхом децентралізації та підтримки регіональних і місцевих ініціатив;

захист інформаційних прав громадян, насамперед щодо доступності інформації, захисту інформації про особу, підтримки демократичних інститутів та мінімізації ризику «інформаційної нерівності»;

вдосконалення законодавства з регулювання інформаційних відносин;

покращення стану інформаційної безпеки в умовах використання новітніх ІКТ.

2. Досягнення зазначених цілей дасть змогу:

підвищити національну конкурентоспроможність за рахунок розвитку людського потенціалу, насамперед у високоінтелектуальних сферах праці, а також розширити експортний потенціал ІКТ-індустрії України;

поліпшити життєвий рівень населення завдяки економічному зростанню, забезпеченню прав і свобод людини, наданню рівного якісного доступу до інформації, освіти, послуг закладів охорони здоров'я та адміністративних послуг органів державної влади та органів місцевого самоврядування, створенню нових робочих місць і розширенню можливостей щодо працевлаштування населення, забезпеченню соціального захисту вразливих верств населення, зокрема людей, що потребують соціальної допомоги та реабілітації;

сприяти становленню відкритого демократичного суспільства, яке гарантуватиме дотримання конституційних прав громадян щодо участі у суспільному житті, прийнятті відповідних рішень органами державної влади та органами місцевого самоврядування.

3. Основними напрямами розвитку інформаційного суспільства в Україні визначити:

формування та впровадження правових, організаційних, науково-технічних, економічних, фінансових, технологічних, методичних умов розвитку інформаційного суспільства в Україні з урахуванням світових тенденцій;

всебічний розвиток загальнодоступної інформаційної інфраструктури на засадах сприяння вітчизняному виробництву новітніх ІКТ та інформаційно-телекомунікаційних систем, подолання технічної і технологічної залежності від зарубіжних виробників;

забезпечення вільного доступу населення до телекомунікаційних послуг, зокрема до мережі Інтернет, ІКТ та інформаційних ресурсів;

збільшення різноманітності та кількості послуг населенню та бізнесу, що надаються за допомогою ІКТ;

створення загальнодоступних електронних інформаційних ресурсів на основі врахування національних, світоглядних, політичних, економічних, культурних та інших аспектів розвитку України;

надання кожній людині можливості для здобуття знань, умінь і навичок з використанням ІКТ під час навчання, виховання та професійної підготовки;

створення умов для забезпечення комп'ютерної та інформаційної грамотності усіх верств населення, створення системи мотивацій щодо впровадження і використання ІКТ для формування широкого попиту на такі технології в усіх сферах життя суспільства;

забезпечення участі громадськості в побудові інформаційного суспільства, забезпечення конституційних прав людини, суспільства та держави в інформаційній сфері;

розробку та впровадження системи індикаторів розвитку інформаційного суспільства в Україні з внесенням відповідних змін у систему державних статистичних спостережень з узгодженням їх з міжнародними стандартами і методологією та щорічним їх оприлюдненням.

Запровадження засад взаємодії учасників побудови інформаційного суспільства передбачає, що це суспільство розбудовується за умови співпраці і солідарності громадян, приватного сектору економіки, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, відповідних об'єднань громадян, коли:

органи державної влади визначають пріоритети розвитку, забезпечують їх досягнення і всебічну підтримку, координують та стимулюють виконання завдань, формують законодавчу базу і контролюють її виконання всіма учасниками побудови інформаційного суспільства;

приватний сектор економіки, здебільшого, забезпечує впровадження та використання ІКТ у всіх сферах життя, вдосконалює інформаційну інфраструктуру, надає інформаційні та комунікаційні послуги тощо;

об'єднання громадян взаємодіють з органами державної влади, органами місцевого самоврядування і приватним сектором економіки у питаннях забезпечення справедливого та рівного доступу до інформаційних і комунікаційних послуг, формують громадську думку щодо пріоритетів та перспектив розвитку інформаційного суспільства;

держава, приватний сектор економіки та об'єднання громадян сприяють встановленню і розширенню взаємовигідних відносин з міжнародними організаціями, в тому числі з міжнародними фінансовими установами, які відіграють провідну роль у розвитку інформаційного суспільства та оцінці прогресу в цій сфері.

III. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Національна політика розвитку інформаційного суспільства в Україні ґрунтується на засадах: пріоритетності науково-технічного та інноваційного розвитку держави; формування необхідних для цього законодавчих і сприятливих економічних умов; всебічного розвитку загальнодоступної інформаційної інфраструктури, інформаційних ресурсів та забезпечення повсюдного доступу до телекомунікаційних послуг та ІКТ; сприяння збільшенню різноманітності та кількості електронних послуг, забезпеченню створення загальнодоступних електронних інформаційних ресурсів; поліпшення кадрового потенціалу; посилення мотивації щодо використання ІКТ; широкого впровадження ІКТ в науку, освіту, культуру, охорону здоров'я, охорону навколишнього середовища; забезпечення інформаційної безпеки. Така політика передбачає:

1. Перехід до пріоритетного науково-технічного та інноваційного розвитку

Пріоритетність науково-технічного та інноваційного розвитку України потребує зокрема:

впровадження ІКТ в усі сфери життєдіяльності суспільства та держави;

координації та консолідації зусиль держави, бізнесу і суспільства щодо реалізації Основних засад та завдань з розвитку інформаційного суспільства в Україні;

узгодженості загальнодержавних, галузевих, регіональних програм та бізнес-проектів у сфері розвитку і використання ІКТ;

удосконалення координації діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо створення елементів інформаційної інфраструктури, зокрема при побудові корпоративних інформаційно-аналітичних систем;

створення електронних інформаційних ресурсів, які повинні використовуватися в інформаційному обміні;

впровадження механізмів надання органами державної влади та органами місцевого самоврядування юридичним та фізичним особам інформаційних послуг з використанням мережі Інтернет;

усвідомлення змісту політики розвитку та становлення інформаційного суспільства в Україні керівниками громадських організацій, підприємств, установ і організацій усіх форм власності та різного підпорядкування, органів державної влади, органів місцевого самоврядування всіх рівнів;

підвищення ролі генерального державного замовника Національної програми інформатизації; вдосконалення механізму формування і виконання цієї програми, збільшення її фінансування з включенням до складу зазначеної програми всіх проектів інформатизації, які фінансуються за рахунок коштів Державного бюджету України;

надання державної підтримки та стимулювання впровадження ІКТ в освіту, науку, бізнес, виробництво, ринок цінних паперів, біржі (товарні, сільськогосподарські та інші) тощо;

залучення до формування національної політики та розв'язання проблем розвитку інформаційного суспільства широкого кола фахівців із відповідних сфер (науковців, керівників, виробників, економістів, маркетологів, соціологів, викладачів тощо) і громадськості;

спрямування зусиль органів державної влади на формування сприятливих умов для впровадження та використання ІКТ, визначення їх у програмах розвитку України;

пропагування переваг побудови інформаційного суспільства — від використання можливостей ІКТ вразливими верствами населення, зокрема малозабезпеченими, людьми, що потребують соціальної допомоги та реабілітації, до створення новітніх знань та конкурентоспроможних технологій;

включення основних питань з розвитку інформаційного суспільства в Україні до програм діяльності Кабінету Міністрів України, державних програм економічного і соціального розвитку України.

2. Законодавче забезпечення розвитку інформаційного суспільства

З метою підвищення ефективності розвитку інформаційного суспільства необхідно створити цілісну систему законодавства, гармонізовану з нормами міжнародного права з питань розвитку інформаційного суспільства, зокрема здійснити кодифікацію інформаційного законодавства. Підготовка законопроектів повинна відбуватися з проведенням їх громадських обговорень.

При створенні інформаційного законодавства слід керуватися загальними принципами Конституції України, а також базуватися на принципах свободи створення, отримання, використання та розповсюдження інформації; об'єктивності, достовірності, повноти і точності інформації; гармонізації інтересів людини, суспільства та держави в інформаційній діяльності; обов'язковості публікації інформації, яка має важливе суспільне значення; обмеження доступу до інформації виключно на підставі закону; мінімізації негативного інформаційного впливу та негативних наслідків функціонування ІКТ; недопущення незаконного розповсюдження, використання і порушення цілісності інформації; гармонізації інформаційного законодавства та всієї системи вітчизняного законодавства.

З метою реалізації зазначених принципів необхідно підготувати та прийняти Інформаційний кодекс України, включивши до нього розділи, зокрема про засади електронної торгівлі, правову охорону прав на зміст комп'ютерних програм, удосконалення захисту прав інтелектуальної власності, в тому числі авторського права при розміщенні та використанні творів у мережі Інтернет, про охорону баз даних, дистанційне навчання, телемедицину, надання органами державної влади та органами місцевого самоврядування юридичним та фізичним особам інформаційних послуг з використанням мережі Інтернет, комерційну таємницю тощо.

Підготувати та внести зміни до законодавства з питань інформатизації, зокрема з урахуванням вимог щодо: надання органами державної влади та органами місцевого самоврядування юридичним та фізичним особам інформаційних послуг з використанням мережі Інтернет; запровадження електронного документообігу та електронного цифрового підпису, дистанційного навчання, телемедицини, електронних платіжних систем, електронного бізнесу, електронних бірж, аукціонів і депозитаріїв.

3. Формування сприятливих економічних умов розвитку інформаційного суспільства

З урахуванням тенденцій розвитку світової економіки, які визначаються зростанням впливу ІКТ, поступовим переходом розвинутих країн від індустріальної економіки до економіки знань, основними макроекономічними завданнями у процесі розвитку інформаційного суспільства визначити:

підвищення конкурентоспроможності національної економіки, забезпечення сталого економічного зростання держави та матеріального добробуту її громадян за рахунок впровадження ІКТ;

забезпечення підвищення вкладу в економічне зростання держави підприємств, що провадять діяльність у сфері інформатизації, і галузей, які широко використовують ІКТ, шляхом формування збалансованої регуляторної та, зокрема, податкової політики;

сприяння підприємницькій діяльності у сфері ІКТ за рахунок формування системи адміністративних, правових і економічних механізмів, які стимулюватимуть попит на інформаційну продукцію, залучення інвестицій в ІКТ, розвитку конкуренції, просування вітчизняної продукції на міжнародний ринок.

Розглянути можливість:

включення вартості засобів ІКТ, придбаних для особистого користування, до складу податкового кредиту при нарахуванні податку на доходи фізичних осіб;

включення витрат, спрямованих підприємствами та організаціями на фінансування відповідних навчальних закладів та ІКТ-орієнтованих підрозділів з навчання та підвищення кваліфікації працівників сфери ІКТ, до складу валових витрат;

розробки та впровадження стимулів для підприємств, що провадять діяльність у сфері інформатизації;

створення бізнес-інкубаторів, технопарків, центрів високих інформаційних технологій та інших інноваційних структур та підтримки їх діяльності.

4. Розвиток загальнодоступної інформаційної інфраструктури

Загальнодоступна інформаційна інфраструктура держави формується шляхом:

розвитку національної, галузевих і регіональних інформаційних систем, мереж та електронних ресурсів, інформаційно-аналітичних систем органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

створення вітчизняними виробниками на основі фундаментальних і прикладних досліджень новітніх конкурентоспроможних ІКТ, засобів інформатизації та комп'ютерних програм, зокрема з відкритими кодами;

прискорення робіт, пов'язаних з розробкою, створенням та застосуванням суперкомп'ютерних систем, зокрема комп'ютерної інфраструктури на основі GRID та інших перспективних технологій;

активізації впровадження систем електронних розрахунків за придбані товари, виконані роботи та надані послуги;

створення в електронній формі архівних, бібліотечних, музейних фондів та інших фондів закладів культури, формування відповідних інформаційно-бібліотечних та інформаційно-пошукових систем з історії, культури, народної творчості, сучасного мистецтва України тощо;

виконання зобов'язань щодо міжнародного співробітництва, спрямованого на розвиток інформаційної інфраструктури та забезпечення розширення участі України у відповідних міжнародних ініціативах.

5. Забезпечення повсюдного доступу до телекомунікаційних послуг та інформаційних ресурсів

Повсюдний доступ до телекомунікаційних послуг та інформаційних ресурсів передбачає:

створення в усіх населених пунктах України можливостей для доступу до мережі Інтернет, у тому числі шляхом розбудови мережі пунктів колективного доступу;

прискорення проведення конверсії радіочастотного ресурсу на користь цивільних користувачів;

визначення стратегії розвитку універсальних телекомунікаційних послуг, розгляду доцільності створення фонду універсальних послуг для забезпечення доступу малозабезпечених верств населення до цих послуг, розроблення юридичного та фінансово-економічного механізму функціонування зазначеного фонду;

визначення найбільш сприятливих технічних, організаційних, економічних і комерційних умов взаємопідключення телекомунікаційних мереж різних операторів.

6. Сприяння збільшенню різноманітності та кількості електронних послуг

З метою збільшення різноманітності та кількості електронних послуг необхідно:

визначити статус і перелік обов'язкових електронних послуг, які повинні надаватися органами державної влади та органами місцевого самоврядування юридичним і фізичним особам, забезпечити реалізацію принципу «єдиного вікна»;

вжити додаткових заходів, спрямованих на створення сприятливих умов для надання послуг із застосуванням ІКТ зокрема особам, які потребують соціальної допомоги та реабілітації;

подолати відставання у впровадженні сучасних ІКТ суб'єктами господарювання, зокрема у виробництві, використанні технологій електронної комерції;

сприяти діяльності існуючих та появі нових національних компаній — інтеграторів, розробників програмно-апаратних комплексів у сфері електронної комерції, опрацьовувати економічні механізми стимулювання переходу до цих технологій суб'єктам середнього і малого підприємництва;

прискорити впровадження ІКТ в аграрному секторі економіки України, передбачивши надання широкої номенклатури електронних послуг населенню сільської місцевості;

стимулювати створення мережі навчальних центрів, курсів з вивчення особливостей електронної комерції, з перепідготовки керівників, фахівців різних сфер діяльності для роботи в нових умовах;

підвищити ефективність та прозорість державних закупівель, передбачивши інтенсифікацію впровадження системи електронних закупівель, впровадити заходи щодо створення галузевих вертикальних Інтернет-порталів;

забезпечити підготовку нормативно-правових актів щодо використання фізичними та юридичними особами платіжних карток з метою поширення безготівкових розрахунків в Україні та розвитку національної системи масових електронних платежів.

7. Забезпечення створення загальнодоступних електронних інформаційних ресурсів

При створенні загальнодоступних електронних інформаційних ресурсів забезпечити:

зменшення нерівності в доступі до інформаційних ресурсів, насамперед осіб, які потребують соціальної допомоги та реабілітації, малозабезпечених верств населення, селян;

гідну інформаційну ідентифікацію України у глобальному Інтернет-просторі;

генерування національних інформаційних ресурсів в економічній, науково-технічній, соціальній, національно-культурній сферах, охороні довкілля тощо, звернувши особливу увагу на організацію української лінгвістичної системи та українського лінгвістичного порталу в мережі Інтернет;

відповідність електронних інформаційних ресурсів стандартам і технічним регламентам, загальнодержавним, галузевим та локальним класифікаторам і довідникам;

створення системи центрів даних, що надають послуги з їх зберігання і захисту, створення віртуальних серверів, веб-хостингу тощо;

сприяння демократичним перетворенням у суспільстві шляхом забезпечення доступу населення до інформаційних ресурсів і систем надання інформаційних послуг органами державної влади та органами місцевого самоврядування із застосуванням мережі Інтернет, зокрема шляхом оприлюднення проектів відповідних нормативно-правових актів, впровадження нових форм взаємодії з громадськістю з використанням ІКТ (стосовно опитувань, консультацій, громадських експертиз тощо);

створення необхідної технічної і технологічної інфраструктури, електронних інформаційних ресурсів в архівах, бібліотеках та музеях, науково-дослідних установах з визначенням вимоги щодо обов'язкового зберігання в єдиному електронному форматі результатів наукової діяльності та забезпечити вільний доступ до результатів наукових досліджень, створених за рахунок коштів Державного бюджету України;

збереження в електронному вигляді рідкісних даних, що зберігаються на носіях, які можуть зіпсуватися чи зруйнуватися, із визначенням умов їхнього збереження;

визначення юридичного статусу засобів масової інформації, що створюють виключно електронні інформаційні ресурси;

формування сприятливих умов співпраці держави та приватного сектору економіки при створенні загальнодоступних електронних інформаційних ресурсів.

8. Підготовка людини для роботи в інформаційному суспільстві

Однією з головних умов успішної реалізації Основних засад є забезпечення навчання, виховання, професійної підготовки людини для роботи в інформаційному суспільстві. Для цього необхідно:

розвивати національний науково-освітній простір, який ґрунтуватиметься на об'єднанні різних національних багатоцільових інформаційно-комунікаційних систем;

розробити методологічне забезпечення використання комп'ютерних мультимедійних технологій при викладанні шкільних предметів та дисциплін, врахування в системах навчання студентів педагогічних вищих навчальних закладів і перепідготовки вчителів особливостей роботи з ІКТ;

забезпечити пріоритетність підготовки фахівців з ІКТ;

вдосконалити навчальні плани, відкрити нові спеціальності з новітніх ІКТ, втілити принцип «освіта протягом усього життя»;

створити системи дистанційного навчання та забезпечити на їх основі ефективне впровадження і використання ІКТ на всіх освітніх рівнях усіх форм навчання;

забезпечити на відповідному рівні навчальні заклади та наукові установи сучасними економічними та ефективними засобами ІКТ і необхідними інформаційними ресурсами;

забезпечити вільний доступ до засобів ІКТ та інформаційних ресурсів, особливо у сільській місцевості та важкодоступних населених пунктах;

підвищити на засадах співпраці приватного сектору економіки та органів місцевого самоврядування комп'ютерну грамотність населення, зокрема пенсіонерів, малозабезпечених, людей, що потребують соціальної допомоги та реабілітації, селян;

забезпечити розвиток національної науково-освітньої інформаційної мережі та інформаційних ресурсів за головними галузями знань, її приєднання, зокрема, до європейських науково-освітніх мереж.

9. Створення системи мотивацій щодо впровадження і використання ІКТ

Розвиток інформаційного суспільства потребує створення відповідної системи мотивації населення щодо впровадження та використання ІКТ. З цією метою необхідно:

забезпечити комп'ютерну та інформаційну грамотність як основу розбудови інформаційного суспільства та сприяння розвитку людського потенціалу, звернувши особливу увагу на організацію допомоги пенсіонерам, малозабезпеченим, людям, що потребують соціальної допомоги та реабілітації, селянам;

розробити систему адміністративних, правових та економічних механізмів, які стимулюють попит на інформаційну продукцію;

сприяти підвищенню рівня життя кожної людини за рахунок використання ІКТ, зокрема суттєвого розширення номенклатури надання відповідних електронних послуг населенню; проводити дослідження щодо можливостей ІКТ для поліпшення якості життя людей;

поліпшити рівень комп'ютерної та інформаційної грамотності державних службовців, проводити їх періодичну атестацію і заохочувати працівників, які активно використовують ІКТ у професійній діяльності;

постійно вивчати та оприлюднювати результати використання інформації та ІКТ у повсякденному житті людини, що дасть змогу своєчасно приймати певні політичні рішення, вносити необхідні корективи до відповідних стратегій і програм розвитку, зокрема — Основних засад.

10. Наука та культура в інформаційному суспільстві

Особливу увагу в розбудові інформаційного суспільства необхідно приділити випереджальному розвитку фундаментальних і прикладних досліджень та наукоємних технологій, розвитку вітчизняної індустрії програмування, інфраструктури виробництва ІКТ.

З метою підвищення ефективності науки та культури в інформаційному суспільстві вважати пріоритетними:

проведення фундаментальних та прикладних досліджень з питань розвитку інформаційного суспільства;

збереження і розвиток культурної, мовної, конфесійної різноманітності та культурних надбань в межах інформаційного суспільства, що задекларовано у відповідних документах ООН, зокрема в Загальній декларації ЮНЕСКО про культурне різноманіття;

запровадження ІКТ у бібліотеках, архівах, музеях та інших закладах культури, що сприятиме забезпеченню повного і постійного доступу населення до надбань культури, писемності, традицій та звичаїв усіх корінних народів і національних меншин України;

переведення в електронну форму національних надбань у сфері культури та мистецтва;

залучення можливостей вітчизняних програмістів для розроблення і поширення програмного забезпечення із застосуванням української мови, мов національних меншин України для більш повного залучення до використання ІКТ різних верств населення, зокрема пенсіонерів, малозабезпечених, людей, що потребують соціальної допомоги та реабілітації, селян.

11. Охорона здоров'я в інформаційному суспільстві

Залучення ІКТ для поліпшення демографічної ситуації, збереження і зміцнення здоров'я населення, підвищення якості та ефективності медико-санітарної допомоги, забезпечення соціальної справедливості та прав громадян на охорону здоров'я є одним з пріоритетних завдань для України.

Впровадження ІКТ у сферу охорони здоров'я потребує:

заохочення до спільних дій органів державної влади та органів місцевого самоврядування, фахівців галузі охорони здоров'я, представників приватного сектору економіки із залученням міжнародних організацій з метою створення надійних, високоякісних і доступних систем телемедицини, масових електронних медичних та оздоровчих засобів для домашнього користування;

підвищення організаційного і технологічного рівня розвитку ІКТ в охороні здоров'я, забезпечення готовності медичних працівників для роботи з ними;

розширення можливостей надання сучасних медичних послуг, яке має відбуватися за умови нормативно-правового та методологічного визначення послуг телемедицини;

забезпечення доступу до світових медичних знань та актуальних на місцевому рівні інформаційних ресурсів з метою підвищення ефективного виконання державних дослідницьких і профілактичних програм з охорони здоров'я (охорони здоров'я чоловіків і жінок), зокрема щодо репродуктивного здоров'я, інфекційних захворювань (СНІД, малярія, туберкульоз тощо);

розроблення стандартів обміну медичними даними за умови забезпечення недоторканності приватного життя.

12. Охорона навколишнього природного середовища

Сучасний розвиток суспільства, попри всі здобутки цивілізації, поставив світ, у тому числі й Україну, перед фактом критичного зменшення (вичерпання) природних ресурсів, а також забруднення навколишнього природного середовища. Тому питання охорони довкілля набувають для людства дедалі вагомішого і важливішого значення.

Виконання поставлених завдань може бути забезпечено шляхом:

розвитку співпраці органів державної влади та органів місцевого самоврядування з представниками громадськості, приватного сектору економіки, міжнародних екологічних організацій, вдосконалення системи управління у сфері охорони навколишнього природного середовища та стабільного використання природних ресурсів за рахунок впровадження ІКТ;

розширення доступу громадськості до екологічної інформації, своєчасного інформування про результати регіонального екологічного аудиту та екологічного моніторингу, прийняття рішень щодо екологічних проблем і врахування інтересів громадськості при їхньому вирішенні.

13. Інформаційна безпека в інформаційному суспільстві

За умов швидкого розвитку глобального інформаційного суспільства, широкого використання ІКТ у всіх сферах життя особливого значення набувають проблеми інформаційної безпеки.

Інформаційна безпека — стан захищеності життєво важливих інтересів людини, суспільства і держави, при якому запобігається нанесення шкоди через: неповноту, невчасність та невірогідність інформації, що використовується; негативний інформаційний вплив; негативні наслідки застосування інформаційних технологій; несанкціоноване розповсюдження, використання і порушення цілісності, конфіденційності та доступності інформації.

Вирішення проблеми інформаційної безпеки має здійснюватися шляхом:

створення повнофункціональної інформаційної інфраструктури держави та забезпечення захисту її критичних елементів;

підвищення рівня координації діяльності державних органів щодо виявлення, оцінки і прогнозування загроз інформаційній безпеці, запобігання таким загрозам та забезпечення ліквідації їх наслідків, здійснення міжнародного співробітництва з цих питань;

вдосконалення нормативно-правової бази щодо забезпечення інформаційної безпеки, зокрема захисту інформаційних ресурсів, протидії комп'ютерній злочинності, захисту персональних даних, а також правоохоронної діяльності в інформаційній сфері;

розгортання та розвитку Національної системи конфіденційного зв'язку як сучасної захищеної транспортної основи, здатної інтегрувати територіально розподілені інформаційні системи, в яких обробляється конфіденційна інформація.

IV. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Організаційно-правові основи розвитку інформаційного суспільства в Україні включають: інституційне, організаційне та ресурсне забезпечення; відповідні об'єднання громадян; механізми інтеграції України у світовий інформаційний простір та механізми реалізації Основних засад розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007—2015 роки.

1. Інституційне, організаційне та ресурсне забезпечення розвитку інформаційного суспільства

Виконання головної мети побудови інформаційного суспільства потребує:

максимального сприяння зростанню громадської активності, розкриттю і продуктивному використанню потенціалу кожної людини;

постійного вдосконалення системи організаційно-правового забезпечення розвитку інформаційного суспільства;

концентрації ресурсів держави на пріоритетних завданнях розвитку інформаційного суспільства;

організаційно-правового забезпечення розвитку інформаційного суспільства на державних і громадських засадах;

створення з урахуванням міжнародного досвіду сприятливих регуляторних режимів для розвитку ІКТ, у тому числі створення програмного забезпечення.

2. Об'єднання громадян

Основним елементом громадянського суспільства виступає людина, інтереси та потреби якої виражаються через відповідні об'єднання громадян, такі як політичні партії, професійні об'єднання, асоціації, творчі спілки тощо.

Розвиток інформаційного суспільства повинен здійснюватися через:

участь відповідних об'єднань громадян у підготовці рішень органів державної влади та органів місцевого самоврядування з питань інформаційного суспільства і контролю за їх виконанням;

організацію постійних зустрічей, «круглих столів», відео-конференцій з вищими посадовими особами держави, лідерами політичних партій для обговорення і розв'язання питань розвитку інформаційного суспільства України;

створення умов для забезпечення незалежності та плюралізму засобів масової інформації, а також їх залучення до обговорення проблем розвитку інформаційного суспільства.

3. Інтеграція України у глобальний інформаційний простір

Для забезпечення реалізації Основних засад визначальне значення має політика міжнародної співпраці України та її участь у розвитку глобального інформаційного суспільства. Ця співпраця має здійснюватися з метою узгодження стратегій розвитку інформаційного суспільства, сприяння в реалізації універсального підходу до спільних дій, зменшення цифрової та інформаційної нерівності.

Для вирішення зазначених завдань необхідно:

розширити співпрацю з провідними міжнародними організаціями з розвитку інформаційного суспільства в рамках міжнародних договорів України щодо науково-технічного співробітництва та міжнародної технічної допомоги;

забезпечити інтеграцію освіти, науки і культури України в глобальний культурний, освітній, науково-технічний інформаційний простір;

реалізувати в рамках міжнародних договорів України спільні проекти, які забезпечують інтеграцію України в глобальний інформаційний простір;

сприяти розвитку партнерських відносин між державним і приватним секторами економіки в контексті розбудови інформаційного суспільства відповідно до Декларації тисячоліття Організації Об'єднаних Націй.

4. Механізми реалізації Основних засад

Основні засади передбачається реалізувати через такі основні механізми:

планування соціально-економічного розвитку України з урахуванням потреб розвитку інформаційного суспільства із зазначенням очікуваних результатів такого розвитку; розробка та прийняття відповідних державних програм для забезпечення завдань розвитку інформаційного суспільства в Україні;

забезпечення громадської дискусії щодо засад формування інформаційного суспільства в Україні з метою доведення до населення прагнень органів державної влади та органів місцевого самоврядування, приватного сектору економіки, об'єднань громадян щодо розвитку інформаційного суспільства як визначального чинника економічного і суспільного розвитку;

активна міжнародна співпраця з питань інформаційного суспільства;

гармонійне поєднання можливостей органів державної влади та органів місцевого самоврядування, приватного сектору економіки;

фінансування загальнодержавних програм, державних цільових програм з впровадження ІКТ, соціально важливих проектів, таких як забезпечення доступу до ІКТ у сільській місцевості, а також у важкодоступних районах;

координація розробки та реалізації загальнодержавних програм, державних цільових програм та бізнес-проектів з метою зменшення інвестиційних ризиків, зниження операційних витрат;

сприяння діяльності спеціалізованих бізнес-інкубаторів, технопарків, технополісів, центрів високих інформаційних технологій та інших інноваційних структур з ІКТ.

V. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ

Впровадження Основних засад розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007—2015 роки дасть можливість забезпечити позитивні зміни в життєдіяльності суспільства і людини, а саме: збільшити рівень захисту прав і свобод людини та її добробуту, активізувати участь громадян в управлінні державою, сприяти розвитку демократії; підвищити конкурентоспроможність України, ефективність державного управління, продуктивність праці у всіх сферах економіки, рівень інформаційної безпеки людини, суспільства, держави, ступінь розвитку інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури, зокрема українського сегмента Інтернету; забезпечити перехід економіки до моделі науково-технічного та інноваційного розвитку, збільшити частку наукоємної продукції, сприяти якості та доступності послуг освіти, науки, культури, охорони здоров'я за рахунок впровадження ІКТ; розширити можливості людини отримувати доступ до національних та світових інформаційних електронних ресурсів; створити нові робочі місця, поліпшити умови роботи і життя людини; поглибити запровадження нормативно-правових засад інформаційного суспільства.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 81 Цивільного процесуального кодексу України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Доповнити статтю 81 Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40—42, ст. 492) частиною п'ятою такого змісту:

«5. Не підлягають оплаті витрати на інформаційно-технічне забезпечення у справах, в яких, у випадках, встановлених законом, представництво інтересів громадянина або держави в суді здійснює прокурор».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
9 січня 2007 року.
№ 543-V.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 108 Митного кодексу України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. У частині третій статті 108 Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 38—39, ст. 288) слова «якому підпорядкований митний орган» і «та відповідним митним органом» виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
9 січня 2007 року.
№ 548-V.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Абзац шостий пункту 1 розділу VII «Прикінцеві положення» Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42—43, ст. 378; 2001 р., № 11, ст. 52; 2003 р., № 24, ст. 160; 2004 р., № 22, ст. 312; 2005 р., № 9, ст. 186, № 33, ст. 430) викласти в такій редакції:

«Справи про банкрутство гірничих підприємств (гірничодобувні підприємства, шахти, рудники, копальні, кар'єри, розрізи, збагачувальні фабрики, шахтовугледобувні підприємства), у статутних фондах яких частка держави становить не менше 25 відсотків, не порушуються з дня набрання чинності Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» до 1 січня 2010 року».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
11 січня 2007 року.
№ 585-V.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Господарського кодексу України щодо порядку відчуження державного майна

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18—22, ст. 144; 2005 р., №№ 17—19, ст. 267, № 29, ст. 384, № 31, ст. 420) такі зміни:

1) друге речення частини п'ятої статті 75 замінити двома реченнями такого змісту: «Відчужувати майнові об'єкти, що належать до основних фондів, державне комерційне підприємство має право лише за попередньою згодою органу, до сфери управління якого воно належить, і лише на конкурентних засадах, якщо інше не встановлено законом. Розпоряджатися в інший спосіб майном, що належить до основних фондів, державне комерційне підприємство має право лише у межах повноважень та у спосіб, що передбачені цим Кодексом та іншими законами»;

2) частину п'яту статті 75 та частину четверту статті 77 доповнити абзацом такого змісту:

«Відчуження нерухомого майна, а також повітряних і морських суден, суден внутрішнього плавання та рухомого складу залізничного транспорту здійснюється за умови додаткового погодження в установленому порядку з Фондом державного майна України»;

3) статтю 141 доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Відчуження суб'єктом господарювання державного майна, яке належить до основних фондів, здійснюється у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України. Продаж суб'єктом господарювання державного майна, яке належить до основних фондів, здійснюється лише на конкурентних засадах».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
9 січня 2007 року.
№ 549-V.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за самовільне зайняття земельної ділянки

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. В абзаці другому статті 53^{1} Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) слова «від одного до десяти» замінити словами «від десяти до п'ятдесяти», а слова «від восьми до п'ятнадцяти» — словами «від двадцяти до ста».

2. Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131) доповнити статтею 197^{1} такого змісту:

«Стаття 197^{1}. Самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво

1. Самовільне зайняття земельної ділянки, яким завдано значної шкоди її законному володільцю або власнику, —

карається штрафом від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.

2. Самовільне зайняття земельної ділянки, вчинене особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, або групою осіб, або щодо земельних ділянок особливо цінних земель, земель в охоронних зонах, зонах санітарної охорони, санітарно-захисних зонах чи зонах особливого режиму використання земель, — карається обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років або позбавленням волі на строк до двох років.

3. Самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині першій цієї статті, —

карається штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.

4. Самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині другій цієї статті, або вчинене особою, раніше судимою за такий саме злочин або злочин, передбачений частиною третьою цієї статті, —

карається позбавленням волі на строк від одного до трьох років.

Примітка. Відповідно до цієї статті шкода, передбачена частиною першою цієї статті, визнається значною, якщо вона у сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян».

3. Частину другу статті 112 Кримінально-процесуального кодексу України після цифр «197» доповнити цифрами «197^{1}».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

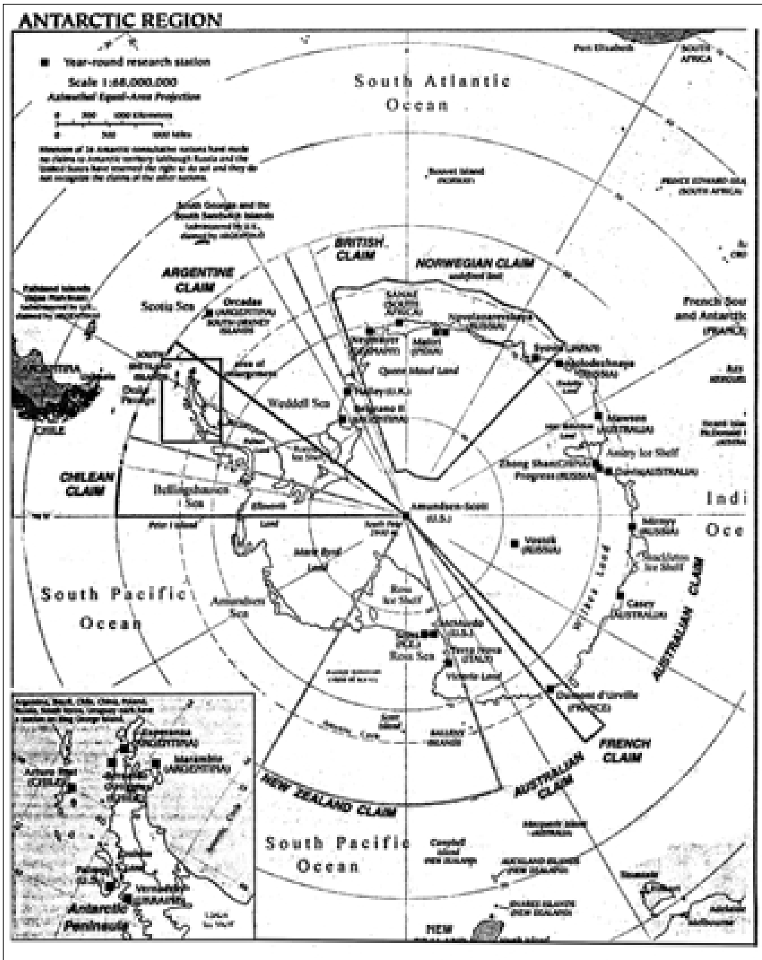
м. Київ,
11 січня 2007 року.
№ 578-V.

Закон друкується з комп'ютерного набору Укрінформу

ЮНЕСКО проводить Полярний рік у Києві,

де влада замовчує ювілей «антарктичної України»

У рік парламентських виборів в Україні міжнародна організація ООН з питань науки й культури ЮНЕСКО, що розташована в Парижі, проголосила 2008 рік Полярним. Для успішного проведення в світі Полярного року створено міжнародний комітет, до складу якого входять представники всіх «антарктичних країн», котрі мають науково-дослідні станції на шостому континенті, що виокремилися на площі 14, 107 637 млн. квадратних кілометрів. 2008 року всі такі держави братимуть участь у спеціальній нараді в Києві, де обговорять перспективи і напрями розвитку наукових досліджень в Антарктиді, правові та організаційні питання діяльності взагалі й зокрема — збереження екології унікального континенту.

В Україні за проведення Полярного року та міжнародних заходів з нагоди події відповідає віце-прем'єр-міністр з гуманітарних питань Дмитро Табачник.

У зв'язку з дуже престижною для України будівничою ініціативою ЮНЕСКО на антарктичну тему, центром здійснення і відзначення якої обрано саме Київ, викликає надзвичайний подив той ганебний факт, що в рік першого десятиріччя «української Антарктиди» офіційна влада, включаючи МЗС та Український центр антарктичних досліджень (УЦАД), не турбувала ЗМІ — яка води в рот набрала, мов чужа.

Тільки авторитетний діловий тижневик «Україна-Бізнес» патріотично не оминув круто важливої події сучасної історії України: «Чужинецьке замовчування нашої присутності в Антарктиді продовжується і через десять років». І ніхто більше, на жаль! Це або вкрай безвідповідальна, або відверто московська позиція! Адже з 14 радянських науково-дослідних станцій в Антарктиді третину їх цілком фінансово й кадрово утримувала Українська РСР.

Проте на звернення тодішнього керівника УЦАД члена-кореспондента НАНУ Петра Гожика стосовно того, щоб виділити хоч одну станцію, Київ отримав відмову. Але ж український народ оплатив свою частку і вправі вимагати її! Отож відзначення першого десятиліття «антарктичної України» означало нагадування про те, що Україна — антарктична держава всупереч опору Росії і має свою оплачену закордонну власність на шостому континенті. А МЗС чомусь не прагне домагатися цього, хоч це — його прямий обов'язок. Аутсайдери світової стратегії! Континент уже поділений. Гляньте на його мапу. А тут була вагома і важлива нагода: візит В. Путіна до Києва. На тлі загального потепління відносин між двома країнами чому було не спробувати скресити кригу? А поїздка В. Ющенка до Москви?!

Але ж під лежачий камінь вода не тече. Це мав би ініціювати разом з МЗС нинішній директор УЦАД Валерій Литвин та віце-прем'єр-міністр з гуманітарних питань. Та куди там! Як повідомив в інтерв'ю радіо «Ера FM» на початку грудня 2006 року пан Литвин, він не переймається тим, що за елементарною логікою та пристойністю мало б належати тому, хто його оплатив, а не дотримуватися законів клептоманії. Директор УЦАД нітрохе сумняшеся сказав, що Україні не потрібні науково-дослідні станції, оплачені Українською РСР (хто його уповноважив на такі заяви!); що він заклопотаний тільки налагодженням дружніх стосунків з російськими вченими — може, в них пробудиться сумління?! Чиновник не хоче, а мав би знати, що не науковці, а саме московські урядовці надіслали відмову виділити хоч одну станцію з третини уже оплаченої нашим народом частки, пропонуючи, однак, «оренду за Європейськими стандартами». Менталітет космополітизованого радянського генерала з Харкова не дозволив збагнути, що, повернувши «оплачений товар», можна використати пропозицію клептоманів на користь «антарктичної України», якій 2006 року виповнилося 10 років. Чому державна влада ганебно зігнорувала важливий ювілей? Чию Україну будуємо? Я іку?

Розважливий і кмітливий депутат Верховної Ради Анатолій Матвієнко ще в травні 2005 року підкреслював: «Сьогодні це ще не українська влада. Це тільки на шляху до української». Куди той шлях привів — судити читачеві та прозорливому депутату.

Суцільна недолугість влади — чи не тому таке запаморочення у державних чиновників, що нагадує відверто антиукраїнську акцію? Хіба це не свідчення манкуртства!

Політиканство — воно, як більмо на оці, не дозволяє бачити великий зиск на незаселеному, але вже розподіленому континенті (див. мапу): «антарктичним країнам» дозволено вилов в акваторії унікальних морських продуктів, яких нам так бракує. А це вже небабияка економіка! То чому очевидна спроба саботувати таку можливість!

Тодішній директор УЦАД член-кореспондент НАНУ Петро Гожик в інтерв'ю газеті «Голос України» «Від Фарадея до Вернадського» ще 26 жовтня 1996 року зауважив, що «обстановка з передачею подарованої британцями Україні станції «Фарадей» на завершальному етапі нагадувала сценарій фільму «Пірати XX століття». Противники допуску України в Антарктиду щосили тужилися, щоб завадити відродженій державі зробити історичний крок. Спецслужби недругів, об'єднавшись, виділили майже 100 тисяч доларів США на гонорар тому, хто будь-якою ціною, включаючи й загибель делегації українських учених-полярників у штормових водах протоки Дрейка, перешкодить їх вчасно прибути на «Фарадей» — до 7 лютого 1996 року. Запізнення означало втрату назавжди британського подарунка — науково-дослідної установи і нагоди Україні стати «антарктичною державою».

Проте українці та аргентинці зуміли організувати військовий криголам «Адмірал Ірісар» з бойовими вертольотами на борту, який і доставив безплатно, безпечно і вчасно українських полярників в Антарктиду — 6 лютого 1996 року. Того самого дня тут уперше замайорів синьо-жовтий стяг, а станція «Фарадей» змінила назву на «Академік Вернадський».

Влада в Києві, що складалася з просякнутих корупцією та неприязню до української держави номенклатурників, «не помітила» зусиль українців і аргентинців, які кмітливо та вправно зірвали небезпечний задум спецслужб противників виходу України в Антарктиду.

Пригадується запевнення великодержавного чиновника, що «Росія посадить біля кожного українського високопосадовця свого агента впливу і матиме потрібні їй результати». Схоже, наслідки їхньої спецоперації очевидні. В тузлинський час російський магнат Кох закликав: «Раз політично прогавили Україну, то негайно треба скупити там промисловість і чиновників, а українцям залишити одну державну символіку». Схаменіться, нинішні правителі з Україною не в душі, а в кишені!

Нащадок стародавнього князького роду історик Ніколай Трубецкой в останню чверть минулого століття аргументовано довів: «Росія є нічим іншим, як продовженням великої імперії Чінгісхана за структурою, філософією, менталітетом, політикою, поведінкою». «Собирание чужого» сьогодні називається клептоманією, а хижий менталітет став ординсько-совковим. Врешті характерних особливостей помітних змін не сталося.

Неповернення Росією української власності за кордоном є одним із свідчень нецивілізованої суті північно-східної країни, її хижої доктрини. Як на мене, саме тому вони несамовито судомляться проти колективної натовської безпеки суверенітету Української держави, аби при нагоді облегшити Росії голими руками скрутити Україну в баранячий ріг.

У Буенос-Айресі кваліфікували як неконструктивну позицію невдячності МЗС Києва за допомогу Україні в складній обстановці антиукраїнського втручання іноземних держав, щоб не допустити виходу України в Антарктиду, в чужинецькому ставленні до аргентинських та українських громадян — учасників переможного поєдинку з іноземними спецслужбами за інтереси України.

Зрозуміло, чому Росія так непохитно не хоче повернути давно оплачену закордонну власність України в Антарктиді. Сила традиції грабувати не дозволила!

Отож наперекір своїм і чужим апологетам зла «антарктичній Україні» виповнилося вже 10 років! А влада мов води в рот набрала, як нерідна, як чужинецька!

Щоб чиновникам не зраджувала пам'ять, і вони пам'ятали, чиїй державі і як мають служити, неодмінно слід їм познайомитися з публікаціями на дану тему таких патріотичних ЗМІ, як «Голос України» (за 26 жовтня 1996 р. та 10 серпня 2005 р.), «Україна-Бізнес» (№10 за 2005 р. та №35 за 2006 р.), «Українське слово» (№№34, 35 за 2006 р.), журнал МЗС «Політика і час» (№5 за 2001 р.).

«Розум — не посудина, яку треба наповнити, а вогонь, який треба запалити», — зауважив багато століть тому відомий мудрець Плутарх. Інший теж давній мислитель Арістотель наголошував: «У справедливості проявляється найвищі шляхетності».

Михайло РОЙ,
доцент, латиноамериканіст.

Таємниця музейної порцеляни

■ ВЛАСНІСТЬ

(Початок на 1-й стор.).

По писаному

У Спеціальній контрольній комісії Верховної Ради з питань приватизації щодо цієї колекції вже існує спеціальна справа. Утім, якщо тут уважніше роздивитися, то можна «нарити» чимало споріднених історій. Адже йдеться про тонкощі зберігання культурних цінностей та історичних пам'яток — від унікальних творів українського живопису до шедеврів порцелянового мистецтва. Зрештою, про державне майно, яке не увійшло до статутних фондів підприємств у ході приватизації. За багаторічного і суперечливого процесу приватизації ці тонкощі відкривали перед усілякого роду спритниками і ділками колосальні перспективи легкої наживи. Держава мирилася з розмитими правами, які обумовлювали процес передачі власності з рук у руки, — і втрачала то унікальні колекції, то соціально важливі і найбільш привабливі об'єкти у складі цілісних майнових комплексів. Це тим прикріше, бо законодавча база мала місце. Достатньо згадати ухвалу Кабінету Міністрів від 31 травня 1994 року «Про деякі заходи щодо зберігання і захисту зосереджених в організаціях, на підприємствах, наукових установах зібрань художніх виробів, наукових колекцій, які становлять наукову і художню цінність». По писаному: у разі приватизації майна державних підприємств зазначені цінності залишаються у державній власності.

Це стосувалося і порцеляни у Вишневому, яка стала свого роду спадщиною почасти відкритої у рік перемоги над фашизмом столичної фабрики керамічних фарб, а почасти — утвореного на її базі Київського експериментального керамікo-художнього заводу. Власне, цим і пояснюється наявність у Вишневому унікального зібрання порцелянових раритетів, увінчаних мотивами петриківського розпису і талантом таких самобутніх художників, як О. Жникруп, С. Сарапова, О. Сорокін, С. Голембовська (Болзан), В. Щербина та інші. Можна сказати інакше: колекція — справді коштовний відбиток у литті і фарбах історії нашої країни, який зберігався до весни минулого року у трьох кімнатах так званого асортиментного кабінету ВАТ «Деффа». А тим часом усе пішло не по писаному.

Музей розвели...

Навесні минулого року постала реальна загроза втрати унікальної колекції. Директор Українського музею народного декоративного мистецтва Адріана Вялець звертає увагу Спеціальної контрольної комісії парламенту з питань приватизації, що за лічені дні ВАТ «Деффа» може збанкрутіти, а з новими власниками загубляться і сліди унікальних порцелянових витворів, які є частиною національної культурної спадщини. При цьому вона вочевидь спантеличена. Бо наприкінці лютого директор ВАТ «Деффа» Ігор Заставенко з власної ініціативи запропонував музею оцінити колекцію і узяти її на зберігання, про що 1 березня минулого року уклали відповідну угоду. Відповідні запити до Генпрокуратури на початку квітня за підписом в. о. голови комісії Л. Кириченко принесли шокуючу відповідь. Виявляється, що «приватизацію ВАТ «Деффа» завершено... 27 лютого 1997 року...» Переліку виробів з порцеляни у регіональному відділенні ФДМУ Київської області немає. І взагалі «цінність порцеляни визначено лише у березні 2006 року комісією у складі наукових співробітників Музею українського народного декоративного мистецтва під час пакування експонатів для подальшої передачі їх на зберігання музею»...

Це незаперечно. Хоч оцінку пройшли 1426 виробів, тоді як старожили твердили, що на заводі зберігалося щонайменше чотири тисячі екземплярів. Однак, схоже, працівників музею, мовою спритників, розвели (можна припустити, для того, щоб зробити експертну оцінку вартості колекції. — **Авт.**). Вони, наївні, розчистили у себе місце під колекцію, закупили новісінькі стелажі, потрудилися у поті чола у Вишневому, оцінюючи і пакуючи дорогоцінну порцеляну, а як закінчили, то їх повідомили про те, що наглядова рада підприємства не погодила рішення директора І. Заставенка передати їм колекцію. Тоді, кому наглядова рада догодила? Такому собі приватному акціонерові Т. Запідозривши, що колекцію країна може втратити назавжди, Комісія Верховної Ради з питань приватизації наприкінці травня минулого року добилася створення міжвідомчої комісії при уряді Юрія Єханурова. Проте справа так і не зрушила з місця, доки на зміну одному урядові прийшов другий. Зі слів директора музею Адріани Вялець, про місцезнаходження колекції зараз нічого невідомо. Спроби вийти на контакт з акціонером Т. за місцем його проживання результатів не дають жодних — десь крутиться, відказує дружина, у справах.

— То ви бачилися з ним чи ні, — перепитую у директора музею.

— Якось. Але з особливих прикмет пам'ятаю тільки золоті персні...

ФДМУ мовчить

З купою документів набиваюсь на зустріч із завідувачем секретаріату Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації Леонідом Сукненком. Якщо долю колекції з'ясовувала міжвідомча комісія уряду Ю. Єханурова, то мало бути відповідне доручення Фонду держмайна, а управління з гуманітарної політики секретаріату Кабінету Міністрів мало тримати це питання на контролі. Так і є, опікувалося цією проблемою регіональне відділення ФДМУ, а тримала на контролі хід справи одна із заступників голови ФДМУ Світлана Лєдомська. Але, зі слів Леоніда Сукненка, телефоном до неї не достатися, а коли він почав цікавитися ходом справи, то виявилося, що її пущено на самоплив. А в управлінні гуманітарної політики секретаріату Кабінету Міністрів про колекцію вперше почули. Коло замкнулося?

Леонід Сукненко так не вважає. Він вже поінформував міністра культури Юрія Богуцького про деталі справи, спущеної на самоплив, і того це вразило. Отже, можна сподіватися, що за державний інтерес ще поборються.

Валерій СТРИЖЕНКО.

Кому встановлюють лічильники безкоштовно?

«Безкоштовний лічильник за власний кошт» — цей заголовок у «Голосі України» від 6.07.06 р. стосується і нас. Була також інформація, що рішення про встановлення безкоштовних лічильників газу приймав НАК «Нафтогаз України». Але його накази на місцях не виконуються. Хто дасть пояснення, чому це так?

В. САЛАМАШЕНКО.

Вінниця.

Відповідає перший заступник голови правління Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» Володимир ЯКУБЕНКО:

— Відносини між газопостачальними організаціями та громадянами—споживачами газу регулюються Правилами надання населенню послуг з газопостачання, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 09.12.99 р. № 2246. Так пунктом 22 цих правил визначено, що вартість лічильника газу та послуг з його встановлення оплачується — у разі реконструкції, капітального ремонту житла — замовником.

За інформацією ВАТ «Вінницягаз» гр. Саламашенко В. І. від'єднався від централізованого опалення і у своїй квартирі встановив індивідуальний газовий котел. Враховуючи, що встановлення додаткового газового обладнання — це реконструкція, то відповідно до згаданих правил він повинен оплачувати і вартість встановленого лічильника газу. З питання встановлення лічильника газу безкоштовно повідомляємо, що законодавством, а також державним бюджетом безкоштовного встановлення лічильників газу для пільгових та інших категорій громадян не передбачено.

Але НАК «Нафтогаз України» з метою підтримки малозабезпечених громадян, прискорення оснащення житла лічильниками газу та економного використання природного газу в побуті запроваджено регіональні програми оснащення житлового фонду лічильниками газу. Цими програмами передбачено першочергово встановлення за кошти нафтогазової галузі, тобто безкоштовно для населення, лічильників газу в помешканнях малозабезпечених громадян, які використовують газ на опалення. Списки малозабезпечених громадян з визначенням черговості встановлення лічильників газу складають органи місцевого самоврядування.

Що стосується надання пільгової знижки на оплату за спожитий природний газ, то за інформацією ВАТ «Вінницягаз» за адресою, де проживає гр. Саламашенко В. І., зареєстровано два пільговики — діти війни.

Пільга нараховується обом абонентам по 25 відсотків.

Максимальний та мінімальний

Мешкаю вдвох з сином на квартирі у рідного дідуся. Сину моєму 2 роки і 6 місяців. Декретні на нього отримую у підприємця — 115 грн. Як матері-одиначці мені платять 45 грн. Поясніть, будь ласка, чи відповідає це ст. 65 Закону України про «Державний бюджет України на 2006 рік»?

О. НІКОНОВА.

Керч.

Відповідає заступник директора Департаменту державного соціального захисту населення Міністерства праці та соціальної політики України Ігор ПОЛІЩУК:

— Відповідно до п. 1 постанови Кабінету Міністрів України № 311 від 15.03.06 р. допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку призначається у розмірі, що дорівнює різниці між 50 відсотками прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менше 90 гривень, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Застрахованим особам Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності має право встановлювати мінімальний розмір допомоги в сумі, що перевищує 90 гривень.

Допомога на дітей одиноким матерям, одиноким усиновителям (вдовам, вдівцям), матері (батьку) у разі смерті одного з батьків, шлюб між якими було розірвано до дня смерті, які мають дітей віком до 18 років, надається у розмірі, що дорівнює різниці між 50 відсотками прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менше 10 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

Розмір допомоги на дітей одиноким матерям обчислюється виходячи із такого значення прожиткового мінімуму (ст. 65 Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік»):

для дітей віком до 6 років: з 1 жовтня — 418 гривень,

для дітей віком від 6 до 18 років: з 1 жовтня — 536 гривень.

Тобто максимальний розмір цієї допомоги становить на дитину до 6 років: з 1 жовтня — 209 грн.; на дитину від 6 до 18 років: з 1 жовтня — 268 грн.

Мінімальний її розмір становить на дитину до 6 років: з 1 жовтня — 41,8 грн.; на дитину від 6 до 18 років: з 1 жовтня — 53,6 грн.

Спадок, доручення, продаж

Чи можна продавати будинок за дорученням померлої особи? Якщо продаж будинку здійснено без оформлення спадщини, тим самим не сплачено держмито, чи є це порушенням закону?

Володимир АНДРУЩЕНКО.

Тульчин Вінницької області.

Відповідає заступник міністра юстиції України Лідія ГОРБУНОВА:

— Згідно з положеннями статей 237, 244 та 248 Цивільного кодексу України (далі — Кодекс) представництвом є правовідносини, в яких одна сторона (представник) зобов'язана або має право вчинити правочин від імені другої сторони, яку вона представляє. Представництво може виникати на підставі договору, закону, акта органу юридичної особи та з інших підстав, установлених актами цивільного законодавства.

Представництво, яке ґрунтується на договорі, може здійснюватися за довіреністю. Довіреністю є письмовий документ, що видається однією особою іншій для представництва перед третіми особами.

Проте під час розв'язання порушеного питання слід враховувати те, що представництво за довіреністю припиняється, зокрема, в разі смерті особи, яка видала довіреність. У цьому разі представник може зберегти свої повноваження за довіреністю лише для ведення невідкладних справ або таких дій, невиконання яких може призвести до виникнення збитків.

Слід також мати на увазі, що згідно з пунктом 14 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 3 березня 2004 року № 20/5 та зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 3 березня 2004 року за № 283/8882 (далі — Інструкція), під час посвідчення правочинів з'ясовується обсяг цивільної дієздатності фізичних та юридичних осіб, які беруть участь в угодах. У разі укладання правочинів представником перевіряються його повноваження.

Про можливість вчинення дій, спрямованих на відчуження майна, яке було прийняте у спадщину, але належно не оформлене.

Під час вирішення порушеного питання слід наголосити на тому, що спадкоємець, який прийняв спадщину, повинен належно оформити право на спадщину.

У разі прийняття спадщини, до складу якої входить, зокрема, нерухоме майно, спадкоємець зобов'язаний звернутися до нотаріуса по видачу йому свідоцтва про право на спадщину на нерухоме майно та зареєструвати право на спадщину в органах, які здійснюють державну реєстрацію нерухомого майна. При цьому слід зазначити, що право власності на нерухоме майно виникає у спадкоємця саме з моменту державної реєстрації цього майна.

Отже, в тому разі, якщо спадщина, до складу якої входило нерухоме майно, не була належно оформлена, то спадкоємець відповідно не зможе вчинити дії, спрямовані на його відчуження.

Так, договори, спрямовані на відчуження нерухомого майна, підлягають обов'язковому нотаріальному посвідченню та державній реєстрації. Під час нотаріального посвідчення договорів, спрямованих на відчуження нерухомого майна, нотаріус вимагає подання документів, що підтверджують право власності на вказане майно, та у передбачених законодавством випадках — документи, що підтверджують державну реєстрацію прав на це майно в осіб, які його відчужують.

Оскільки в разі прийняття спадщини правовстановлювальним документом на спадкове нерухоме майно є, зокрема, свідоцтво про право на спадщину, то для подальшого відчуження такого майна отримання останнього необхідне. Виняток становлять випадки, коли право власності на спадкове майно виникає у спадкоємця на підставі рішення суду про визнання за спадкоємцем права власності на спадкове майно.

При цьому слід враховувати, що договір, укладений з порушенням норм законодавства, може бути визнаний недійсним.

А щодо державного мита, то воно, відповідно до

положень Закону України «Про нотаріат» (стаття 19), підлягає сплаті у розмірах, встановлених законодавством за вчинення державними нотаріусами нотаріальних дій.

Розмір ставок державного мита, що підлягає сплаті, зокрема, за видачу свідоцтв про право на спадщину, встановлено Декретом Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито».

Так, відповідно до підпункту «ж» пункту 3 статті 3 вказаного декрету за видачу свідоцтва про право на спадщину державне мито стягується у розмірі 0,5 відсотка суми спадщини. Категорію осіб, для якої передбачені пільги у сплаті державного мита, визначено статтею 4 цього декрету.

Звертаємо також увагу, що в тому разі, коли по визнання права власності на спадкове майно спадкоємець звертається до суду, державне мито має бути сплачено не за видачу свідоцтва про право на спадщину, а за подання відповідної позовної заяви до суду.

Водночас зазначаємо, що згідно з абзацом третім пункту 1 розділу I Інструкції про порядок обчислення та справляння державного мита, затвердженої наказом Головної державної податкової інспекції України від 22 квітня 1993 року № 15 та зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 19 травня 1993 року за № 50, державне мито сплачується до подання заяви чи вчинення дій, за які воно справляється, а у відповідних випадках — під час видачі документів.

Так, у справах, що розглядаються судами, державне мито сплачується до подання позовної заяви, а за вчинення нотаріальних дій державними нотаріальними конторами — до вчинення нотаріальних дій (пункти 2 та 4 розділу II зазначеної Інструкції).

Про контракт і договір

Працюю науковим співробітником з 1973 року. Одна з головних причин того, чому мені, як і багатьом колегам, не перераховують пенсію, — відсутність запису в трудовій книжці «працював за контрактом». Поясніть, чи маю я право на перерахунок пенсії відповідно до статті 24 Закону України «Про наукову й науково-технічну діяльність».

Михайло МИХАЙЛИК.

Одеса.

Відповідає заступник голови правління Пенсійного фонду України Валерій ПІДЛІСНЮК:

— Михайло Михайлик отримує пенсію, призначену відповідно до Закону України «Про наукову й науково-технічну діяльність». Пенсія призначена на підставі довідки ВАТ «Науково-дослідний інститут спеціальних способів лиття» з урахуванням наукового стажу роботи — 25 років 5 місяців.

Відповідно до статті 24 Закону України «Про наукову й науково-технічну діяльність» (у редакції закону від 20.11.2003 р. № 1316) право на перерахунок пенсії мають пенсіонери, які після призначення пенсії відповідно до цього закону працювали за контрактом на посадах наукових (науково-педагогічних) працівників не менш як два роки. Перерахунок пенсії проводиться з урахуванням стажу наукової роботи після призначення пенсії.

Оскільки заявник після призначення наукової пенсії працював за безстроковим трудовим договором, підстав для перерахунку пенсії він не мав.

Одночасно повідомляємо, що М. Михайлик має право на нарахування пенсії відповідно до Закону України «Про наукову й науково-технічну діяльність» (у редакції закону від 22.09.2006 р. № 190-V), який набрав чинності з 1 січня 2007 року. Для цього М. Михайлику необхідно з'явитися із заявою до управління Пенсійного фонду України за місцем проживання.

Працюючі педагоги-пенсіонери

Скажіть, будь ласка, чи надаються педагогам-пенсіонерам, які продовжують працювати у сільській місцевості, пільги у користуванні природним газом у разі автономного опалення квартир або приватних будинків?

Петро ДАШЕВСЬКИЙ.

Гуляйполе Запорізької області.

Відповідає заступник директора Департаменту державного соціального захисту населення Міністерства праці та соціальної політики України Надія КОРЕНЄВА:

— Педагогічним працівникам, які трудяться у сільській місцевості й селищах міського типу, а також пенсіонерам, котрі раніше працювали педагогами в цих населених пунктах і проживають у них, передбачене безплатне користування житлом з опаленням і освітленням у межах встановлених норм (стаття 57 Закону України «Про освіту»). Зазначені соціальні гарантії надаються в межах норм, встановлених постановою Кабінету Міністрів України від 1 серпня 1996 року № 879.

Водночас статтею 36 Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» встановлено, що пільги, компенсації й гарантії (на які, згідно із законами України, мають право окремі категорії працівників бюджетних установ) надаються педагогам у разі, якщо вони мають право на податкову соціальну пільгу. Сукупний розмір соціальних гарантій у грошовому еквіваленті разом із місячним грошовим доходом працівників не повинен перевищувати розмір податкової соціальної пільги.

Постановою Кабінету Міністрів України від 31 березня 2003 року № 426 встановлено механізм реалізації цієї норми у Порядку надання пільг, компенсацій і гарантій працівникам бюджетних установ, військовослужбовцям, особам рядового і начальницького складу.

Пунктом 7 зазначеного порядку передбачено, що до складу грошових доходів пільговика входять:

1. Нарахована заробітна плата, зокрема:

— за роботу в надурочний час, святкові, неробочі та вихідні дні;

— надбавки та доплати всіх видів;

— підвищення розміру посадових окладів громадян, які працювали або працюють на територіях радіоактивного забруднення;

— премії, встановлені за системами оплати праці в установі незалежно від періодичності та джерел їх виплати (включаються пропорційно), крім одноразових за особливі заслуги;

— інші грошові виплати, які мають системний характер (польове забезпечення, доплати за роз'їзний та пересувний характер роботи тощо, крім відшкодування витрат на відрядження);

— суми індексації грошових доходів населення та компенсації за втрату частини заробітної плати у зв'язку з порушенням строків її виплати (на час нарахувань);

— допомога у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю;

— матеріальна допомога.

2. Грошове забезпечення військовослужбовців, крім військовослужбовців строкової служби.

3. Пенсії.

Отже, у разі якщо педагог-пенсіонер продовжує роботу на посаді педагогічного працівника, соціальні гарантії, передбачені статтею 57 Закону України «Про освіту», надаються з урахуванням права на податкову соціальну пільгу.

■ ЛЕГЕНДИ

Перша лікарка

У тому місці, де синій Дністер згинає себе в дугу і півколом обіймає берег з селом Нагоряни Кельменецького району, височіють над водою великі стрімкі скелі. Є в них глибока печера, але проникнути до неї дуже важко. З місцевих пастухів, які щоденно лазили по скелях, ніхто не наважувався це зробити, бо варто лише посковзнутися і летітимеш метрів сто у Дністер...

Ходить переказ, що жив у цій печері з давніх-давен якийсь змій з трьома головами. З печери він ніколи не вилазив, а просочувався навкруги злий дух його й збирав страшну данину з людей — забирав життя...

Деделі менше й менше залишалося людей не тільки у Нагорянах, а й у навколишніх селах. Ніхто не міг врятуватися від змія. Люди не раз думали, як позбутися злого демона, та нічого не могли вдіяти. Пильно стежив змій з печери за кожним: бо якщо одна голова відпочивала, то варту несли інші.

Аж одного разу прийшла в село світловолоса синьоока дівчина з сумкою через плече, на якій був червоний хрест. Це була перша лікарка в Нагорянах — Тамара Львівна Домбік. Вона ходила від хати до хати і від її ласкавих посмішок люди одужували. Не витримав тут змій, виліз зі своєї печери, щоб поглянути, хто посмів заборонити йому збирати данину. Та не виніс він ясного погляду красуні з синіми очима і згинув! Кінець прийшов жорстокому змію та його злому духу...

Іван БЕЗРУЧКО.

Кельменці
Чернівецької області.

Полетів кожух у вирій

■ А ЩЕ БУВ ВИПАДОК...

Місяць лютий на Байконурі справді лютий, бо мороз тут лютує в парі з вітром. Лихо тому, хто опиниться о такій порі сам серед голого степу. Як не встигнеш перетворитися на бурульку, то неодмінно з'їдять голодні здичавілі собаки. Власне з'їдять і у вигляді бурульки, як не поламають ікла та зуби, тільки ви цього вже не відчуєте. Я запізнився на мотовоз, який мав надійно доправити мене до готельного комплексу експедиції КБ «Південне» на космодромі «Байконур». Попуткою дістався тільки до станції «Московська». Долати ще близько 30 кілометрів. Сподіваючись, що хтось підбере, вирушаю пішки, щоб не змерзнути. Спроквола насуваються сутінки, які на диво швидко змінюються чорнотою ночі. Чимчикую понад дві години. Вже ладен їхати й у протилежному напрямку, бо починаю усвідомлювати всю небезпеку моєї мандрівки, але жодної машини немає. Підбадьорюю себе популярними піснями і тим, що кожух з натурального хутра та унти сяк-так рятують від замерзання.

Собаки з'явилися несподівано, абсолютно тихо й одразу з усіх боків. Їх — штук двадцять. Кидатися не поспішають, а мовчки супроводжують. Наче приглядаються: наскільки я небезпечний. В мене першого не витримують нерви. Нахиляюся, хапаю каменюку біля дороги та кидаю в найближчого звіра. Це була моя помилка. Пересвідчившись, що вогнепальної зброї я не маю, вся зграя з різноголосим гавканням кинулася на мене. Тут під ногою щось брязнуло. Нахилився, підняв загублену кимсь монтувалку. Найближчий пес був уже в польоті. Я вдарив його межи очі подарованою янголом-охоронцем зброєю. На мить стало моторошно, бо в житті не чув скавчання жахливішого за крик приреченого пса. Його обважніле тіло глухо вдарилося об засніжений асфальт, а решта собачого товариства припинила напад і миттєво розчинилася в темряві. Це був порятунок, а можливо, лише перепочинок.

Справді перепочинок, бо за півгодини знову собаки, що цього разу накинулися одразу. Я не встиг скористатися монтувалкою, а вони вчепилися зубами у мого кожуха та унти. Скинув кожуха і кинув їм як заставу за моє дорогоцінне тіло. Вони відразу роздерли шубу на шматки, проте швидко переконалися у її низьких смакових якостях і знову — до мене. Аж тут почувся звук мотора потужного КамАЗа. Собаки прислухаючись зупинилися, а коли фари освітили всю нашу компанію, кинулися навтьоки.

В кабіні було тепло, але мене трясло чи то від внутрішнього холоду, чи то від перенесеного жаху.

У готелі хлопці допитувалися, де я загубив свою хутряну одежину. Мені не хотілося навіть у спогадах повертатися до пережитого. Тому відповів перше, що спало на думку: «Ішов собі степом, та захотілось за «потребою». Спробував у кожусі — незручно. Зняв його та повісив на карагач. Тут налетів вітер, напнув кожуха як вітрила та поніс і той полетів, наче птах, у вирій, махаючи рукавами як крилами. Як не дивно, мені повірили, хоча були сумніви, що я у темряві міг розгледіти, як саме той кожух рукавами махав.

Валерій БОНДАРЕНКО.

Дніпропетровськ.

■ ПО СУСІДСТВУ

Заручники… холодильника!

Статися з людиною може що завгодно. Але часом ситуація складається настільки комічно, що поставить у глухий кут навіть бувалих рятувальників МНС.

Так, у російському Великому Новгороді співробітники МНС врятували двох чоловіків, що випадково зачинилися... у холодильній камері. Як розповів співробітникам оперативних служб один із «постраждалих», він і його напарник зайшли до холодильної камери їдальні по продукти. Двері холодильника за ними зачинилися випадково, але самостійно вибратися вони так і не змогли. Добре, що мобільний телефон був із собою. По ньому «добровільні заручники» і змогли викликати рятувальників.

Прибувши до місця незвичайної події, співробітники МНС за 30 хвилин розкрили холодильне приміщення і випустили «в'язнів». Та утішає те, що госпіталізація працівникам їдальні не знадобилася.

Підготовлено за інформацією РІА

■ ДОВЕЛИ

Шоу й алкоголь — гримуча суміш

Одного прекрасного ранку в четвер молодий британець Джонатан Мейбері ввімкнув телевізор. У цей час саме йшло розважальне шоу, учасники якого виконують різні дивні трюки. І раптом у голову 24-літнього хлопця прийшла «цікава» ідея: а чому б самому не придумати трюк? Джонатан розповів про свій задум другові, котрий і допоміг його здійснити: інструментом для кріплення скоб прибити... руку до кавового столика.

Як пише британська газета The Guardian, потерпілий, радіючи жарту, навіть не відчув болю. Лікарі «швидкої допомоги», що приїхали на виклик, не змогли відокремити руку від столика. Тому довелося госпіталізувати хлопця разом із прибитим до руки фрагментом меблів. Уже наступного дня Мейбері пояснив, що такі шоу дивиться рідко, а ідея з власним «трюком» йому в голову прийшла під дією алкоголю.

■ У СВІТІ ЦІКАВОГО

Цьому колесу 400 літ

Унікальний спадок дістався жителю села Малі Дорогостаї Млинівського району Миколі Пальонку — січкарня (причому, діюча), якій чотириста років.

— Вона мені відійшла у спадок від бабці, що живе у сусідніх Брищах, — розповідає господар. — Щоправда, старенька впродовж десятка років нею не користувалася, бо вже не мала здоров'я утримувати велике господарство. А нам січкарня стала в пригоді. Достеменно невідомо, наскільки довго ця річ є власністю нашої родини. Одне лише знаю, що січкарню баба з дідом привезли із Польщі, коли переселялися після війни на рідну українську землю. З цього приводу від них не раз доводилося чути жартівливе: «Хочете — вірте, хочете — ні, а ми Буг на січкарні перепливли».

Цікаво, що вилиті з металу мітки добре збереглися на різних частинах агрегату. Загалом їх чотири. Перша гласить, що станина зроблена у Любліні. Решта три позначають час виготовлення деталей і корпусу. Це 1582-й, 1607-й та 1612-й роки. Вочевидь, саме останню дату варто вважати роком випуску січкарні. А ось де виливали станину, редуктор, вали — це поки що загадка.

Щодо «січкарнянського» металу, то це явно не чавун. Бо агрегат, попри свою масивність, порівняно легкий. Його без великих зусиль можна перенести вдвох. Січкарня має три передачі швидкості. Причому включаються вони доволі легко — за допомогою спеціальної ручки. Тож старовинні майстри були ще й непоганими механіками.

— Цілком можливо, що у майбутньому наша січкарня стане музейним експонатом. Розлучатися з нею буде нелегко, — кладе руку на серце Микола Пальонко, — бо не переказати, скільки користі вона принесла. Якщо ж січкарні і надалі доведеться слугувати у господарчих цілях, то нею, повірте, скористається ще не одне покоління.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімках: мітки на 400-річній січкарні; власники старовинної січкарні й досі користуються нею.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Вона жде сміху та дурнів

■ ЗНАЙ НАШИХ!

2007 рік за східним календарем — рік Червоного кабана. Для нас, українців, безперечно — це рік української Свині, найкращий образ якої відображено в камені у пам'ятнику Золотій українській Свинці. Оскільки цей образ дуже любий для української душі та шлунка, то маємо надію, що і цей рік буде щасливим для нас.

На день сміху та дурнів, 1 квітня 2000 року, під час проведення Першого всеукраїнського гумористичного фестивалю «Любителів сала» у місті Ромни Сумської області було встановлено перший в Україні та Східній Європі пам'ятник свині.

Пам'ятник встановлено на пожертви народу в одному з найстаріших парків України — Роменському парку, насадженому більше 130 років тому. На невисокому класичному постаменті сидить вгодована українська свиня, яка тільки всміхається, дивлячись на нас, людей, та всі наші проблеми. На постаменті гранітна плита з написом: «Від щирих українців. 2000 р., м. Ромни».

Автором ідеї, художнього образу та технології виготовлення пам'ятника є Віктор Стрельченко, тодішній роменський міський голова, співавтори — Лариса Зелена та Олексій Федько.

Віктору Стрельченку також належать ідеї проведення першого фестивалю українського гумору «Любителів сала» та створення Музею українського гумору. Про цей музей ще в шістдесяті роки минулого століття мріяли корифеї українського гумору Остап Вишня, Степан Олійник та Олександр Ковінька.

Про пізніших наших працюрів годі й казати. В літературних творах, піснях, байках, віршах українці з любов'ю та смаком оспівували люб'язне сало, шинку, ковбаси, шкварки та безліч страв із свинини.

Віковічна любов українців до сала стала особливою рисою нашого національного характеру, за чим нас ідентифікують як українців представники інших народів.

Своїм образом Роменська Свинка вселяє оптимізм, впевненість у стійкості, матеріальному та духовному багатстві нашої землі.

Надіслав організаційний комітет із підготовки та проведення Другого всеукраїнського гумористичного фестивалю «Любителів сала».

Ромни
Сумської області.

Фото Віктора СТРЕЛЬЧЕНКА.

ТОВ «ДАРНИЦЯЖИЛБУД»
повідомляє про проведення Загальних Зборів Учасників.

Порядок денний:

1. Питання виконання учасниками Товариства своїх обов'язків в частині внесення вкладів до Статутного фонду ТОВ «ДАРНИЦЯЖИЛБУД»;
2. Виключення Бондаревої О. В. зі складу учасників Товариства;
3. Вирішення питання про визначення розміру Статутного фонду Товариства;
4. Затвердження змін до Статуту ТОВ «ДАРНИЦЯЖИЛБУД» шляхом викладення його в новій редакції.

Збори відбудуться 09 березня 2007 року о 12 год. 00 хв.

Місце проведення Зборів: м. Київ, вул. Володимирська, 69.

Для Участі у Зборах учасники повинні мати при собі документи, що посвідчують особу.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава. вул. Зигіна, 1) Ухвалою від 05.12.2006 року порушив справу № 18/35Б про банкрутство Дочірнього підприємства «Пегматит» Колективного підприємства «Тахтаївський гранітний кар'єр», 39262, Полтавська область, Кобеляцький район, с. Світлогірське, вул. Солошинська 85, код ЄДРПОУ 30566489, поточний рахунок № 26007055231327 в Полтавській філії «Полтавського регіонального управління КБ «ПриватБанк» м. Полтава, МФО 331401. Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Петренко Д. А. (ліцензія № 216957 від 16.06.2006 р.), адреса: 36034, м. Полтава, вул. Половка, 66-б. Заяви кредиторів та санаторів приймаються в тридцяти денний термін з дня публікації оголошення.

До відома громадськості!

ТОВ «СКБ Сухіна», 01025, м. Київ, вул. Велика Житомирська, 6/11, тел.: 278-03-66; факс: 278-41-24.

Генеральний директор - Фішер Марко Юхимович.

Подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з виробництва електричної енергії.

Постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом, постачання природного газу за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності на території України.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) ухвалою від 05.12.2006 року порушив справу №18/357 про банкрутство Дочірнього підприємства «Гірник» Колективного підприємства «Тахтаївський гранітний кар'єр» (39262, Полтавська область, Кобеляцький район, (с. Світлогірське, вул. Солошинська, 85), код ЄДРПОУ 30412069, поточний рахунок №26002055231087 в Полтавській філії «Полтавського регіонального управління КБ «ПриватБанк» м. Полтави, МФО 331401. Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Петренко Д. А. (ліцензія №216957 від 16.06.2006 р.), адреса: 36034, м. Полтава, вул. Половка, 66-б. Заяви кредиторів та санаторів приймаються в 30денний термін з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушив справу № 5/223-Б-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Автохаус-Іванов ЛТД» м. Херсон (73000, м. Херсон, вул. Бериславське шосе, 2-б, р/р 26000301210 в АКБ «Гарант», МФО 352532, код ЄДРПОУ № 19234999).

Згідно ухвали від 10.01.2007 р. введена процедура розпорядження майном боржника, розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Калабуху Юлію Іллівну, ліцензія АА № 779144 від 13.07.04 р. (73000, м. Херсон, вул. І. Кулика, буд. 21-а, кв. 20).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2-а) порушено провадження у справі № 6/3 про банкрутство Берегівського виробничого управління житлово-комунального господарства (90202, м. Берегово, вул. Б. Хмельницького, 7; код ЄДРПОУ 03344384; р/р 26009012667000 в АКІБ «Укрсіббанк», МФО 351005).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бахтина Віталія Віталійовича (ліцензія серія АБ № 271634 від 29.12.2005 р.; м. Ужгород, пл. Свободи, буд. 50, кв. 77).

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються господарським судом Закарпатської області протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою господарського суду Полтавської області від 26.12.06 р. (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) по справі № 7/77 порушено провадження про визнання банкрутом відкритого акціонерного товариства «Новосанжарське хлібоприймальне підприємство» (39323, вул. Жовтнева, 2, с. Руденківка Новосанжарського району Полтавської області, код ЄДРПОУ 00955515, р/р 26004100148016 в ПОФ АППБ «Аваль», МФО 331489).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Боровика Руслана Леонідовича (ліцензія № 783249 від 24.06.2004 р.), 36007, Полтавська обл., м. Полтава, пров. Перспективний, 10, тел. (0532) 61-44-62.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

---

1. Замовник торгів ***ТОВ «Сервіс-Інвест» код ЕДРПОУ 31018149***
1.1. Поштова адреса: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151***
1.2. Юридична адреса: ***83055, м. Донецьк , бул. Шевченка, 11***
1.3. тел./факс: ***(062) 381-75-48,381-75-49 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk. ua***
2. Інформація про предмет закупівлі: ***Закупівля послуг зі здавання під найм власної нерухомості, а саме оренда офісних приміщень.***
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: ***83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, на письмовий запит.***
3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій:
83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 13.00_26.02.2007 р.
3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій:
83055, м. Донецьк, вул.. Челюскінців, 151, кімната 511 о 14.00 26.02.2007 р.
4. Додаткова інформація:
4.1. Процедура здіснення закупівлі: відкриті торги;
4.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович;
4.3. Вартість тендерної документації: безкоштовно.

Ухвалою Господарського суду Черкаської області від 25.12.2006 р. у справі про банкрутство ПП «Спецеліттрейдінг», код 32741941, м. Черкаси, провул. Декабристів, 58, справа 10/5708. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ятчука В. А., який мешкає за адресою: м. Черкаси, вул. Сєдова, 15, кв. 3.

Постановами Господарського суду Черкаської області суб'єкти господарської діяльності визнані банкрутами та у відповідності до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» відкрито ліквідаційні процедури, ДПІ у місті Черкаси (18000, м. Черкаси, вул. Хрещатик, 235) призначена ліквідатором по наступним підприємствам:

1. ПП Семененко Данило Євгенович, інд. номер 2979419858, м. Черкаси, вул. Г. Сталінграда, 46, кв. 168;
2. ВКФ «Даргос», код 14211829, м. Черкаси, вул. Ярославська, 4/1, кв. 116;
3. ПП «Сатурн-2001», код 31333340, м. Черкаси, вул. Громова, 7;
4. ПП «Укрсанфлауер Агро», код 32180288, м. Черкаси, вул. 30 років Перемоги, 54, кв. 77.

Також ДПІ у місті Черкаси повідомляє, що установчі документи, печатки та штампи по таких підприємствах-банкрутах вважати недійсними.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

---

1. Замовник торгів **ТОВ «Сервіс-Інвест» код ЕДРПОУ 31018149**
1.1. Поштова адреса: **83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151**
1.2. Юридична адреса: **83055, м. Донецьк , бул. Шевченка, 11**
1.3. тел./факс: **(062) 381-75-48,381-75-49** e-mail: **kucher@servisinvest.donetsk. ua**
2. Інформація про предмет закупівлі: **Закупівля схем інтегрованих та мікромодулів релейного захисту, а саме:**
2.1. **ЛОТ 1: Закупівля мікропроцесорних резервних захистів повітряних ліній 110 кВ.**
2.2. **ЛОТ 2: Закупівля мікропроцесорних диференціально-фазних захистів повітряної лінії 110 та мікропроцесорного захисту повітряних ліній 110 кВ з високочастотним блокуванням.**
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: **83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, на письмовий запит.**
3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій:
83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 13.00_26.02.2007 р.
3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій:
83055, м. Донецьк, вул.. Челюскінців, 151, кімната 511 о 14.30 26.02.2007 р.
4. Додаткова інформація:
4.1. Процедура здіснення закупівлі: відкриті торги;
4.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович;
4.3. Вартість тендерної документації: безкоштовно

Постановою Господарського суду Сумської області від 29.01.2007 р. по справі №6/3-07 Приватне підприємство «Апекс-Трейд» (код 32367716, Сумська обл., Сумський р-н, с. Косівщина, вул. Садова, 2/35) визнано банкрутом та введена процедура ліквідації по ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором банкрута призначений Хижняк В. О. (40024, м. Суми, вул. Харківська, 4/130).

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Вищий господарський суд України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання безстроково суддею Вищого господарського суду України Зарiцької Анастасії Олексіївни.

ЗАТ «Поле»

(ЄДРПОУ 19374571) повідомляє про ліквідацію підприємства, претензії приймаються протягом 2-х місяців з дня опублікування оголошення за адресою:

84300, Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Щербакова, 1.

Гадяцька районна рада Полтавської області оголошує конкурс з продажі нерухомого майна: будівлі колишньої загальноосвітньої школи I — II ступенів.

Об'єкт збудований у 1982 році за типовим проектом.

Корисна площа будівлі становить 1220 кв. м, площа забудови — 795 кв. м, будівельний об'єм — 5618 куб. м, в т. ч. підвалу — 214 куб. м.

Опалення приміщення здійснюється від пришкільної газифікованої котельні з двома котлами «Універсал 6М», водопостачання — від сільської водопровідної мережі.

Пришкільна земельна ділянка становить 2,4 га, 1,0 га якої займає фруктовий сад (420 дерев).

Об'єкт розташований в с. Броварки Гадяцького району Полтавської області. Село знаходиться на правому березі річки Псьол за 12 км від міста Гадяч. Відстань від будівлі до річки 0,3 км.

Сполучення з райцентром здійснюється автомобільним транспортом.

Телефон для довідок: 8 254 20856.

Хмільницька ОДПІ інформує, що господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7):

- визнано банкрутом за ст. 52 Закону України «Про банкрутство» по справі №10/226-06 Товариство з обмеженою відповідальністю «Чернятинецьке» (22036, Вінницька обл., Хмільницький район, с. Чернятинці), код ЄДРПОУ 03729249.

Ліквідатором призначено Хмільницьку об'єднану державну податкову інспекцію (22000, Вінницька область, м. Хмільник, вул. Леніна, 29);

- визнано банкрутом за ст. 6, 7 Закону України «Про банкрутство» по справі №10/230-06 відкрите акціонерне товариство «Хмільницький ремонтно-механічний завод» (22000, Вінницька область, м. Хмільник, вул. Жданова, 12), код ЄДРПОУ 00901312.

Розпорядником призначено арбітражного керуючого Голубенка Сергія Івановича (Вінницька обл., Хмільницький район, с. Лозова, вул. 1 Травня, 13, ліцензія АА №783205 від 8.06.2004 р., моб. тел.: 8-097-753-58-92).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 30.01.2007 р. по справі № Б 24/35-07 приватне підприємство «Укрметкомпанія» (код ЄДРПОУ 33972927; 49069, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, 13) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 30.01.2007 р. по справі № Б 26/33-07 приватне підприємство «Кофрос» (код ЄДРПОУ 33159896; 49033, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, 122) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Постановою Господарського суду Рівненської області (вул. Яворницького, 59, м. Рівне, 33001) 10 січня 2007 року у справі про банкрутство №8/70 Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «ВІНІА», код ЄДРПОУ 32230478, яке знаходиться за адресою: вул. Князя Володимира, 112-А, м. Рівне, Рівненської області, 33009, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у відповідності до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Драгун І. І. (вул. Соборна, 34/14, м. Рівне, 33028, ліцензія АА №719819 від 19 лютого 2004 року).

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 27.12.2006 року порушено справу №42/344Б про банкрутство Орендного підприємства «Донецькміськтепломережа», 83086, м. Донецьк, вул. Горького, 50, код ЄДРПОУ 03337480, р/р 26000159 у ДФ ВАТ «Мегабанк» м. Донецька, МФО 394415, та введено мораторій.

Розпорядником майна призначено Доценко Олену Глібівну (ліцензія №081050, м. Донецьк, пл. Конституції, 1, кв. 230, Донецька обл., 83000).

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ВАТ «Сумихімпром» оголошує про проведення закупок сировини та матеріалів, згідно ЗУ «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» №1490-III від 22.02.2000 р. зі зміною від 15.12.2005 р. Детальну інформацію про проведення закупок можна отримати в ТОВ «Європейське консалтингове агентство» по тел./факсу: (044) 281-08-36, 281-08-57, 8-900-304-8-900, на сайті www. zakupivli.com, в журналі «Інформаційний бюлетень тендерної палати України», чи звернутися в тендерний комітет ВАТ «Сумихімпром» по тел./факсу: (0542) 21-42-31, 68-35-38, факс: (0542) 21-42-18, admin1@sumykhimprom.org.ua

---

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушено провадження у справі № 4/355-Б від 25.12.2006 про визнання банкрутом ВАТ «Красилівське автотранспортне підприємство - 16841» (юридична адреса: 31000, Хмельницька обл., м. Красилів, вул. Грушевського, 2А), р/р 260120044022 в Красилівському відділенні Ощадбанку, МФО 375111, код підприємства - 03119204. Розпорядником майна призначено Матущака Віктора Івановича, ліцензія серія АА № 485213 від 03.03.2003 р., м. Хмельницький, вул. Сковороди, 14, кв. 151.

Заяви кредиторів та можливих санаторів направляти в місячний термін з дня публікації.

Постановою Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр-кт Миру, 20) від 21 грудня 2006 року по справі № 4/395-б визнано банкрутом сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Союз» (код 32584358, с. Вільшани, вул. Грушевського, 16а, Сосницький район, Чернігівська область, 16130) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Ушача Юрія Володимировича (ліцензія АВ № 081167 від 27.07.06 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Адреса для кореспонденції: пр-кт Перемоги, 189, кв. 93, м. Чернігів, 14027, тел. 8096-538-86-70.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушено справу №4/354-Б про визнання банкрутом Відкритого акціонерного товариства «Металіст» (32223, Хмельницька область, Деражнянський район, смт. Вовковинці, вул. Першотравнева, 33, код ЄДРПОУ 00908262).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мельник Таїсію Михайлівну (Хмельницька обл., м. Деражня, вул. Першотравнева, 6, кв. 9, ліцензія серії АВ №158400 від 09.11.2006 р.).

Письмові заяви кредиторів та можливих санаторів направляти в місячний термін з дня опублікування оголошення до господарського суду та розпорядника майна.

Реклама в газеті «Голос України» — тел. 453-44-56, факс 449-85-62

ВАТ «Київський завод Граніт»

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 27 березня 2007 року о 15 годині в актовому залі заводу за адресою: м. Київ, проспект Визволителів, 17.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт правління про діяльність Товариства за 2006 рік.
2. Звіт ревізійної комісії за 2006 рік.
3. Звіт наглядової ради за 2006 рік.
4. Затвердження річних результатів діяльності Товариства за 2006 рік.
5. Відкликання і обрання членів Наглядової ради Товариства.
6. Прийняття рішення про передачу реєстру власників іменних цінних паперів та затвердження умов договору з реєстроутримувачем.
7. Затвердження рішення про будівництво сервісного центру на базі ремонтно-механічного цеху Товариства та одержання дозволу Київської міської держадміністрації на використання частини земельної ділянки, наданої в оренду Товариству для цієї потреби.

Надаємо інформацію про основні показники фінансово-господарської діяльності Товариства за 2006 рік.

Тис. грн.

№ п/п	Найменування показника	Період 2006 рік	2005 рік
1.	Усього активів	5919,5	6374,3
2.	Основні засоби	5199,0	6284,5
3.	Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
4.	Запаси	1448,0	1406,9
5.	Сумарна дебіторська заборгованість	569,8	656,4
6.	Грошові кошти та їх еквіваленти	1957,0	485,9
7.	Нерозподілений прибуток	140,0	204,8
8.	Власний капітал	5717,4	6272,7
9.	Статутний капітал	2500,0	561,0
10.	Довгострокові зобов'язання	847,1	848,3
11.	Поточні зобов'язання	690,1	1036,7
12.	Чистий прибуток	140	204,8
13.	Середньорічна кількість акцій, шт.	161129338	56100375
14.	Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду, шт.	-	-
15.	Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних Акцій протягом періоду	-	-
16.	Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	131	130

Красноармійський міськрайонний суд Донецької області розглядає справу за заявою Відкритого акціонерного товариства «Донецький металургійний завод», який знаходиться за адресою 83062, м. Донецьк, вул. І. Ткаченка, 122 про визнання недійсним простого векселя №66334497036662 на суму 5 млн. грн., складеного Відкритим акціонерним товариством «ВК «Красноармійська-Західна №1» (85334, Донецька область, сел. Удачне, вул. Шибанкова, 1а; код ЗКПО 13498562), в місті Красноармійську 07 червня 2005 р. Здійснення платежу по векселю - по пред'явленню в м. Красноармійську (р/рах. № 26008301620160 МФО 334497 у філіалі «Відділення Промінвестбанку в м. Красноармійську Донецької області») за наказом ЗАТ «Донецьксталь»-металургійний завод» (перший держатель векселя). Зобов'язання по векселю перейшло до ВАТ «ДМЗ» від ЗАТ «Макіївкокс», строк платежу було змінено емітентом на 18 серпня 2006 р.

Держателю векселя № 66334497036662 пропонується у тримісячний термін повідомити Красноармійський міськрайонний суд Донецької області (85302, Донецька область, м. Красноармейськ, вул. Горького, 20) про свої права на цей вексель та подати суду разом з цим векселем заяву про те, що він є його держателем.

Дочірнє підприємство «АЛЬФАБЕЙЗ УКРАЇНА»

згідно Протоколу зборів Засновників № 1 від 24 січня 2007 року ліквідовується, ліквідатор Пилипенко В. В.

Претензії приймаються протягом 2-х місяців за адресою: 03039, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 23а, т. 524-91-28.

До відома громадськості.

Приватне підприємство «ТЕТ-2007» (61085, м. Харків, Київський р-н, вул. Ак. Проскури, 5, кв. 39, тел. (057) 720-32-56) подало до Національної комісії регулювання електроенергетики України заяву про видачу ліцензії з постачання електроенергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності по території України.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго» (10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактні телефони: (0412) 402-426, 402-513, факс: 402-426, E-mail: tender@obl. zt. energy. gov. ua) проводить тендер з виконання робіт щодо будівництва ПС-35/10кВ «Станішівка» в Житомирському районі Житомирської області.

Останній термін подання тендерних пропозицій - 20 днів з моменту публікації.

Рішенням господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 25.01.2007 р. справа №5/6-Б-07 визнано банкрутом сільськогосподарський кооператив «Прогрес», код ЄДРПОУ №05529509, 75004, с. Т. Балка Білозерського р-ну Херсонської обл., вул. Леніна, 63, та відкрита ліквідаційна процедура.

Згідно Ухвали суду від 25.01.2007 р. ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кузнецова Дмитра Леонідовича, ліц. АА №783153 від 13.05.2004 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Луганської області від 14.12.2006 року по справі №22/89б ТОВ «Еталон-Авто-Луганськ», вул. Гастелло, 35-А, м. Луганськ, 91000, код ЄДРПОУ 31595332, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бойко Тетяну Олександрівну, ліцензія АБ №271675 від 30.01.2006 року, яка мешкає за адресою: вул. Сєрова, 134, м. Стаханов Луганської області, поштовий індекс - 94000.

Повідомляємо, що Загальні збори акціонерів ВАТ КБ "ІНТЕРБАНК" відбудуться 23 березня 2007 року об 11 годині 00 хвилин за адресою: м. Київ, вул. Метрологічна, 14 Б

Початок реєстрації акціонерів або їх представників о 10 годині 00 хвилин, закінчення реєстрації - о 10 годині 50 хвилин.

Порядок денний:

1. Про обрання Голови та Секретаря зборів.
2. Про результати фінансово-господарської діяльності банку за 2006р.
3. Про обрання Голови Правління банку.
4. Про збільшення статутного капіталу банку.
5. Про розподіл прибутку та виплату дивідендів.
6. Про формування резервного та інших фондів банку.
7. Про зміни у складі Спостережної ради банку.
8. Звіт Ревізійної комісії.
9. Про зміни у складі Ревізійної комісії.
10. Затвердження та прийняття у новій редакції положень:
    „Про Правління ВАТ КБ „Інтербанк",
    „Про Спостережну Раду ВАТ КБ „Інтербанк",
    „Про Ревізійну комісію ВАТ КБ „Інтербанк",
    „Про Мандатну комісію ВАТ КБ „Інтербанк",
    „Про Лічильну комісію ВАТ КБ „Інтербанк",
    „Про акції ВАТ КБ „Інтербанк",
    „Про Загальні Збори Акціонерів ВАТ КБ „Інтербанк",
    „Про посадових осіб органів управління ВАТ КБ „Інтербанк",
    „Про інформацію у ВАТ КБ „Інтербанк", „Про порядок подання та розгляду звернень акціонерів у ВАТ КБ „Інтербанк",
    „Про викуп ВАТ КБ „Інтербанк" акцій власної емісії".
11. Про внесення змін до Статуту банку.

Правління банку

Основні показники фінансово-господарської діяльності ВАТ КБ „Інтербанк" (тис. Грн.)

Найменування показника	01.01.2007	01.01.2006
Активів усього, в тому числі:	249075	229845
Основні засоби та нематеріальні активи	38775	39204
Грошові кошти та їх еквіваленти	62731	48459
Зобовязання усього, в тому числі:	189891	186480
Сумарна дебіторська заборгованість	164	199
Власний капітал, в тому числі:	59184	43365
Статутний капітал	36050	30000
Нерозподілений прибуток	6	9067
Чистий прибуток	9777	3330
Середньорічна кількість акцій (шт.)	31871841	29639791
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	216	308
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	156	200

Товариство з обмеженою відповідальністю «Колективне підприємство Почаївська фабрика Пластик»

(код ЄДРПОУ 02971883) повідомляє про проведення чергових загальних зборів учасників товариства, які призначені на 6 березня 2007 року о 14:00. За місцезнаходження товариства (47025, Тернопільська обл., Кременецький р-н, м. Почаїв, вул. Промислова, 5).

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту зборів та обрання робочих органів зборів.
2. Звіт та висновки дирекції про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 2006 р.
3. Звіт та висновки ревізійної комісії товариства за 2006 рік.
4. Вибори керівних органів товариства.
5. Розгляд заяв учасників про вихід з товариства та перерозподіл часток у Статутному капіталі. Виключення зі складу учасників товариства.
6. Про реорганізацію товариства шляхом перетворення у Закрите акціонерне товариство «Почаївська фабрика «Пластик».
7. Про умови обміну часток у статутному фонді товариства, яке реорганізовується на акції акціонерного товариства.

Реєстрація учасників буде проходити 06.03.2007 року з 9:00 за місцем проведення зборів за умови пред'явлення документа, який посвідчує особу (для представників учасників також довіреність, оформлена відповідно до законодавства України»).

Дирекція ТОВ КП «Почаївська фабрика Пластик».

Шановні акціонери!

ВАТ «Прилуцький маслоробний комбінат»

повідомляє Вас про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 27 березня 2007 року за адресою: м. Прилуки, вул. Дружби народів, 36.

Початок зборів об 11 год. 00 хв.

Реєстрація учасників зборів проводиться за місцем проведення зборів з 10-ї години 00 хв. до 10-ї години 50 хв. у день проведення зборів.

Для реєстрації та участі у загальних зборах потрібно мати:
- паспорт або інший документ, що посвідчує особу акціонера, або представника;
- довіреність акціонера - представникам акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про роботу Товариства за звітний період.
2. Звіт голови наглядової ради про роботу за звітний період.
3. Звіт голови ревізійної комісії про проведену роботу.
4. Внесення змін та доповнень до Статуту, установчих документів.
5. Строки та порядок розподілу прибутку Товариства, отриманого у звітному періоді.
6. Обрання та відкликання голови та членів наглядової ради.
7. Обрання та відкликання голови та членів ревізійної комісії.
8. Обрання та відкликання голови та членів правління.
9. Надання дозволу правлінню на отримання кредиту та передачі майна в заставу.
10. Надання права голові правління укладати правочини.
11. Надання права голові правління передавати акції Товариства в заставу за зобов'язаннями Товариства.
12. Прийняття рішень про випуск, придбання та реалізацію Товариством власних акцій.
13. Про виділ, поділ, злиття, приєднання, перетворення Товариства.
14. Прийняття рішення про створення та участь Товариства в інших юридичних особах. Вирішення питання про прийняття у зв'язку з цим Товариством на себе відповідних зобов'язань.

З матеріалами, пов'язаними з порядком денним зборів можна ознайомитись за адресою: м. Прилуки, вул. Дружби народів, 36. За цією з адресою приймаються пропозиції акціонерів щодо порядку денного.

З повагою,
Правління Товариства.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 16.01.2007 р. по справі № 27/251Б ТОВ «ВТП «Корвет» (83042, м. Донецьк, вул. Адонісова, 77, ЄДРПОУ 30609087, МФО 394028, р/р 26007373128 у філії - Калінінському відділенні № 8143 м. Донецька ВАТ «ДОБУ») визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором арбітражного керуючого Поліщука Олександра Борисовича (83045, м. Донецьк, вул. Воровського, 5/1), ліцензія АБ № 176082 від 24.06.2005 р.

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 08.11.2006 року по справі № 23/513-б товариство з обмеженою відповідальністю «Паленерго» (ЄДРПОУ 24931370, 03039, м. Київ пр. Науки, 20, р/р 26000029701 у АК «Промислово-фінансовий банк», м. Київ, МФО 320906), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лученка Дмитра Валентиновича (ліц. АА № 116100 від 14.12.2005 р.), адреса: 61168, м. Харків, вул. Барабашова, 38, кв. 603.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Шановні акціонери!

ЗАТ «Маслозавод «Прилуки»

повідомляє Вас про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 27 березня 2007 року за адресою: м. Прилуки, вул. Дружби народів, 36.

Початок зборів о 14 год. 00 хв.

Реєстрація учасників зборів проводиться за місцем проведення зборів з 13-ї години 00 хв. до 13-ї години 50 хв. у день проведення зборів.

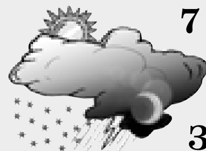
Для реєстрації та участі у загальних зборах потрібно мати:
- паспорт або інший документ, що посвідчує особу акціонера, або представника;
- довіреність акціонера - представникам акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про роботу Товариства за звітний період.
2. Звіт голови наглядової ради про роботу за звітний період.
3. Звіт голови ревізійної комісії про проведену роботу.
4. Внесення змін та доповнень до Статуту, установчих документів.
5. Строки та порядок розподілу прибутку Товариства, отриманого у звітному періоді.
6. Обрання та відкликання голови та членів наглядової ради.
7. Обрання та відкликання голови та членів ревізійної комісії.
8. Обрання та відкликання голови та членів правління.
9. Надання дозволу правлінню на отримання кредиту та передачі майна в заставу.
10. Надання права голові правління укладати правочини.
11. Надання права голові правління передавати акції Товариства в заставу за зобов'язаннями Товариства.
12. Прийняття рішень про випуск, придбання та реалізацію Товариством власних акцій.
13. Про виділ, поділ, злиття, приєднання, перетворення Товариства.
14. Прийняття рішення про створення та участь Товариства в інших юридичних особах. Вирішення питання про прийняття у зв'язку з цим Товариством на себе відповідних зобов'язань.

З матеріалами, пов'язаними з порядком денним зборів можна ознайомитись за адресою: м. Прилуки, вул. Дружби народів, 36. За цією з адресою приймаються пропозиції акціонерів щодо порядку денного.

З повагою,
Правління Товариства.

7 лютого в Україні невеликий сніг. Температура вночі 4—10° морозу, у західних та північних областях 2—7° морозу; вдень у західних областях від 2 морозу до 3 тепла, у південній частині 1—7° тепла, на решті території 0—5° морозу. На Закарпатті вночі від 4 морозу до 1 тепла, вдень 0—5° тепла

Турнірна хроніка

Легка атлетика. Штутгарт (Німеччина). Турнір «Sparkassen cup». У забігу на 800 метрів киянка Тетяна Петлюк виграла золоту медаль. Її результат (1.58,67) став рекордом турніру. Він також є найкращим результатом у сезоні.

На дистанції в бігу на 3 000 метрів у жінок перемогла Мезере Девар з Ефіопії (8.23,72) і встановила рекорд світу. Наша Тетяна Мезенцева на цій дистанції фінішувала сьомою — 9.15,39.

Біатлон. Антерсельв (Італія). Чемпіонат світу. У перегонах переслідування на 10 км переможцем став норвежець Бйорндален (26.18,8). За ним фінішував чех Слесінгр (+4,8). Ну а бронзову медаль виборов 29-річний українець Андрій Дериземля (+25,8).

Гандбол. Кельн (Німеччина). Чемпіонат світу. Чоловіки. Фінал. Німеччина—Польща. 29:24 (17:13). Матч за третє місце. Данія—Франція. 34:27 (21:15). Збірна України також брала участь у цих змаганнях і посіла досить скромне 14-те місце. Вона провела шість матчів —чотири перемоги і дві поразки. Українська команда зустрічалася зі збірними Франції (21:32), Ісландії (32:29), Австралії (37:18), Кувейту (33:23), Аргентини (23:22) і Норвегії (22:23).

Баскетбол. Чемпіонат України. Суперліга. Чоловіки. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — БК «Київ». 67:72. «Азовмаш» (Маріуполь) — МБК «Миколаїв». 87:51. «Черкаські мавпи» — «Хімік» (Южний). 84:66. «Суми-хімпром» — «Політехнік» (Харків). 126:90. «Київський будівельник» — «Львівська політехніка-Галичина». 90:80. «Пульсар» (Рівне) — «Кривбасбаскет-Люкс». 72:87.

Бокс. 17 березня в німецькому місті Штутгарті чемпіон світу за версією WBA у найлегшій вазі Володимир Сидоренко проведе захист титулу з панамцем Рікардо Кордобою.

Цікаво, що в березні 2006 року Сидоренко з Кордобою вже зустрічалися. Той поєдинок не виявив переможця. Один арбітр віддав перемогу українцеві (118:11). Інші двоє поставили нічийні оцінки. Вакантний пояс чемпіона світу за версією WBA Володимир Сидоренко завоював 26 лютого 2005 року, коли переміг Хуліо Зарате.

Футбол. Проведення матчів національної збірної Італії припинено, як і ігри серії А, у зв'язку з убивством поліцейського під час зустрічі між «Катанією» і «Палермо». Як повідомляє Рейтер, заборона, накладена на проведення матчів футбольної федерацією Італії, поширюється і на ігри національної команди.

Новообраний президент УЄФА Мішель Платіні підтримав рішення італійської федерації зупинити всі футбольні турніри на Апеннінах. «Насильство в будь-якій формі неприйнятне, це неприпустимо у футболі, — наголасив Платіні. — Ми не повинні миритися з цим явищем, необхідно викоренити його. От чому УЄФА цілковито підтримує ініціативу президента італійської федерації Луки Панкаллі».

***

Юргена Клінсманна призначено тренером збірної Австралії. Контракт колишнього наставника збірної Німеччини розрахований до 2010 року. Перед Клінсманном поставлено завдання вивести австралійців до фінальної частини чемпіонату світу 2010 року.

Стартували в заметіль

Стартував традиційний відкритий зимовий турнір з футболу серед команд колективів фізкультури та спортивних шкіл Житомирщини, присвячений 63-й річниці визволення області від фашистських загарбників. Добігли і круглі дати: стадіону «Спартак», на якому проходять змагання, виповнюється 70 років, а футбольній школі олімпійського резерву — 30. Заметіль під час урочистого відкриття турніру не охолодила пристрастей. Кому дістанеться цей кубок **(на знімку)**, стане відомо 31 березня.

Олексій КАВУН.
Фото автора.

Підсумки і перспективи

Думки фахівців про футбольний турнір в Ізраїлі

Другий турнір «Кубка Першого каналу» вже став історією. Вирушаючи додому з Ізраїлю, мав можливість поспілкуватися з безпосередніми учасниками дійства, почути їхню оцінку події.

Мірча Луческу, тренер донецького «Шахтаря»:

— На жаль, не все вийшло так, як хотілося. Ми не змогли виборoти вдруге поспіль Кубок «Першого каналу». Певною мірою завадила негода. Під час нашого першого матчу в Хайфі проти ЦСКА почалася злива. Тож поле стало непридатним для гри. А поки погода не зіпсувалася остаточно, ми мали велику перевагу над армійцями і створили чимало можливостей для взяття воріт. У суперника не було ані моменту до того штрафного, коли помилився Богдан Шуст.

Утім, ЦСКА виявився потужнішим. У цій команді всі атлети під метр дев'яносто на зріст. Вони краще адаптувалися до погодних умов, ніж наша команда. Це й допомогло їм здобути перемогу.

На жаль, день, визначений ФІФА в лютому для матчів збірних, заважає вести планомірну підготовку командам, котрі беруть участь у єврокубках. Нам, зокрема, до матчу з французьким «Нансі». Кілька днів після змагань в Ізраїлі ми готуватимемося вдома. Потім «збірники» виїдуть у розташування своїх національних команд. Чекатимемо на їхнє повернення 8 лютого. І тоді всі разом у Донецьку готуватимемося до першого поєдинку 1/16 фіналу Кубка УЄФА проти французів. А вже через день вирушимо туди, де будуть сприятливіші погодні умови, щоб готуватися до матчу у відповідь. З Франції повернемося до Донецька і залишимося тут до поновлення матчів чемпіонату й Кубка країни.

Анатолій Дем'яненко, тренер київського «Динамо»:

— Турнір, вважаю, дуже корисний. У такий час зіграти з сильними командами вдається не завжди. Тому він чудово вписався до програми нашої підготовки, як і рік тому. Можливо, ми зіграли не на тому рівні, як хотілося прихильникам. Однак не слід забувати, що турнір цей — у рамках підготовчих зборів. Високі кондиції у наших гравців ще попереду.

Якщо конкретніше говорити про наші виступи, то зустріч із «Маккабі» (Хайфа) ми провели не найкращим чином. А в матчі зі «Спартаком» добрий був перший тайм. Поєдинок із спартаківцями взагалі не був схожий на товариський. Атмосфера розпеклася так, ніби відбувався офіційний двобій. Сподобався мені й фінал турніру, у якому ми побачили непоганий футбол із приблизно рівними шансами на успіх (ЦСКА—«Спартак» — 3:2). Цього разу ми свідомо пішли на велику кількість контрольних матчів. На наступному зборі в Ізраїлі теж плануємо грати мало не через день (збираємося взяти туди якнайбільше молоді — п'ять, може, й сім гравців), а на останньому етапі підготовки за тиждень хочемо провести три матчі.

В обороні проблеми вирішуємо не так оперативно, як хотілося б. У кваліфікації футболістів сумнівів немає жодних, проте змусити їх діяти надійніше поки що вдається не завжди. До атаки претензій менше, хоча реалізація моментів теж має бути краща. Можливо, це пов'язано з особливостями підготовчого періоду. На офіційні матчі наші футболісти виходитимуть свіжішими, діятимуть уважніше.

Наставник динамівців висловився також і на тему об'єднання українського та російського чемпіонатів.

— Це все політика. А вона, як відомо, несумісна з футболом. То раніше чемпіонат Радянського Союзу був одним із найсильніших у Європі. А сьогодні говорити на тему об'єднання чемпіонатів України і Росії безглуздо. З усіх боків це просто нереально...

— Що вдалося, що ні? — запитав директора турніру **Олексія Спіріна.**

— Учасники відзначили добру організацію, користь змагання в питанні підготовки до офіційних стартів. Однак, як на мене, шість учасників — не зовсім оптимальний варіант. Чотири, вісім... кількість команд на турнірі дасть можливість поліпшити календар і створити однакові умови стосовно пауз між зустрічами. Виходить, варто все проаналізувати і подумати про новий формат.

— Чи додало інтересу, як дехто прогнозував, долучення до змагання ізраїльських команд?

— Скажемо так: цей захід не залучив більше глядачів на трибуни. Ми чинили так, бо сподівалися, що вони мали б перебувати на високому рівні форми. Адже в Ізраїлі тепер середина чемпіонату. Проте, на жаль, все це не мало позитивних наслідків. Ізраїльтяни пояснювали, що вони не сподівалися такого прагнення боротьби, як у матчах українських та російських клубів. І пообіцяли змінити своє ставлення в майбутньому.

До речі, за варіанта з восьми учасниками турнір може тривати лише на день довше. Але буде більше часу для відпочинку між матчами. При цьому, найпевніше, обійдемося без півфіналу. Якщо зупинимося на варіанті з чотирма клубами, тоді «відчепимо» ізраїльтян.

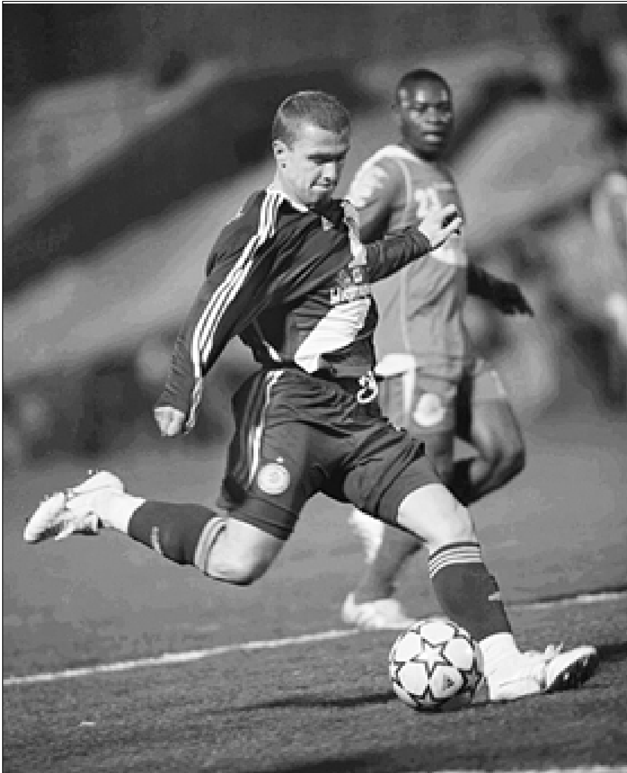
— А чи не варто запросити європейців?

— Тут треба все ретельно проаналізувати. Скажімо, якщо зупинитися на варіанті з німцями, то доведеться розпочинати турнір на тиждень раніше. А от з латиноамериканцями може вийти ще цікавіше. Адже, скажімо, в Аргентині та Бразилії, як і в Росії, чемпіонати завершилися. І там триває перерва.

— З усього видно, вже сьогодні можна говорити про зміну формату турніру?

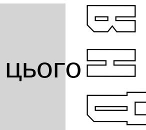
— Так. Ми розраховуємо на збільшення кількості учасників до восьми. Серйозно стоїть питання: кого запрошувати, чи є фінансові можливості для цього. Або, як уже згадувалося, доведеться скоротити кількість клубів до чотирьох. Пригадайте, якою напругою відзначався попередній турнір. І не просто провести по два матчі між російськими та українськими клубами, а зробити повноцінні змагання, щоб усі зіграли між собою. Торік не було регламенту. Все вирішувалося, як кажуть, на ходу. Тепер регламент є. І ми вже підписали угоди з командами.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Тель-Авів—Київ.

На знімку: після турніру динамівці провели товариський поєдинок проти одного з лідерів чемпіонату Ізраїлю — клубу «Ашдод» і перемогли його — 3:0. Атаку киян починає Сергій Ребров.

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО (прес-служба ФК «Динамо», Київ).

цього дня

6 ЛЮТОГО

■ 1574 р. У Львові Іван Федоров видав «Апостол», першу друковану книгу в Україні.
■ 1896 р. У Петербурзі відбувся перший чемпіонат світу з фігурного катання.
■ 1903 р. Народився письменник Юрій Шовкопляс.
■ 1918 р. Декрет Раднаркому про запровадження григоріанського календаря замість юліанського.
■ 1925 р. У Харкові вийшло перше число піонерської газети «На зміну» (з 1934 року видавалась у Києві, з 1943-го — під назвою «Зірка»).
■ 1937 р. Народилася українська балерина Алла Лагода.
■ 1985 р. Померла Наталя Забіла, поетеса, авторка великої кількості творів для дітей.

Редактор номера
Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 481

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

